

Uradni list

Evropske unije

C 141

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 52

20. junij 2009

Obvestilo št.

Vsebina

Stran

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE

Sodišče

2009/C 141/01 Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v *Uradnem listu Evropske unije* UL C 129, 6.6.2009 1

V *Objave*

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2009/C 141/02 Zadeva C-362/06 P: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 23. aprila 2009 — Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, MTK:n säätiö proti Komisiji Evropskih skupnosti, Republiki Finski, Kraljevini Španiji (Pritožba — Varstvo naravnih habitatov — Seznam območij, pomembnih za Skupnost, za borealno biogeografsko regijo, sprejet z odločbo Komisije — Dopustnost tožbe za razglasitev ničnosti, ki jo vložijo fizične ali pravne osebe zoper to odločbo) 2

SL

Cena:
18 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

2009/C 141/03	Zadeva C-202/07 P: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 2. aprila 2009 — France Télécom SA proti Komisiji (Pritožba — Zloraba prevladujočega položaja — Trg storitev širokopasovnega internetnega dostopa — Plenilske cene — Poravnava izgub — Pravica prilagoditve)	2
2009/C 141/04	Zadeva C-260/07: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 2. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Audiencia Provincial de Barcelona — Španija) — Pedro IV Servicios, S.L. proti Total España SA (Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Člen 81 ES — Pogodba o izključni distribuciji goriva za motorna vozila in drugih goriv — Izjema — Uredba (EGS) št. 1984/83 — Člen 12(2) — Uredba (EGS) št. 2790/1999 — Člena 4(a) in 5(a) — Trajanje izključne dobave — Določitev maloprodajne cene)	3
2009/C 141/05	Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 23. aprila 2009 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Belgija) — VTB-VAB NV (C-261/07), Galatea BVBA (C-299/07) proti Total Belgium NV (C-261/07) (Združeni zadevi C-261/07 in C-299/07) (Direktiva 2005/29/ES — Nepošteno poslovne prakse — Nacionalna ureditev, ki prepoveduje vezane ponudbe potrošnikom)	3
2009/C 141/06	Zadeva C-287/07: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 23. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Belgiji (Neizpolnitev obveznosti države — Javna naročila — Direktiva 2004/17/ES — Postopki za oddajo javnih naročil v vodnem, energetske in transportnem sektorju ter sektorju poštinskih storitev — Nepravilen ali nepopoln prenos — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)	4
2009/C 141/07	Zadeva C-292/07: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 23. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Belgiji (Neizpolnitev obveznosti države — Javna naročila — Direktiva 2004/18/ES — Postopki za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev — Nepravilen ali nepopoln prenos — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)	5
2009/C 141/08	Zadeva C-331/07: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 23. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Zakonodaja o krmi in živilih — Uredba (ES) št. 882/2004 — Nezadostno število osebja v službah, ki izvajajo veterinarske preglede)	5
2009/C 141/09	Združene zadeve od C-352/07 do C-356/07, od C-365/07 do C-367/07 in C-400/07: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 2. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Italija) — A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA in Menarini International Operations Luxembourg SA (C-352/07) proti Ministero della Salute in Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), ob udeležbi: Sanofi Aventis SpA; Sanofi Aventis SpA (C-353/07) proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA); IFB Stroder Srl (C-354/07) proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA); Schering Plough SpA (C-355/07) proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), ob udeležbi: Baxter SpA; Bayer SpA (C-356/07) proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) in Ministero della Salute; Simesa SpA (C-365/07) proti Ministero della Salute in Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), ob udeležbi: Merck Sharp & Dohme (Italija) SpA; Abbott SpA (C-366/07) proti Ministero della Salute in Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA); Baxter SpA (C-367/07) proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), ob udeležbi: Merck Sharp & Dohme (Italija) SpA; in SALF SpA (C-400/07) proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) in Ministero della Salute (Direktiva 89/105/EGS — Preglednost ukrepov, ki urejajo določanje cen zdravil za človeško uporabo — Člen 4 — Zamrznitev cen — Znižanje cen)	6

2009/C 141/10	Zadeva C-357/07: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 23. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Združeno kraljestvo) — TNT Post UK Ltd, The Queen proti The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs (Šesta direktiva o DDV — Oprostitve plačila davka — Člen 13(A)(1)(a) — Storitve, ki jih opravljajo javne poštne službe)	7
2009/C 141/11	Zadeva C-373/07 P: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 2. aprila 2009 — Mebrom NV proti Komisiji Evropskih skupnosti (Pritožba — Zaščita ozonskega plašča — Uvoz metilbromida v Unijo — Zavrnitev dodelitve kvot za uvoz za leto 2005 — Legitimno upravičenje — Pravna varnost)	7
2009/C 141/12	Združene zadeve od C-378/07 do C-380/07: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 23. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Monomeles Protodikeio Rethymnis — Grčija) — K. Angelidaki, A. Aivali, A. Vavouraki, Ch. Kaparou, M. Lioni, E. Makrygiannaki, E. Nisanaki, Ch. Panagioti, A. Pitsidianaki, M. Chalkiadaki, Ch. Chalkiadaki (C-378/07), Charikleia Giannoudi (C-379/07), Georgios Karabousanos (C-380/07), Sofoklis Michopoulos (C-380/07) proti Nomarchiaki Aftodioikisi Rethymnis, Dimos Geropotamou (Direktiva 1999/70/ES — Določbi 5 in 8 okvirnega sporazuma o delu za določen čas — Pogodbe o zaposlitvi za določen čas v javnem sektorju — Prva ali edina pogodba — Veriženje pogodb — Ustrezni pravni ukrep — Znižanje splošne ravni zaščite delavcev — Ukrepi za preprečevanje zlorab — Sankcije — Absolutna prepoved spremembe pogodb o zaposlitvi za določen čas v pogodbe za nedoločen čas v javnem sektorju — Posledica nepravilnega prenosa direktive — Skladna razlaga)	8
2009/C 141/13	Zadeva C-394/07: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 2. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte d'appello di Milano — Italija) — Marco Gambazzi proti DaimlerChrysler Canada Inc., CIBC Mellon Trust Company (Bruseljska konvencija — Priznanje in izvršitev odločb — Razlogi za zavrnitev — Kršitev javnega reda države, v kateri se zahteva priznanje — Izključitev tožene stranke iz postopka pred sodiščem države izvora zaradi neizvršitve odredbe sodišča)	9
2009/C 141/14	Zadeva C-406/07: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 23. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Svoboda ustanavljanja — Prosti pretok kapitala — Neposredno obdavčenje — Obdavčitev dividend iz naslova delnic družb — Davčna stopnja za osebne družbe)	10
2009/C 141/15	Zadeva C-415/07: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 2. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale ordinario di Nocera Inferiore — Italija) — Lodato Gennaro & C. SpA proti Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), SCCI (Državne pomoči za zaposlovanje — Smernice o državnih pomoči za zaposlovanje — Smernice o državnih regionalnih pomoči — Uredba (ES) št. 2204/2002 — Pojem „ustvarjanje delovnih mest“ — Izračun povečanja števila delovnih mest)	10
2009/C 141/16	Zadeva C-421/07: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 2. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vestre Landsret — Danska) — kazenski postopek zoper Freda Damgaard (Zdravila za uporabo v humani medicini — Direktiva 2001/83/ES — Pojem „oglaševanje“ — Razširjanje informacij o zdravilu s strani tretje osebe na lastno pobudo)	11
2009/C 141/17	Zadeva C-425/07 P: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 23. aprila 2009 — AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE proti Komisiji Evropskih skupnosti (Pritožba — Konkurenca — Zavrnitev pritožbe s strani Komisije — Večje motnje v delovanju skupnega trga — Pomanjkanje interesa Skupnosti)	11

2009/C 141/18	Zadeva C-431/07 P: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 2. aprila 2009 — Bouygues SA, Bouygues Télécom SA proti Komisiji Evropskih skupnosti, Francoski republiki, Orange France S.A., Société française du radiotéléphone — SFR (Pritožba — Državne pomoči — Člen 88(2) ES — Pogoji za začetek formalnega postopka preiskave — Resne težave — Merila za opredelitev državne pomoči — Državna sredstva — Načelo prepovedi diskriminacije) 12	12
2009/C 141/19	Zadeva C-459/07: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 2. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Unabhbiger Finanzsenat, Auenstelle Graz — Avstrija) — Veli Elshani proti Hauptzollamt Linz (Carinski zakonik Skupnosti — lena 202 in 233, prvi odstavek, točka d — Nastanek carinskega dolga — Nezakonit vnos blaga — Zaseg z odvzemom — Ugasnitev carinskega dolga — Trenutek, ko se mora zaseg zgoditi) 12	12
2009/C 141/20	Zadeva C-460/07: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 23. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgerichtshof — Avstrija) — Sandra Puffer proti Unabhängiger Finanzsenat Auenstelle Linz (ستا direktiva o DDV — len 17(2) in (6) — Pravica do odbitka vstopnega davka — Gradbeni stroški stavbe, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca — len 6(2) — Uporaba dela stavbe za zasebne namene — Denarna prednost v primerjavi z osebami, ki niso davčni zavezanci — Enako obravnavanje — Državna pomoč v skladu s členom 87 ES — Izključitev pravice do odbitka) 13	13
2009/C 141/21	Zadeva C-509/07: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 23. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bergamo — Italija) — Luigi Scarpelli proti NEOS Banca SpA (Direktiva 87/102/EGS — Varstvo potrošnikov — Potrošniški kredit — Neizpolnitev prodajne pogodbe) 13	13
2009/C 141/22	Zadeva C-523/07: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 2. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Korkein hallinto-oikeus — Finska) — Postopek, ki ga je sprožila A (Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odlo v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo — Uredba (ES) t. 2201/2003 — Vsebinsko področje uporabe — Pojem „civilne zadeve“ — Odločba o prevzemu v varstvo in nastanitvi otrok zunaj družine — Otrokovo običajno prebivalie — Ukrepi zavarovanja — Pristojnost) 14	14
2009/C 141/23	Zadeva C-533/07: Sodba Sodišča (etrti senat) z dne 23. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof — Avstrija) — Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch proti Giseli Weller-Lindhorst (Pristojnost, priznavanje in izvrševanje sodnih odlo v civilnih in gospodarskih zadevah — Uredba (ES) t. 44/2001 — Posebne pristojnosti — len 5(1)(a) in (b), druga alineja — Pojem „opravljanje storitev“ — Odstop pravic intelektualne lastnine) 15	15
2009/C 141/24	Zadeva C-544/07: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 23. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Wojewódzki Sd Administracyjny we Wrocawiu — Republika Poljska) — Uwe Rüffler proti Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocawiu Orodek Zamiejscowy w Wabrzychu (len 18 ES — Dohodninska zakonodaja — Odbitek prispevkov za zdravstveno zavarovanje, plačanih v druavi članici obdavitve, od dohodnine — Zavrnitev odbitka za prispevke, plačane v drugih druavah članicah) 15	15
2009/C 141/25	Zadeva C-59/08: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 23. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation — Francija) — Copad SA proti Christian Dior couture SA, Vincentu Gladelu, stečajnemu upravitelju Société industrielle lingerie (SIL) in Société industrielle lingerie (SIL) (Direktiva 89/104/EGS — Pravo znamk — Izčrpanje pravic imetnika znamke — Licenčna pogodba — Prodaja z znamko označenih proizvodov v nasprotju z določilom licenčne pogodbe — Neobstoj soglasja imetnika znamke — Prodaja trgovcem s proizvodi po znižani ceni — kodovanje ugledu znamke) 16	16

2009/C 141/26	Zadeva C-74/08: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 23. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nógrád Megyei Bíróság — Republika Madžarska) — PARAT Automotive Cabrio Textiltetőket Gyártó Kft. proti Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihe-lyezett Hatósági Osztály (Šesta direktiva o DDV — Pristop nove države članice — Davek na subven-cioniran nakup investicijskega blaga — Pravica do odbitka — Izključitve, ki so bile v nacionalni ureditvi določene ob začetku veljavnosti Šeste direktive — Možnost držav članic, da ohranijo izključitve) 16	16
2009/C 141/27	Zadeva C-83/08: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 2. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Thüringer Finanzgericht, Gotha — Nemčija) — Glückauf Brauerei GmbH proti Hauptzollamt Erfurt (Usklajevanje strukture trošarin — Direktiva 92/83/EGS — Člen 4(2) — Mala pivovarna, ki je pravno in ekonomsko neodvisna od katere koli druge pivovarne — Merila pravne in ekonomske neodvisnosti — Možnost izpostavljenosti posrednemu vplivu) 17	17
2009/C 141/28	Zadeva C-134/08: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 2. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof — Nemčija) — Hauptzollamt Bremen proti J. E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j. (Uredba (ES) št. 2193/2003 — Dodatne carine na uvoz določenih izdelkov s poreklom iz Združenih držav Amerike — Področje uporabe ratione temporis — Člen 4(2) — Izdelki, izvoženi po začetku veljavnosti navedene uredbe, za katere pa se lahko dokaže, da so bili na dan prve uporabe navedenih dajatev že na poti v Skupnost — Zavezanost za plačilo) 17	17
2009/C 141/29	Zadeva C-139/08: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 2. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht Karlsruhe — Nemčija) — kazenski postopek zoper Rafeta Kqikua (Vizumi, azil in priseljevanje — Državljan tretje države, ki ima švicarsko dovoljenje za prebivanje — Vstop in prebivanje na ozemlju države članice z drugačnimi nameni, kot je tranzit — Neobstoj vizuma) 18	18
2009/C 141/30	Zadeva C-167/08: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 23. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van Cassatie van België — Belgija) — Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik international, VO Sembodja BV, Parc Healthcare International Limited proti Omnipol Ltd (Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Člen 43(1) — Pristojnost in izvrševanje sodnih odločb — Pojem „stranka“) 18	18
2009/C 141/31	Zadeva C-321/08: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 23. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2005/29/ES — Nepoštena poslovne prakse podjetji v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku) 19	19
2009/C 141/32	Zadeva C-401/08: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 2. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Avstriji (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 96/82/ES — Nevarnosti večjih nesreč z nevarnimi snovmi — Člen 11(1)(c) — Izdelava zunanjih načrtov za ukrepe ob nesrečah zunaj organizacij — Neprenos v predpisanem roku) 19	19
2009/C 141/33	Zadeva C-493/08: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 23. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2005/56/ES — Čezmejne združitve kapitalskih družb — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku) 20	20

2009/C 141/34	Zadeva C-525/06: Sklep Sodišča (drugi senat) z dne 24. marca 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank van koophandel Hasselt — Belgija) — NV de Nationale Loterij proti BVBA Customer Service Agency (Pritožba zoper sodbo o predlogu za sprejetje predhodne odločbe — Pritožbeno sodišče, ki samo odloča o sporu v glavni stvari — Ustavitev postopka za sprejetje predhodne odločbe) 20	20
2009/C 141/35	Zadeva C-374/07 P: Sklep Sodišča z dne 20. januarja 2009 — Mebrom NV proti Komisiji Evropskih skupnosti (Pritožba — Nepogodbena odgovornost Komisije — Gotova in dejanska škoda — Izkrivljanje dejstev in dokazov — Dokazno breme) 20	20
2009/C 141/36	Zadeva C-38/08 P: Sklep Sodišča z dne 20. januarja 2009 — Jörn Sack proti Komisiji Evropskih skupnosti (Pritožba — Javni uslužbenci — Osební prejemki — Neuporaba dodatka k plači, določenega za vodje oddelkov, za pravnega svetovalca naziva A*14 — Načelo enakega obravnavanja) 21	21
2009/C 141/37	Zadeva C-90/08 P: Sklep Sodišča (osmi senat) z dne 5. marca 2009 — K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Natálie Cristini Lopes de Almeida Cunha, Cláudio Couto Simões, Marly Lima Jatobá (Pritožba — Znamka Skupnosti — Zahteva za registracijo figurativne znamke Skupnosti CORPO LIVRE — Ugovor imetnika prejšnjih nacionalnih in mednarodnih besednih znamk LIVRE — Prepozna predložitev dokaza o uporabi prejšnjih znamk — Zavrnitev ugovora) 21	21
2009/C 141/38	Zadeva C-251/08 P: Pritožba, ki jo je vložil Ammayappan Ayyanarsamy 3. junija 2008 zoper sklep Sodišča prve stopnje (peti senat) z dne 1. aprila 2008 v zadevi Ammayappan Ayyanarsamy proti Komisiji Evropskih skupnosti in Zvezni republiki Nemčiji (T-412/07) 22	22
2009/C 141/39	Zadeva C-387/08 P: Pritožba, ki sta jo vložili VDH Projektentwicklung GmbH in Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH 27. avgusta 2008 zoper sklep Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 25. junija 2008 v zadevi VDH Projektentwicklung GmbH in Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH proti Komisiji Evropskih skupnosti (T-185/08) 22	22
2009/C 141/40	Zadeva C-104/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španija) 19. marca 2009 — Pedro Manuel Roca Álvarez proti Sesa Start España E.T.T. S.A. 22	22
2009/C 141/41	Zadeva C-106/09 P: Pritožba, ki jo je vložila Komisija Evropskih skupnosti 18. marca 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (tretji razširjeni senat), razglašeno 18. decembra 2008 v združenih zadevah T-211/04 in T-215/04, Vlada Gibraltarja in Združeno kraljestvo proti Komisiji Evropskih skupnosti 22	22
2009/C 141/42	Zadeva C-107/09 P: Pritožba, ki jo je vložila Kraljevina Španija 20. marca 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (tretji razširjeni senat), razglašeno 18. decembra 2008 v zadevi T-211/04, Vlada Gibraltarja in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska proti Komisiji Evropskih skupnosti 23	23
2009/C 141/43	Zadeva C-108/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Baranya Megyei Bíróság (Madžarska) 23. marca 2009 — Ker-Optika Bt. proti ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet 24	24

Obvestilo št.	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2009/C 141/44	Zadeva C-109/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesarbeitsgericht (Nemčija) 23. marca 2009 — Deutsche Lufthansa AG proti Gertraudu Kumpantu	25
2009/C 141/45	Zadeva C-111/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Okresní soud v Chebu (Česka republika) 23. marca 2009 — Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group proti Michalu Bilasu	25
2009/C 141/46	Zadeva C-115/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein — Westfalen (Nemčija) 27. marca 2009 — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein — Westfalen e.V. proti Bezirksregierung Arnsberg	26
2009/C 141/47	Zadeva C-117/09 P: Pritožba, ki jo je 31. marca 2009 vložila Kronoply GmbH, nekdanja Kronoply GmbH & Co.KG, zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti senat), razglašeno 14. januarja 2009 v zadevi Kronoply GmbH & Co.KG proti Komisiji Evropskih skupnosti (T-162/06)	26
2009/C 141/48	Zadeva C-118/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission (Avstrija) 1. aprila 2009 — Mag. lic. Robert Koller proti Rechtsanwaltsprüfungskommission beim Oberlandesgericht Graz	28
2009/C 141/49	Zadeva C-119/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 1. aprila 2009 — Société fiduciaire nationale d'expertise comptable proti Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique	28
2009/C 141/50	Zadeva C-120/09: Tožba, vložena 1. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Belgiji	28
2009/C 141/51	Zadeva C-121/09: Tožba, vložena 1. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki	29
2009/C 141/52	Zadeva C-122/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Symvoulío tis Epikrateias (Grčija) 2. aprila 2009 — Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoïkes Grammes, N.E.Lesbou, Blue Star Ferries proti Ypourgos Emborikis Naftilias	30
2009/C 141/53	Zadeva C-125/09: Tožba, vložena 2. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Ciper	31
2009/C 141/54	Zadeva C-126/09: Tožba, vložena 3. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg	31
2009/C 141/55	Zadeva C-127/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Nürnberg (Nemčija) 6. aprila 2009 — Coty Prestige Lancaster Group GmbH proti Simex Trading AG	32
2009/C 141/56	Zadeva C-136/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Areios Pagos (Grčija) 10. aprila 2009 — Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgou Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon proti DIVANI AKROPOLIS Anonimi Xenodocheiaki kai Touristiki Etaireia	32

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2009/C 141/57	Zadeva C-137/09: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 15. aprila 2009 — M. Josemans proti Burgemeester van Maastricht	32
2009/C 141/58	Zadeva C-139/09: Tožba, vložena 16. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Belgiji	33
2009/C 141/59	Zadeva C-141/09: Tožba, vložena 21. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg	33
2009/C 141/60	Zadeva C-149/09: Tožba, vložena 27. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg	33
2009/C 141/61	Zadeva C-132/07: Sklep predsednika drugega senata Sodišča z dne 12. marca 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank van koophandel Brussel — Belgija) — Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV proti Andacon NV	34
2009/C 141/62	Zadeva C-112/08: Sklep predsednika Sodišča z dne 13. januarja 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji	34
2009/C 141/63	Zadeva C-193/08: Sklep predsednika Sodišča z dne 3. marca 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof — Nemčija) — Postopek, ki sta ga začela Hermann Fisher, Rolf Fisher, ob udeležbi: Regierungspräsidium Freiburg	34
2009/C 141/64	Zadeva C-234/08: Sklep predsednika Sodišča z dne 12. marca 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Irski	34
2009/C 141/65	Zadeva C-269/08: Sklep predsednika sedmega senata Sodišča z dne 5. februarja 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Malti	34
2009/C 141/66	Zadeva C-283/08: Sklep predsednika Sodišča z dne 17. decembra 2008 — Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Nizozemski	35
2009/C 141/67	Zadeva C-284/08: Sklep predsednika šestega senata Sodišča z dne 5. marca 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska	35
2009/C 141/68	Zadeva C-294/08: Sklep predsednika Sodišča z dne 2. marca 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Češki republiki	35
2009/C 141/69	Zadeva C-326/08: Sklep predsednika Sodišča z dne 20. marca 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji	35
2009/C 141/70	Zadeva C-369/08: Sklep predsednika Sodišča z dne 20. februarja 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji	35
2009/C 141/71	Zadeva C-463/08: Sklep predsednika Sodišča z dne 10. marca 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji	35

2009/C 141/72	Zadeva C-514/08: Sklep predsednika Sodišča z dne 24. marca 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal de première instance de Namur — Belgija) — Atenor Group SA proti Belgiji 36
2009/C 141/73	Zadeva C-584/08: Sklep predsednika Sodišča z dne 24. marca 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel de Liège — Belgija) — Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA proti Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd 36

Sodišče prve stopnje

2009/C 141/74	Zadeva T-12/03: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 30. aprila 2009 — Itochu proti Komisiji („Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg konzol za videoigre in igralnih kartic, ki so združljive z igralnimi konzolami Nintendo — Odločba, s katero je ugotovljena kršitev člena 81 ES — Omejitev vzporednega izvoza — Odgovornost za kršitev — Globe — Različno obravnavanje — Odvračalni učinek — Trajanje kršitve — Olajševalne okoliščine — Sodelovanje v upravnem postopku“) 37
2009/C 141/75	Zadeva T-13/03: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 30. aprila 2009 — Nintendo in Nintendo of Europe proti Komisiji („Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg konzol za videoigre in igralnih kartic Nintendo — Odločba, s katero je ugotovljena kršitev člena 81 ES — Omejitev vzporednega izvoza — Globe — Odvračalni učinek — Trajanje kršitve — Obteževalne okoliščine — Vloga vodje ali pobudnika — Olajševalne okoliščine — Sodelovanje v upravnem postopku“) 37
2009/C 141/76	Zadeva T-18/03: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 30. aprila 2009 — CD-Contact Data proti Komisiji („Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg konzol za videoigre in igralnih kartic Nintendo — Odločba, s katero je ugotovljena kršitev člena 81 ES — Omejitev vzporednega izvoza — Dokaz obstoja sporazuma o omejevanju vzporedne trgovine — Globe — Različno obravnavanje — Olajševalne okoliščine“) 38
2009/C 141/77	Zadeva T-281/06: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 30. aprila 2009 — Španija proti Komisiji („EKUJS — Jamstveni oddelek — Izdatki, izključeni iz financiranja Skupnosti — Kompenzacijska pomoč pridelovalcem banan — Nepravilnosti pri kontrolah kakovosti — Vrsta uporabljene finančne korekcije — Sorazmernost“) 38
2009/C 141/78	Zadeva T-23/07: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 29. aprila 2009 — Borco-Marken-Import Mattiesen proti UUNT (α) („Znamka Skupnosti — Prijava figurativne znamke Skupnosti α — Absolutni razlog za zavrnitev — Razlikovalni učinek — Člen 7(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94“) 38
2009/C 141/79	Zadeva T-430/07: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 29. aprila 2009 — Bodegas Montebello proti UUNT — Montebello (MONTEBELLO RHUM AGRICOLE) („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti MONTEBELLO RHUM AGRICOLE — Prejšnja nacionalna besedna znamka MONTEBELLO — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Neobstoj podobnosti proizvodov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“) 39

2009/C 141/80	Zadeva T-449/07: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 5. maja 2009 — Rotter proti UUNT (Oblika skupka klobas) („Znamka Skupnosti — Prijava tridimenzionalne znamke Skupnosti — Oblika skupka klobas — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“).	39
2009/C 141/81	Zadeva T-492/07 P: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 24. aprila 2009 — Sanchez Ferriz in drugi proti Komisiji (Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Napredovanje — Napredovalno obdobje 2005 — Nevpis na seznam uradnikov, ki so napredovali — Multiplikatorji enakovrednosti — Člena 6 in 10 Priloge XIII Kadrovskega predpisa — Interes za navedbo razloga)	39
2009/C 141/82	Zadeva T-12/08 P: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 6. maja 2009 — M proti EMEI (Pritožba — Javna uprava — Začasni uslužbenci — Invalidnost — Zahteva ponovne obravnave odločbe o zavrnitvi zahteve za sklic invalidske komisije — Ničnostna tožba — Akt, zoper katerega ni pritožbe — Potrditveni akt — Nova in bistvena dejstva — Dopustnost — Nepogodbena odgovornost — Nepremoženjska škoda)	40
2009/C 141/83	Zadeva T-81/08: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 29. aprila 2009 — Enercon proti UUNT (E-Ship) („Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti E-Ship — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisna narava — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 40/94“).	40
2009/C 141/84	Zadeva T-104/08: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 5. maja 2009 — ars Parfum Creation & Consulting proti UUNT (Oblika stekleničke za parfume) („Znamka Skupnosti — Prijava tridimenzionalne znamke Skupnosti — Oblika stekleničke za parfume — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Obveznost obrazložitve — Členi 7(1)(b), 73 in 74(1) Uredbe (ES) št. 40/94“)	41
2009/C 141/85	Zadeva T-184/08: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 27. marca 2009 — Alves dos Santos proti Komisiji („Evropski socialni sklad — Usposabljanje — Znižanje dodeljene finančne pomoči — Tožba — Procesne zahteve — Očitna nedopustnost“)	41
2009/C 141/86	Zadeva T-217/08: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 22. aprila 2009 — Bundesverband Deutscher Milchviehhalter in drugi proti Svetu („Ničnostna tožba — Uredba (ES) št. 248/2008 — Sistem mlečnih kvot — Zvišanje nacionalnih mlečnih kvot — Neobstoj posamične zadavnosti — Nedopustnost“)	41
2009/C 141/87	Zadeva T-280/08: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 1. aprila 2009 — Perry proti Komisiji („Odškodninska tožba — Zastaranje — Nedopustnost“)	42
2009/C 141/88	Zadeva T-359/08: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 31. marca 2009 — Španija proti Komisiji („Ničnostna tožba — Umik izpodbijanega akta — Ustavitev postopka“)	42
2009/C 141/89	Zadeva T-360/08: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 31. marca 2009 — Španija proti Komisiji („Ničnostna tožba — Umik izpodbijanega akta — Ustavitev postopka“)	42
2009/C 141/90	Zadeva T-43/09: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 2. aprila 2009 — Cachuera proti UUNT — Gelkaps (Ayanda) („Vloga, s katero se postopek začne — Zahtevana obličnost — Nedopustnost“)	42

2009/C 141/91	Zadeva T-52/09 R: Sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 24. aprila 2009 — Nycomed Danmark proti EMEA („Izdaja začasne odredbe — Dovoljenje za promet z zdravilom — Naprava za ultrazvočno ehokardiografsko slikanje, ki je namenjena diagnosticiranju (perflubutan) — Zavrnitev EMEA, da odobri opustitev obveznosti predložitve načrta pediatričnih preiskav — Predlog za odložitev izvršitve in za sprejetje začnih ukrepov — Neobstoj nujnosti“) 43	43
2009/C 141/92	Zadeva T-96/09 R: Sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 3. aprila 2009 — UCAPT proti Komisiji („Začasna odredba — Predlog za odlog izvršitve — Neupoštevanje obličnostnih zahtev — Nedopustnost“) 43	43
2009/C 141/93	Zadeva T-114/09: Tožba, vložena 24. marca 2009 — Viasat Broadcasting UK proti Komisiji 43	43
2009/C 141/94	Zadeva T-118/09: Tožba, vložena 20. marca 2009 — La Sonrisa de Carmen in Bloom Clothes proti UUNT — Heldmann (BLOOMCLOTHES) 44	44
2009/C 141/95	Zadeva T-122/09: Tožba, vložena 23. marca 2009 — Zhejiang Xinshiji Foods in Hubei Xinshiji Foods proti Svetu 44	44
2009/C 141/96	Zadeva T-123/09: Tožba, vložena 28. marca 2009 — Ryanair proti Komisiji 45	45
2009/C 141/97	Zadeva T-128/09: Tožba, vložena 31. marca 2009 — Meridiana in Eurofly proti Komisiji 46	46
2009/C 141/98	Zadeva T-129/09: Tožba, vložena 2. aprila 2009 — Bongrain proti UUNT — Apetito (APETITO) .. 47	47
2009/C 141/99	Zadeva T-133/09: Tožba, vložena 27. marca 2009 — I Marchi Italiani in B Antonio Basile 1952 proti UUNT — Osra (B Antonio Basile 1952) 47	47
2009/C 141/100	Zadeva T-134/09: Tožba, vložena 30. marca 2009 — B Antonio Basile 1952 in I Marchi Italiani proti UUNT — Osra (B Antonio Basile 1952) 48	48
2009/C 141/101	Zadeva T-135/09: Tožba, vložena 7. aprila 2009 — Nexans France in Nexans proti Komisiji 48	48
2009/C 141/102	Zadeva T-136/09: Tožba, vložena 7. aprila 2009 — Komisija proti Galorju 49	49
2009/C 141/103	Zadeva T-139/09: Tožba, vložena 8. aprila 2009 — Francija proti Komisiji 49	49
2009/C 141/104	Zadeva T-140/09: Tožba, vložena 7. aprila 2009 — Prysmian, Prysmian Cavi e Sistemi Energia proti Komisiji 50	50
2009/C 141/105	Zadeva T-145/09: Tožba, vložena 6. aprila 2009 — Bredenkamp in drugi proti Komisiji 51	51
2009/C 141/106	Zadeva T-146/09: Tožba, vložena 9. aprila 2009 — Parker ITR in Parker-Hannifin proti Komisiji ... 51	51
2009/C 141/107	Zadeva T-148/09: Tožba, vložena 9. aprila 2009 — Trelleborg proti Komisiji 52	52

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE

*(2009/C 141/01)***Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v *Uradnem listu Evropske unije***

UL C 129, 6.6.2009

Prejšnje objave

UL C 113, 16.5.2009

UL C 102, 1.5.2009

UL C 90, 18.4.2009

UL C 82, 4.4.2009

UL C 69, 21.3.2009

UL C 55, 7.3.2009

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 23. aprila 2009 — Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, MTK:n säätiö proti Komisiji Evropskih skupnosti, Republiki Finski, Kraljevini Španiji

(Zadeva C-362/06 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Varstvo naravnih habitatov — Seznam območij, pomembnih za Skupnost, za borealno biogeografsko regijo, sprejet z odločbo Komisije — Dopustnost tožbe za razglasitev ničnosti, ki jo vložijo fizične ali pravne osebe zoper to odločbo)

(2009/C 141/02)

Jezik postopka: finščina

Stranke

Tožče stranke: Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, MTK:n säätiö (zastopnik: K. Marttinen, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: M. Huttunen in M. van Beek, zastopnika), Republika Finska

Intervenientka v podporo Komisiji Evropskih skupnosti: Kraljevina Španija (zastopnik: F. Díez Moreno, zastopnik)

Predmet

Pritožba zoper sklep Sodišča prve stopnje (prvi senat) z dne 22. junija 2006 v zadevi Sahlstedt in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti (T-150/05), s katerim je Sodišče kot nedopustno zavrglo tožbo, katere predmet je predlog za razveljavitev Odločbe Komisije 2005/101/ES z dne 13. januarja 2005, s katerim je bil v skladu z Direktivo Sveta 92/43/CEE sprejet seznam pomembnih področij Skupnosti za severno biogeografsko regijo (UL L 40, str. 1) — Pojem „neposredno zadevati“ v smislu člena 230 ES

Izrek

- 1) Pritožba se zavrne.
- 2) M. Sahlstedtu in drugim se naloži plačilo stroškov.
- 3) Kraljevina Španija in Republika Finska nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 261, 28.10.2006.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 2. aprila 2009 — France Télécom SA proti Komisiji

(Zadeva C-202/07 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Zloraba prevladujočega položaja — Trg storitev širokopasovnega internetnega dostopa — Plenilske cene — Poravnava izgub — Pravica prilagoditve)

(2009/C 141/03)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožča stranka: France Télécom SA (zastopniki: J. Philippe, H. Calvet, O. W. Brouwer, T. Janssens, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: E. Gippini Fournier, zastopnik)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat) z dne 30. januarja 2007 v zadevi France Télécom proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-340/03, s katero je Sodišče prve stopnje zavrglo tožbo družbe France Télécom zoper odločbo Komisije z dne 16. julija 2003 glede postopka uporabe člena 82 ES (zadeva COMP/38.233 — Wanadoo Interactive) — Trg storitev širokopasovnega internetnega dostopa — Zloraba prevladujočega položaja — Izrazi plenilskih cen, navezovanja na cene konkurentov in nadomestilo utrpljenih izgub.

Izrek

- 1) *Pritožba se zavrne.*
- 2) *Družbi France Télécom SA se naloži plačilo stroškov.*

(¹) UL C 170, 21.7.2007.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 2. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Audiencia Provincial de Barcelona — Španija) — Pedro IV Servicios, S.L. proti Total España SA

(Zadeva C-260/07) (¹)

(Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Člen 81 ES — Pogodba o izključni distribuciji goriva za motorna vozila in drugih goriv — Izjema — Uredba (EGS) št. 1984/83 — Člen 12(2) — Uredba (EGS) št. 2790/1999 — Člena 4(a) in 5(a) — Trajanje izključne dobave — Določitev maloprodajne cene)

(2009/C 141/04)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Audiencia Provincial de Barcelona

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pedro IV Servicios, S.L.

Tožena stranka: Total España SA

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Audiencia Provincial de Barcelona — Razlaga člena 81(1)(a) ES, osme uvodne izjave in členov 10 in 12(1)(c) in (2) Uredbe Komisije (EGS) št. 1984/83 z dne 22. junija 1983 o uporabi člena 85(3) Pogodbe za nekatere kategorije sporazumov o izključni nabavi (UL L 173, str. 5) in členov 4(a) in 5 Uredbe Komisije (ES) št. 2790/1999 z dne 22. decembra 1999 o uporabi člena 81(3) Pogodbe za skupine vertikalnih sporazumov in usklajenih ravnanj (UL L 336, str. 21) — Dogovor med dobaviteljem in upravljavcem bencinske postaje o izključni distribuciji goriva za motorna vozila in drugih goriv — Nujnost, da je dobavitelj lastnik zemljišča in naprav bencinske postaje ali da ima drug zadosten pravni naslov, ki mu omogoča, da da bencinsko postajo v zakup preprodajalcu, ki je lastnik zemljišča, na katerem ta stoji — Omejitev svobode preprodajalca, da določa prodajno ceno

Izrek

- 1) Člen 12(2) Uredbe Komisije (EGS) št. 1984/83 z dne 22. junija 1983 o uporabi člena [81](3) Pogodbe za skupine sporazumov o izključni nabavi, kot je bila spremenjena s Uredbo Komisije (ES) št. 1582/97 z dne 30. julija 1997, je treba razlagati tako, da ta določba za namene uporabe izjeme, ki jo vsebuje, ni zahtevala, da je dobavitelj lastnik zemljišča, na katerem je zgradil bencinsko postajo, ki jo je dal v zakup preprodajalcu.
- 2) Člen 5(a) Uredbe Komisije (ES) št. 2790/1999 z dne 22. decembra 1999 o uporabi člena 81(3) Pogodbe za skupine vertikalnih sporazumov in usklajenih ravnanj je treba razlagati tako, da ta določba za namene uporabe izjeme, ki jo vsebuje, zahteva, da je dobavitelj lastnik bencinske postaje, ki jo da preprodajalcu v zakup, in zemljišča, na katerem je zgrajena, ali, če ni lastnik, da ju najame od tretjih oseb, nepovezanih s preprodajalcem.
- 3) Za pogodbene klavzule o maloprodajni ceni, kot so te, ki se obravnavajo v postopku v glavni stvari, lahko veljajo skupinske izjeme v skladu z Uredbo št. 1984/83, kakor je bila spremenjena z Uredbo 1582/97, in Uredbo št. 2790/1999, če se dobavitelj omeji na določitev najnižje prodajne cene ali na priporočilo prodajne cene in če ima torej preprodajalec dejansko možnost določiti maloprodajno ceno. Nasprotno pa navedene izjeme ne morejo veljati za te klavzule, če neposredno, posredno ali prikrito vodijo do tega, da dobavitelj določi maloprodajno ceno ali najnižjo prodajno ceno. Predložitevno sodišče mora ugotoviti, ali taki prisilni ukrepi pritiskajo na preprodajalca, pri čemer mora upoštevati vse pogodbene obveznosti v njihovih gospodarskih in pravnih okoliščinah ter ravnanje strank iz postopka v glavni stvari.

(¹) UL C 183, 4.8.2007.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 23. aprila 2009 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Belgija) — VTB-VAB NV (C-261/07), Galatea BVBA (C-299/07) proti Total Belgium NV (C-261/07)

(Združeni zadevi C-261/07 in C-299/07) (¹)

(Direktiva 2005/29/ES — Nepošteno poslovne prakse — Nacionalna ureditev, ki prepoveduje vezane ponudbe potrošnikom)

(2009/C 141/05)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Rechtbank van koophandel te Antwerpen

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: VTB-VAB NV (C-261/07), Galatea BVBA (C-299/07)

Toženi stranki: Total Belgium NV (C-261/07), Sanoma Magazines Belgium NV (C-299/07)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Razlaga Direktive 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, Direktiv 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, str. 22) — Nacionalna ureditev, ki prepoveduje skupne ponudbe potrošnikom

Izrek

Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je zadevna ureditev v sporih v glavni stvari, ki razen nekaterih izjem in brez upoštevanja posebnih okoliščin posameznega primera prepoveduje vsako vezano ponudbo prodajalca potrošniku.

(¹) UL C 199, 25.8.2007.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 23. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-287/07) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Javna naročila — Direktiva 2004/17/ES — Postopki za oddajo javnih naročil v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštnih storitev — Nepravilen ali nepopoln prenos — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)

(2009/C 141/06)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: B. Stromsky, D. Kukovec in M. Konstantinidis, zastopniki)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija (zastopnika: D. Haven in J.-C. Halleux, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države — Nesprejetje vseh predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštnih storitev (UL L 134, str. 1), v predpisanem roku.

Izrek

1) Kraljevina Belgija,

— s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za popolno in pravilno uskladitev s členom 1(2)(b), (c), drugi pododstavek, in (d), ter (13), drugi pododstavek, členom 14(4), členom 17(10)(a) in (c), členom 34(8), členom 36(2), členom 39(2), členom 45(1) in (3)(a) in (c), členom 48 od (1) do (4) in (6)(c), členom 49(2), druga alineja, in od (3) do (5), členom 50(1), prvi pododstavek, točka c, členom 52(1), členom 57(1), drugi odstavek, točki d in e, in (3), prva poved, in členom 65(2) Direktive 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštnih storitev, in

— s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev s členi 9, 34(2), 52(3) in 57(3), druga poved, Direktive 2004/17, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.

2) Kraljevini Belgiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 211, 8.9.2007.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 23. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Belgiji(Zadeva C-292/07) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Javna naročila — Direktiva 2004/18/ES — Postopki za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev — Nepravilen ali nepopoln prenos — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)

(2009/C 141/07)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: B. Stromsky, D. Kukovec in M. Konstantinidis, zastopniki)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija (zastopnika: D. Haven in J.-C. Halleux, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države — Nesprejetje vseh predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, str. 114), v predpisanem roku.

Izrek

1. Kraljevina Belgija s tem, da ni sprejela vseh predpisov, potrebnih za prenos ali za popoln in/ali pravilen prenos člena 1(2)(b) v povezavi s Prilogo I, člena 9(1), drugi stavek, ter (8)(a)(i) in (iii), člena 23(2), člena 30(2), (3) in (4), člena 31(1)(c), člena 38(1), člena 43, prvi pododstavek(d), člena 44(2), drugi pododstavek, (3) in (4), člena 46, prvi pododstavek, člena 48(2)(f), člena 55(1), drugi pododstavek(d) in (e), ter (3), člena 67(2), drugi in tretji pododstavek, člena 68(a), prvi pododstavek, člena 72 in člena 74(1) Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev, kot je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2083/2005 z dne 19. decembra 2005, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Kraljevini Belgiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 211, 8.9.2007.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 23. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki(Zadeva C-331/07) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Zakonodaja o krmi in živilih — Uredba (ES) št. 882/2004 — Nezadostno število osebja v službah, ki izvajajo veterinarske preglede)

(2009/C 141/08)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: H. Tserpa-Lacombe in F. Erlbacher, zastopnika)

Tožena stranka: Helenska republika (zastopnika: S. Charitaki in I. Chalkias, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države — Kršitev člena 4(2) Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (UL L 165, str. 1) — Nezadostno število osebja v službah, ki izvajajo veterinarske preglede

Izrek

- 1) Helenska republika s tem, da ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za rešitev problema nezadostnega števila osebja v službah, ki izvajajo veterinarske preglede v Grčiji, ni izpolnila obveznosti iz člena 4(2)(c) Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali.
- 2) Tožbo se v preostalem zavrne.
- 3) Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 247, 20.10.2007.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 2. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Italija) — A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA in Menarini International Operations Luxembourg SA (C-352/07) proti Ministero della Salute in Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), ob udeležbi: Sanofi Aventis SpA; Sanofi Aventis SpA (C-353/07) proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA); IFB Stroder Srl (C-354/07) proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA); Schering Plough SpA (C-355/07) proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), ob udeležbi: Baxter SpA; Bayer SpA (C-356/07) proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) in Ministero della Salute; Simesa SpA (C-365/07) proti Ministero della Salute in Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), ob udeležbi: Merck Sharp & Dohme (Italija) SpA; Abbott SpA (C-366/07) proti Ministero della Salute in Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA); Baxter SpA (C-367/07) proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), ob udeležbi: Merck Sharp & Dohme (Italija) SpA; in SALF SpA (C-400/07) proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) in Ministero della Salute

(Združene zadeve od C-352/07 do C-356/07, od C-365/07 do C-367/07 in C-400/07) ⁽¹⁾

(Direktiva 89/105/EGS — Preglednost ukrepov, ki urejajo določanje cen zdravil za človeško uporabo — Člen 4 — Zamrznitev cen — Znižanje cen)

(2009/C 141/09)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožče stranke: A. Menarini — Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA (C-352/07), Sanofi Aventis SpA (C-353/07), IFB Stroder Srl (C-354/07), Schering Plough SpA (C-355/07), Bayer SpA (C-356/07), Simesa SpA (C-365/07), Abbott SpA (C-366/07), Baxter SpA (C-367/07), SALF SpA (C-400/07)

Toženi stranki: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Razlaga člena 4(1) in (2) Direktive Sveta 89/105/EGS z dne 21. decembra 1988 v zvezi s preglednostjo ukrepov, ki urejajo določanje cen zdravil za človeško uporabo in njihovo vključitev v področje nacionalnih

sistemov zdravstvenega zavarovanja (UL L 40, str. 8) — Zdravila, ki so predmet zamrznitve cen — Pravila, ki jih je treba uporabiti v primeru morebitnega znižanja cen.

Izrek

- 1) Člen 4(1) Direktive Sveta št. 89/105/EGS z dne 21. decembra 1988 v zvezi s preglednostjo ukrepov, ki urejajo določanje cen zdravil za človeško uporabo in njihovo vključitev v področje nacionalnih sistemov zdravstvenega zavarovanja je treba razlagati tako, da pristojni organi države članice — če so zahteve iz te določbe izpolnjene — lahko sprejmejo splošne ukrepe znižanja cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil, tudi če pred sprejetjem teh ukrepov cene zdravil niso bile zamrznjene.
- 2) Člen 4(1) Direktive 89/105 je treba razlagati tako, da je — če so zahteve iz te določbe izpolnjene — ukrepe znižanja cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil mogoče sprejeti večkrat v enem letu ali jih ponavljati več let.
- 3) Člen 4(1) Direktive 89/105 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje sprejetju ukrepov za nadzor cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil na podlagi ocen stroškov, če so izpolnjene zahteve iz te določbe, in da te ocene temeljijo na objektivnih in preverljivih merilih.
- 4) Člen 4(1) Direktive 89/105 je treba razlagati tako, da države članice — ob spoštovanju cilja preglednosti, ki ga uresničuje ta direktiva, in ob izpolnitvi v njej določenih obveznosti — določijo merila, na podlagi katerih se opravi pregled makroekonomskih okoliščin, določen v tej določbi, in da ta merila lahko zajemajo le izdatke za zdravila, vse izdatke za zdravstvo ali tudi druge vrste izdatkov.
- 5) Člen 4(2) Direktive 89/105 je treba razlagati tako:
 - države članice morajo za podjetje, ki ga zadeva ukrep zamrznitve ali znižanja cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil, vedno predvideti možnost, da to zaprosi za odstopanje od predpisane cene v skladu s temi ukrepi;
 - države članice so dolžne zagotoviti, da so glede vseh tovrstnih predlogov sprejete obrazložene odločitve;
 - konkretno sodelovanje podjetja po eni strani zajema predstavitve zadostno utemeljenih določenih razlogov, ki upravičujejo njegov predlog za odstopanje, in po drugi strani posredovanje dodatnih informacij, če so tiste, ki jih je navedlo v podporo svojemu predlogu, nezadostne.

⁽¹⁾ UL C 247, 20.10.2007;
UL C 269, 10.11.2007.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 23. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Združeno kraljestvo) — TNT Post UK Ltd, The Queen proti The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Zadeva C-357/07) ⁽¹⁾

(Šesta direktiva o DDV — Oprostitve plačila davka — Člen 13(A)(1)(a) — Storitve, ki jih opravljajo javne poštne službe)

(2009/C 141/10)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: TNT Post UK Ltd, The Queen

Tožena stranka: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Ob udeležbi: Royal Mail Group Ltd

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Razlaga člena 13A(1)(a) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih — Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) — Oprostitve za določene dejavnosti, ki so v javnem interesu — Storitve, ki jih opravljajo javne poštne službe — Pojem „javne poštne službe“ — Vključitev gospodarske družbe, ki opravlja poštne storitve.

Izrek

- 1) Pojem „javne poštne službe“ iz člena 13(A)(1)(a) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih — Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero je treba razlagati tako, da zajema javne in zasebne izvajalce, ki v državi članici v celoti ali delno zagotavljajo univerzalno pošto storitev, kot je določena v členu 3 Direktive 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštne storitve in za izboljšanje kakovosti storitve, kot je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2002/39/ES z dne 10. junija 2002.
- 2) V skladu s členom 13(A)(1)(a) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS so davka oproščene tiste storitve in dobave blaga v zvezi z opra-

vljanjem teh storitev, razen prevoza potnikov in telekomunikacijskih storitev, ki jih izvajajo javne poštne službe kot take, in sicer na podlagi svojega statusa izvajalca, ki v državi članici v celoti ali delno zagotavlja univerzalno pošto storitev. Oprostitve se ne nanaša na storitve in dobavo blaga v zvezi z opravljanjem teh storitev, katerih pogoji so bili individualno določeni.

⁽¹⁾ UL C 247, 20.10.2007.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 2. aprila 2009 — Mebrom NV proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva C-373/07 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Zaščita ozonskega plašča — Uvoz metilbromida v Unijo — Zavrnitev dodelitve kvot za uvoz za leto 2005 — Legitimno upravičenje — Pravna varnost)

(2009/C 141/11)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Mebrom NV (zastopnika: K. Van Maldegem in C. Mereu, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: X. Lewis, zastopnik)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 22. maja 2007, v zadevi Mebrom NV proti Komisiji (T-216/05), s katero je Sodišče prve stopnje kot neutemeljeno zavrnilo tožbo za razglasitev ničnosti odločbe A(05)4338-D/6176 Komisije z dne 11. aprila 2005, s katero je bila v skladu s členoma 6 in 7 Uredbe (ES) št. 2037/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. junija 2000 o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč (UL L 244, str. 1), zavrnjena dodelitev kvot za uvoz metilbromida v Evropsko unijo za tožečo stranko — Nepravilna uporaba skupnostnega prava — Nezadostna obrazložitev — Kršitev člena 220 ES.

Izrek

- 1) Pritožba se zavrne.
- 2) Mebrom NV se naložijo stroški.

⁽¹⁾ UL C 247, 20.10.2007.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 23. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Monomeles Protodikeio Rethymnis — Grčija) — K. Angelidaki, A. Aivali, A. Vavouraki, Ch. Kaparou, M. Lioni, E. Makrygiannaki, E. Nisanaki, Ch. Panagioto, A. Pitsidianaki, M. Chalkiadaki, Ch. Chalkiadaki (C-378/07), Charikleia Giannoudi (C-379/07), Georgios Karabousanos (C-380/07), Sofoklis Michopoulos (C-380/07) proti Nomarchiaki Aftodioikisi Rethymnis, Dimos Geropotamou

(Združene zadeve od C-378/07 do C-380/07) ⁽¹⁾

(Direktiva 1999/70/ES — Določbi 5 in 8 okvirnega sporazuma o delu za določen čas — Pogodbe o zaposlitvi za določen čas v javnem sektorju — Prva ali edina pogodba — Veriženje pogodb — Ustrezni pravni ukrep — Znižanje splošne ravni zaščite delavcev — Ukrepi za preprečevanje zlorab — Sankcije — Absolutna prepoved spremembe pogodb o zaposlitvi za določen čas v pogodbe za nedoločen čas v javnem sektorju — Posledica nepravilnega prenosa direktive — Skladna razlaga)

(2009/C 141/12)

Jezik postopka: grščina

Predložitevno sodišče

Monomeles Protodikeio Rethymnis

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožče stranke: K. Angelidaki, A. Aivali, A. Vavouraki, Ch. Kaparou, M. Lioni, E. Makrygiannaki, E. Nisanaki, Ch. Panagioto, A. Pitsidianaki, M. Chalkiadaki, Ch. Chalkiadaki (C-378/07), Charikleia Giannoudi (C-379/07), Georgios Karabousanos, Sofoklis Michopoulos (C-380/07)

Toženi stranki: Nomarchiaki Aftodioikisi Rethymnis, Dimos Geropotamou

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Monomeles Protodikeio Rethymnis — Razlaga določb 5 in 8(1) in (3) priloge k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL L 175, str. 43) — Prepoved sprejetja nacionalne zakonodaje pod pretvezo prenosa, če že obstaja ustrezna nacionalna zakonodaja v smislu določbe 5(1) direktive in če nova ureditev znižuje raven zaščite delavcev, ki delajo na podlagi pogodbe o zaposlitvi za določen čas

Izrek

- 1) Določbo 5(1) okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenem 18. marca 1999, iz priloge k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da bi država članica sprejela nacionalno zakonodajo — kot je predsedniški dekret št. 164/2004 o določbah o delavcih, zaposlenih na podlagi pogodb za določen čas v javnem sektorju, katerega edini namen je prenos Direktive 1999/70, tako da bi se njene določbe uporabile v javnem sektorju —, ki predvideva izvajanje ukrepov za preprečevanje zlorab veriženja pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij za določen čas, naštetimi v odstavku 1, točke od a do c, te določbe, če v nacionalnem pravu že obstaja — kar pa mora preveriti predložitevno sodišče — „ustrezen pravni ukrep“ v smislu navedene določbe, kot je člen 8(3) zakona št. 2112/1920 o obvezni odpovedi pogodb o zaposlitvi zaposlenim v zasebnem sektorju, če navedena zakonodaja, prvič, ne vpliva na dejansko preprečevanje zlorab pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij za določen čas, kot izhajajo iz navedenega ustreznega pravnega ukrepa, in, drugič, da spoštuje pravo Skupnosti ter predvsem določbo 8(3) navedenega sporazuma.
- 2) Določbo 5(1), točka a, okvirnega sporazuma o delu za določen čas je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da bi organi zadevne države članice uporabili nacionalno zakonodajo, kot je obravnavana v postopku v glavni stvari, tako da bi se obnovev zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas v javnem sektorju štela za utemeljeno z „objektivnimi razlogi“ v smislu navedene določbe zgolj zato, ker te pogodbe temeljijo na zakonitih določbah, ki omogočajo obnovev pogodb za zadovoljevanje nekaterih začasnih potreb, medtem ko so v resnici te potrebe „stalne in trajne“. Nasprotno, ta določba ne velja za sklenitev prve ali edine pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja za določen čas.
- 3) Določbo 8(3) okvirnega sporazuma o delu za določen čas je treba razlagati tako, da je treba „zniževanje“ iz te določbe preučiti glede na splošno raven zaščite, ki je v zadevni državi članici veljala za delavce, ki so sklenili zaporedne pogodbe o zaposlitvi za določen čas, in za delavce, ki so sklenili prvo ali edino pogodbo o zaposlitvi za določen čas.
- 4) Določbo 8(3) okvirnega sporazuma o delu za določen čas je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je predsedniški dekret št. 164/2004, ki — drugače od prejšnjega predpisa nacionalnega prava, kot je člen 8(3) zakona št. 2112/1920 — prvič, ne določa več, da se v primeru zlorabe zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas v javnem sektorju te spremenijo v pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas ali pa to spremembo podredi določenim kumulativnim in omejevalnim pogojem, in, drugič, določa, da delavci, ki so sklenili prvo ali edino pogodbo o zaposlitvi za določen čas, niso več upravičeni do zaščite na podlagi ukrepov, ki jih določa, če se te spremembe — kar mora preveriti predložitevno sodišče — nanašajo na omejeno kategorijo delavcev, ki so sklenili pogodbo o zaposlitvi za določen čas ali ki bi lahko bili izenačeni s sprejetjem ukrepov za preprečevanje zlorabe veriženja pogodb o zaposlitvi za določen čas v smislu določbe 5(1) navedenega okvirnega sporazuma.

Vendar izvajanje tega okvirnega sporazuma z nacionalno zakonodajo, kot je predsedniški dekret št. 164/2004, ne sme povzročiti zmanjšanja zaščite, ki je prej veljala v nacionalnem pravnem redu za delavce, zaposlene za določen čas, na nižjo raven od tiste, ki je določena z minimalnimi varstvenimi določbami v okvirnem sporazumu. Zlasti spoštovanje določbe 5(1) tega sporazuma zahteva, da taka zakonodaja v zvezi z zlorabo veriženja pogodb o zaposlitvi za določen čas določa dejanske in zavezujoče ukrepe za preprečevanje take zlorabe ter dovolj učinkovite ter odvračalne sankcije, da zagotovijo polni učinek teh preventivnih ukrepov. Predložitveno sodišče mora torej preveriti, ali so ti pogoji izpolnjeni.

- 5) V okoliščinah, kot so te v postopku v glavni stvari, je treba okvirni sporazum o delu za določen čas razlagati tako, da kadar nacionalni pravni red zadevne države članice v zadevnem sektorju določa druge dejanske ukrepe za preprečevanje in, če je potrebno, sankcioniranje zlorabe veriženja pogodb o zaposlitvi za določen čas v smislu določbe 5(1) tega sporazuma, to ne nasprotuje uporabi pravila nacionalnega prava, ki zgolj v javnem sektorju prepoveduje spremembo več pogodb za določen čas, katerih predmet je bil dejansko pokrivanje stalnih in trajnih potreb delodajalca in ki jih je treba šteti za zlorabo, v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas. Predložitveno sodišče pa mora presoditi, v kolikšnem obsegu pogoji uporabe in dejansko izvajanje upoštevanih določb nacionalnega prava pomenijo ustrezen ukrep za preprečevanje in, če je potrebno, za sankcioniranje primerov, ko javna uprava zlorablja veriženje pogodb ali delovnih razmerij za določen čas.

Nasprotno, ker določbe 5(1) navedenega okvirnega sporazuma ni mogoče uporabiti za delavce, ki so sklenili prvo ali edino pogodbo o zaposlitvi za določen čas, ta določba ne nalaga državam članicam, da sprejmejo sankcije, kadar taka pogodba dejansko pokriva stalne in trajne potrebe delodajalca.

- 6) Predložitveno sodišče mora upoštevne določbe nacionalnega prava kolikor mogoče razlagati v skladu z določbama 5(1) — in 8(3) okvirnega sporazuma o delu za določen čas ter v tem okviru določiti, ali je treba „ustrezni pravni ukrep“ v smislu prve od teh določb — kot je ukrep iz člena 8(3) zakona št. 2112/1920 — uporabiti v sporih v postopku v glavni stvari namesto nekaterih drugih določb nacionalnega prava.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 2. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte d'appello di Milano — Italija) — Marco Gambazzi proti DaimlerChrysler Canada Inc., CIBC Mellon Trust Company

(Zadeva C-394/07) ⁽¹⁾

(Bruseljska konvencija — Priznanje in izvršitev odločb — Razlogi za zavrnitev — Kršitev javnega reda države, v kateri se zahteva priznanje — Izključitev tožene stranke iz postopka pred sodiščem države izvora zaradi neizvršitve odredbe sodišča)

(2009/C 141/13)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Corte d'appello di Milano

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Marco Gambazzi

Toženi stranki: DaimlerChrysler Canada Inc., CIBC Mellon Trust Company

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Corte d'appello di Milano — Razlaga členov 26 in 27(1) Bruseljske konvencije — Odločba, katere priznanje je v nasprotju z javnim redom države, v kateri se zahteva priznanje — Odločba, ki stranki onemogoča obrambo („debarment“) zaradi neupoštevanja odredbe sodišča

Izrek

Člen 27, točka 1, Konvencije z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, kakor je bila spremenjena s Konvencijo z dne 9. oktobra 1978 o pristopu Kraljevine Danske, Irske in Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, Konvencijo z dne 25. oktobra 1982 o pristopu Helenske republike, Konvencijo z dne 26. maja 1989 o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske republike ter s Konvencijo z dne 29. novembra 1996 o pristopu Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske je treba razlagati tako, da:

sodišče države, v kateri se zahteva priznanje, glede na klavzulo javnega reda, določeno v tem členu, lahko upošteva dejstvo, da je sodišče države izvora odločilo o zahtevkih tožeče stranke, ne da bi zaslišalo toženo stranko, ki je zakonito nastopila pred njim, vendar je bila iz postopka izključena s sklepom, ker ni izpolnila obveznosti, ki so ji bile naložene s sklepom, izdanim pred tem v okviru istega postopka, če glede na

⁽¹⁾ UL C 269, 10.11.2007.

celotno presojo postopka in glede na vse okoliščine ugotovi, da je ukrep izključitve očitna in nesorazmerna kršitev pravice tožene stranke do izjave.

(¹) UL C 283, 24.11.2007.

Sodba Sodišča (tretji senat senat) z dne 23. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki

(Zadeva C-406/07) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Svoboda ustanavljanja — Prosti pretok kapitala — Neposredno obdavčenje — Obdavčitev dividend iz naslova delnic družb — Davčna stopnja za osebne družbe)

(2009/C 141/14)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: D. Triantafyllou, zastopnik)

Tožena stranka: Helenska republika (zastopniki: P. Mylonopoulos, M. Tassopoulou in I. Pouli, zastopniki)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države — Kršitev členov 43 ES in 56 ES — Nacionalna ureditev, ki določa davčno oprostitev le za dividende, ki jih razdelijo domače družbe, ne pa tudi za dividende, ki jih razdelijo družbe s sedežem v drugi državi članici.

Izrek

1) Helenska republika s tem, da za dividende tujih družb uporablja manj ugodnejši davčni sistem kot pa za dividende domačih družb, ni izpolnila obveznosti iz členov 43 ES in 56 ES ter iz ustreznih členov Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992, in sicer njegovih členov 31 in 40.

Helenska republika s tem, da ohranja v veljavi določbe zakonika o davku na dobiček (zakon št. 2238/1994, kot je bil spremenjen z zakonom št. 3296/2004), na podlagi katerega so tuje osebne družbe v Grčiji obdavčene višje kot pa domače osebne družbe, ni izpolnila obveznosti iz člena 43 ES in člena 31 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru.

2) Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 269, 10.11.2007.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 2. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale ordinario di Nocera Inferiore — Italija) — Lodato Gennaro & C. SpA proti Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), SCCI

(Zadeva C-415/07) (¹)

(Državne pomoči za zaposlovanje — Smernice o državni pomoči za zaposlovanje — Smernice o državni regionalni pomoči — Uredba (ES) št. 2204/2002 — Pojem „ustvarjanje delovnih mest“ — Izračun povečanja števila delovnih mest)

(2009/C 141/15)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale ordinario di Nocera Inferiore

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Lodato Gennaro & C. SpA

Tožena stranka: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), SCCI

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Tribunale ordinario di Nocera Inferiore — Razlaga Uredbe Komisije (ES) št. 2204/2002 z dne 12. decembra 2002 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe o ES za državne pomoči na področju zaposlovanja (UL L 337, str. 3) — Ugotavljanje spoštovanja pogojev, ki so potrebni za pridobitev pomoči — Ugotavljanje povečanja števila delovnih mest — Način izračuna

Izrek

Smernice o državni pomoči za zaposlovanje je treba — glede preverjanja, ali se je število delovnih mest povečalo — razlagati tako, da je treba primerjati povprečno število delovnih enot na leto v letu pred zaposlovanjem in povprečno število delovnih enot na leto v letu po zaposlovanju.

(¹) UL C 283, 24.11.2007.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 2. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vestre Landsret — Danska) — kazenski postopek zoper Freda Damgaard

(Zadeva C-421/07) ⁽¹⁾

(Zdravila za uporabo v humani medicini — Direktiva 2001/83/ES — Pojem „oglaševanje“ — Razširjanje informacij o zdravilu s strani tretje osebe na lastno pobudo)

(2009/C 141/16)

Jezik postopka: danščina

Predložitevno sodišče

Vestre Landsret

Stranka v kazenskem postopku v glavni stvari

Frede Damgaard

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Vestre Landsret — Razlaga člena 86 Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL L 311, str. 67) — Pojem oglaševanja — Razširjanje informacij s strani tretje osebe o zdravilu na njeno lastno pobudo in v celoti neodvisno od prodajalca in proizvajalca

Izrek

Člen 86 Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini, kot je bila spremenjena z Direktivo 2004/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004, je treba razlagati tako, da je razširjanje informacij s strani tretje osebe o zdravilu, zlasti o njegovih zdravilnih in profilaktičnih lastnostih, mogoče šteti za oglaševanje v smislu tega člena, čeprav ta tretja oseba deluje na lastno pobudo in v celoti pravno in dejansko neodvisno od proizvajalca ali prodajalca takega zdravila. Presoja, ali to razširjanje pomeni obliko obveščanja, vključno z obveščanjem od vrat do vrat, agitiranja ali spodbujanja z namenom, da se spodbuja predpisovanje, izdajanje, prodaja ali potrošnja zdravil, je v pristojnosti nacionalnega sodišča.

⁽¹⁾ UL C 269, 10.11.2007.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 23. aprila 2009 — AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva C-425/07 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Konkurenca — Zavrnitev pritožbe s strani Komisije — Večje motnje v delovanju skupnega trga — Pomanjkanje interesa Skupnosti)

(2009/C 141/17)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Pritožnica: AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE (zastopnik: T. Asprogerakas Grivas, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: F. Castillo de la Torre in T. Christoforou, zastopnika)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (četrti senat) z dne 12. julija 2007 v zadevi AEPI proti Komisiji (T-229/05), s katero je Sodišče prve stopnje zavrnilo kot neutemeljeno tožbo za razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 18. aprila 2005 o zavrnitvi pritožbe, ki jo je vložila pritožnica glede zatrevane kršitve členov 81 in/ali 82 Pogodbe ES, ki so jo storile organizacije za kolektivno upravljanje pravic, sorodnih avtorski pravici, ERATO, APOLLON in GRAMMO, ki naj bi za radijske in televizijske postaje uporabljale nerazumne tarife za nadomestilo v zvezi s pravicami, sorodnimi avtorski pravici, pevcev, glasbenikov in proizvajalcev nosilcev glasbe.

Izrek

1) Pritožba se zavrne.

2) AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 269, 10.11.2007.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 2. aprila 2009 — Bouygues SA, Bouygues Télécom SA proti Komisiji Evropskih skupnosti, Francoski republiki, Orange France S.A., Société française du radiotéléphone — SFR

(Zadeva C-431/07 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Državne pomoči — Člen 88(2) ES — Pogoji za začetek formalnega postopka preiskave — Resne težave — Merila za opredelitev državne pomoči — Državna sredstva — Načelo prepovedi diskriminacije)

(2009/C 141/18)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeci stranki: Bouygues SA, Bouygues Télécom SA (zastopniki: F. Sureau, D. Théophile, S. Perrotet, A. Bénabent, J. Vogel in L. Vogel, odvetniki)

Druge stranke v postopku: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: C Giolito, zastopnik), Francoska republika (zastopniki: G. de Bergues, O. Christmann in A.-L. Vendrolini, zastopniki), Orange France S.A (zastopniki: S. Hautbourg, S. quesson in L. Olza Moreno, odvetniki), Société française du radiotéléphone — SFR (zastopnika: A. Vincent, odvetnik, in C. Vajda QC)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (četrti senat) z dne 4. julija 2007 v zadevi Bouygues in Bouygues Télécom proti Komisiji (T-475/04), s katero je Sodišče prve stopnje zavrnilo tožbo tožečih strank za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 20. julija 2004 (državna pomoč NN 42/2004 — Francija) o spremembi pristojbin, ki sta jih morali družbi Orange in SFR plačati za dovoljenji UMTS (Universal Mobile Telecommunications System) — Državne pomoči — Pogoji za začetek formalnega postopka preiskave na podlagi člena 88(2) ES — Merila za opredelitev državne pomoči — Pojmi državna sredstva, konkurenčna prednost in prepoved diskriminacije

Izrek

- 1) Pritožba se zavrne.
- 2) Družbama Bouygues SA in Bouygues Télécom SA se naloži plačilo stroškov.
- 3) Francoska republika nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 269, 10.11.2007.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 2. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Unabhägiger Finanzsenat, Außenstelle Graz — Avstrija) — Veli Elshani proti Hauptzollamt Linz

(Zadeva C-459/07) ⁽¹⁾

(Carinski zakonik Skupnosti — Člena 202 in 233, prvi odstavek, točka d — Nastanek carinskega dolga — Nezakonit vnos blaga — Zaseg z odvzemom — Ugasnitev carinskega dolga — Trenutek, ko se mora zaseg zgoditi)

(2009/C 141/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Unabhägiger Finanzsenat, Außenstelle Graz

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Veli Elshani

Tožena stranka: Hauptzollamt Linz

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Unabhägiger Finanzsenat, Außenstelle Graz — Razlaga členov 202 in 233, prvi odstavek, točka d, Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti — Ugasnitev carinskega dolga, povezanega z zasegom blaga ob njegovem nezakonitem vnosu — Zaseg blaga v namembni državi članici — Odstranitev blaga — Trenutek ugasnitve dolga

Izrek

- 1) Člena 202 in 233, prvi odstavek, točka d, Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kot je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 2700/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2000, je treba razlagati tako, da mora za ugasnitev carinskega dolga zaseg nezakonito vnesenega blaga na območje Evropske skupnosti nastopiti, preden gre to blago prek prvega carinskega urada znotraj tega območja.
- 2) Na drugo vprašanje ni treba odgovoriti.

⁽¹⁾ UL C 297, 8.12.2007.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 23. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgerichtshof — Avstrija) — Sandra Puffer proti Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz

(Zadeva C-460/07) ⁽¹⁾

(Šesta direktiva o DDV — Člen 17(2) in (6) — Pravica do odbitka vstopnega davka — Gradbeni stroški stavbe, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca — Člen 6(2) — Uporaba dela stavbe za zasebne namene — Denarna prednost v primerjavi z osebami, ki niso davčni zavezanci — Enako obravnavanje — Državna pomoč v skladu s členom 87 ES — Izključitev pravice do odbitka)

(2009/C 141/20)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sandra Puffer

Tožena stranka: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Verwaltungsgerichtshof — Razlaga člena 87 ES in člena 17(6) Direktive 77/388/EGS: Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih — Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) — Odbitek zneska vstopnega davka na dodano vrednost za izgradnjo stavbe, ki se v prvi vrsti uporablja v zasebne namene, v ostalem pa je namenjena obdavčljivi oddaji v najem — Nacionalni predpis, ki zasebno uporabo obravnava kot oproščeno storitev in v različici, ki se je uporabljala ob začetku veljavnosti Direktive, izključuje pravico do odbitka vstopnega davka za dele stavbe, ki se uporabljajo za zasebne potrebe davčnega zavezanca — Veljavnost Direktive 77/388/EGS, in posebej njenega člena 17 v delu, v katerem ustvarja davčno ugodnost pri pridobitvi stanovanjske hiše za davčne zavezance, ki svojo nepremičnino, četudi v neznatnem delu, uporabljajo v poslovne namene, v razmerju do drugih davčnih zavezancev in državljanov drugih držav članic

Izrek

1) Člena 17(2)(a) in 6(2)(a) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih — Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero zaradi dejstva, da imajo na podlagi njunih določb davčni zavezanci, zaradi pravice do takojšnjega

odbitka celotnega vstopnega DDV na stroške gradnje nepremičnine v mešani uporabi in naknadne, sorazmerne obdavčitve zasebne uporabe te nepremičnine, finančno prednost v primerjavi z osebami, ki niso davčni zavezanci, in davčnimi zavezanci, ki svoje nepremičnine uporabljajo le za zasebne stanovanjske namene, nista v nasprotju s splošnim Skupnostnim načelom enakega obravnavanja.

2) Člen 87(1) ES je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalnemu ukrepu za prenos člena 17(2)(a) Šeste direktive 77/388, ki določa, da imajo pravico do odbitka vstopnega DDV le tisti davčni zavezanci, ki opravljajo obdavčljive transakcije, ne pa tudi tisti, ki opravljajo le oproščene transakcije, če zaradi tega ukrepa finančna prednost nastane samo za davčne zavezance, ki opravljajo obdavčljive transakcije.

3) Člen 17(6) Šeste direktive 77/388 je treba razlagati tako, da se odstopanje, ki ga določa, ne uporablja za nacionalno določbo, ki spreminja zakonodajo, veljavno na dan začetka veljavnosti te direktive, in ki temelji na drugačni logiki kot predhodna zakonodaja ter določa nove postopke. V zvezi s tem ni pomembno, ali je nacionalni zakonodajalec sprejel spremembo na podlagi pravilne ali nepravilne razlage prava Skupnosti. Odgovor na vprašanje, ali takšna sprememba nacionalne določbe glede uporabe člena 17(6), drugi pododstavek, Šeste direktive vpliva tudi na drugo nacionalno določbo, je odvisen od tega, ali se te nacionalne določbe uporabljajo v povezavi z drugimi ali samostojno, o čemer odloči zadevno nacionalno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 315, 22.12.2007.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 23. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bergamo — Italija) — Luigi Scarpelli proti NEOS Banca SpA

(Zadeva C-509/07) ⁽¹⁾

(Direktiva 87/102/EGS — Varstvo potrošnikov — Potrošniški kredit — Neizpolnitev prodajne pogodbe)

(2009/C 141/21)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale di Bergamo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Luigi Scarpelli

Tožena stranka: NEOS Banca SpA

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Tribunale di Bergamo — Razlaga člena 11(2) Direktive Sveta [87/102/EGS] z dne 22. decembra 1986 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s potrošniškimi krediti (UL L 42, str. 48) — Potrošniški kredit — Pravica potrošnika, da v primeru neizpolnitve prodajne pogodbe o blagu, financiranem iz kredita, uveljavlja pravice nasproti kreditodajalcu

Izrek

Člen 11(2) Direktive Sveta z dne 22. decembra 1986 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s potrošniškimi krediti je treba razlagati tako, da v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, obstoj dogovora med kreditodajalcem in dobaviteljem, v skladu s katerim kredit odobri izključno ta kreditodajalec potrošnikom tega dobavitelja, ni nujni pogoj za potrošnikovo pravico, da v primeru neizpolnitve obveznosti navedenega dobavitelja sproži postopek proti navedenemu kreditodajalcu, da bi dosegel razdrte kreditne pogodbe in povrnitev zneskov, ki so že bili plačani kreditodajalcu.

(¹) UL C 37, 9.2.2008.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 2. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Korkein hallinto-oikeus — Finska) — Postopek, ki ga je sprožila A

(Zadeva C-523/07) (¹)

(Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo — Uredba (ES) št. 2201/2003 — Vsebinsko področje uporabe — Pojem „civilne zadeve“ — Odločba o prevzemu v varstvo in nastanitvi otrok zunaj družine — Otrokovo običajno prebivališče — Ukrepi zavarovanja — Pristojnost)

(2009/C 141/22)

Jezik postopka: finščina

Predložitveno sodišče

Korkein hallinto-oikeus

Stranka v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: A

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Korkein Hallinto-oikeus — Razlaga členov 1(2)(d), 8(1), 13(1) in 20(1) Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL L 338, str. 1) — Izvršitev odločbe v obliki enega samega sklepa o takojšnjem prevzemu v varstvo in namestitvi otroka zunaj lastne družine, ki je bil izdan v okviru javnopravnih ukrepov za zaščito otrok — Primer otroka, ki ima stalno prebivališče v eni državi članici, nahaja pa se v drugi državi članici, kjer nima stalne nastanitve

Izrek

- 1) Člen 1(1) Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 je treba razlagati tako, da pojem „civilne zadeve“ v smislu te določbe zajema posamično odločbo, s katero sta odrejena takojšen prevzem v varstvo in namestitev otroka zunaj lastne družine, če je bila ta odločba sprejeta v okviru javnopravnih pravil o zaščiti otrok.
- 2) Pojem „običajno prebivališče“ iz člena 8(1) Uredbe št. 2201/2003, je treba razlagati tako, da to prebivališče ustreza kraju, ki pomeni neko integracijo otroka v družbeno in družinsko okolje. V ta namen je treba med drugim upoštevati dolžino, rednost, pogoje bivanja in razloge za bivanje na ozemlju države članice ter razloge za preselitev družine v to državo članico, državljanstvo otrok, kraj in pogoje šolanja, znanje jezikov ter družinske in socialne vezi otroka v navedeni državi. Običajno prebivališče ugotovi nacionalno sodišče, pri čemer upošteva vse dejanske okoliščine posameznega primera.
- 3) O ukrepu zavarovanja, kot je prevzem varstva otrok, lahko na podlagi člena 20 Uredbe št. 2201/2003 odloči nacionalno sodišče, če so izpolnjeni ti pogoji:

— ukrep mora biti nujen,

— mora biti sprejet glede oseb, ki so v zadevni državi članici, in

— mora biti začasen.

Izvajanje navedenega ukrepa in njegov zavezujoč značaj sta določena v skladu z nacionalnim pravom. Po sprejetju ukrepa zavarovanja nacionalno sodišče ni dolžno predati zadeve pristojnemu sodišču druge države članice. Vendar — če zaščita interesov otroka to zahteva — mora nacionalno sodišče, ki je sprejeločasne ukrepe in ukrepe zavarovanja, o tem neposredno ali prek osrednjega organa, določenega na podlagi člena 53 Uredbe št. 2201/2003, obvestiti pristojno sodišče druge države članice.

4) Sodišče države članice se mora — v primeru, ko nima nobene pristojnosti — po uradni dolžnosti razglasiti za nepristojnega, ne da bi bilo dolžno predati zadevo drugemu sodišču. Vendar mora — ker zaščita interesov otroka to zahteva — o tem neposredno ali prek osrednjega organa, določenega na podlagi člena 53 Uredbe št. 2201/2003, obvestiti pristojno sodišče druge države članice.

(¹) UL C 22, 26.1.2008.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 23. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof — Avstrija) — Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch proti Giseli Weller-Lindhorst

(Zadeva C-533/07) (¹)

(Pristojnost, priznavanje in izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Posebne pristojnosti — Člen 5(1)(a) in (b), druga alineja — Pojem „opravljanje storitev“ — Odstop pravic intelektualne lastnine)

(2009/C 141/23)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch

Tožena stranka: Gisela Weller-Lindhorst

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Oberster Gerichtshof — Razlaga člena 5, točka 1, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 12, str. 1) — Pojma „opravljanje storitev“ in „kraj, kjer bi storitve morale biti opravljene“ — Sodna pristojnost za odločanje o sporu v zvezi s plačilom licenčnine za izkoriščanje glasbenega dela

Izrek

1) Člen 5(1)(b), druga alineja, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati

tako, da pogodba, s katero imetnik pravice intelektualne lastnine sopogodbenu odstopi pravico izkoriščanja te pravice za plačilo, ni pogodba o opravljanju storitev v smislu te določbe.

2) Da bi se v skladu s členom 5(1)(a) Uredbe št. 44/2001 določilo sodišče, ki je pristojno za odločanje o zahtevi za plačilo po pogodbi, s katero imetnik pravice intelektualne lastnine sopogodbenu odstopi pravico izkoriščanja te pravice, je treba še naprej upoštevati načela, ki izhajajo iz sodne prakse Sodišča, ki se nanaša na člen 5(1) Konvencije z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, kakor je bila spremenjena s Konvencijo z dne 26. maja 1989 o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske republike.

(¹) UL C 37, 9.2.2008.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 23. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu — Republika Poljska) — Uwe Rüffler proti Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

(Zadeva C-544/07) (¹)

(Člen 18 ES — Dohodninska zakonodaja — Odbitek prispevkov za zdravstveno zavarovanje, plačanih v državi članici obdavčitve, od dohodnine — Zavrnitev odbitka za prispevke, plačane v drugih državah članicah)

(2009/C 141/24)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Uwe Rüffler

Tožena stranka: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Poljska) — Razlaga členov 12, prvi odstavek, ter 39(1) in (2) Pogodbe ES — Dohodninska zakonodaja, ki odbitek prispevkov za zdravstveno zavarovanje omejuje samo na prispevke, plačane v isti državi članici

Izrek

Člen 18(1) ES nasprotuje ureditvi države članice, ki v kateri je pravica do odbitka plačanih prispevkov za zdravstveno zavarovanje od dohodnine odvisna od tega, da so bili ti prispevki plačani v tej državi članici na podlagi določb nacionalnega prava, in ki zavrača to davčno ugodnost, če so prispevki, ki bi se lahko odtegnili od zneska dohodnine, ki se dolguje v tej državi članici, vplačani v sistem obveznega zdravstvenega zavarovanja druge države članice.

(¹) UL C 37, 9.2.2008.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 23. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation — Francija) — Copad SA proti Christian Dior couture SA, Vincentu Gladelu, stečajnemu upravitelju Société industrielle lingerie (SIL) in Société industrielle lingerie (SIL)

(Zadeva C-59/08) (¹)

(Direktiva 89/104/EGS — Pravo znamk — Izčrpanje pravic imetnika znamke — Licenčna pogodba — Prodaja z znamko označenih proizvodov v nasprotju z določilom licenčne pogodbe — Neobstoj soglasja imetnika znamke — Prodaja trgovcem s proizvodi po nižani ceni — Škodovanje ugledu znamke)

(2009/C 141/25)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Copad SA

Tožene stranke: Christian Dior couture SA, Vincent Gladel, stečajni upravitelj Société industrielle lingerie (SIL), Société industrielle lingerie (SIL)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Cour de cassation (Francija) — Razlaga členov 5, 7 in 8(2) Prve Direktive Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 40, str. 1) — Pojem izčrpanje pravic imetnika znamke — Prodaja, ki jo opravlja pridobitelj licence, z znamko označenih proizvodov v nasprotju z določilom licenčne pogodbe, v skladu s katerim so določeni načini komercializacije prepovedani — Prodaja trgovcem na debelo in trgovcem s proizvodi po nižani ceni — Škodovanje prestižu znamke — Neobstoj soglasja imetnika znamke

Izrek

1) Člen 8(2) Prve direktive Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami, kakor je bila spremenjena s Sporazumom o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992, je treba razlagati tako, da imetnik znamke lahko uveljavlja pravice, ki so mu podeljene s to znamko, proti pridobitelju licence, ki krši določilo licenčne pogodbe, s katerim je zaradi prestižnosti znamke prepovedana prodaja takih proizvodov, kot so ti iz postopka v glavni stvari, trgovcem proizvodov po nižani ceni, če se dokaže, da ta kršitev zaradi posebnih okoliščin zadeve v glavni stvari škoduje prestižnosti, ki navedenim proizvodom daje občutek luksuza.

2) Člen 7(1) Direktive 89/104, kakor je bila spremenjena s Sporazumom o Evropskem gospodarskem prostoru, je treba razlagati tako, da je pridobitelj licence, ki je dal z znamko označeno blago na trg v nasprotju z določilom licenčne pogodbe, ravnal brez soglasja imetnika znamke, če se dokaže, da to določilo ustreza enemu od določil, navedenih v členu 8(2) te direktive.

3) Če se šteje, da je pridobitelj licence, ki je dal prestižno blago na trg v nasprotju z določilom licenčne pogodbe, ravnal s soglasjem imetnika znamke, se zadnji navedeni lahko sklicuje na takšno določilo, da bi nasprotoval nadaljnji prodaji tega blaga na podlagi člena 7(2) Direktive 89/104, kakor je bila spremenjena s Sporazumom o Evropskem gospodarskem prostoru, le če se ob upoštevanju posebnih okoliščin zadeve dokaže, da taka nadaljnja prodaja škoduje ugledu znamke.

(¹) UL C 92, 12.4.2008.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 23. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nógrád Megyei Bíróság — Republika Madžarska) — PARAT Automotive Cabrio Textiltetöket Gyártó Kft. proti Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

(Zadeva C-74/08) (¹)

(Šesta direktiva o DDV — Pristop nove države članice — Davek na subvencioniran nakup investicijskega blaga — Pravica do odbitka — Izključitve, ki so bile v nacionalni ureditvi določene ob začetku veljavnosti Šeste direktive — Možnost držav članic, da ohranijo izključitve)

(2009/C 141/26)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Nógrád Megyei Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: PARAT Automotive Cabrio Textiltetőket Gyártó Kft.

Tožena stranka: Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivata Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Nógrád Megyei Bíróság — Razlaga člena 17 Direktive 77/388/EGS: Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih — Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) — Nacionalna ureditev, ki odbitnost davka na subvencioniran nakup investicijskega blaga omejuje na nesubvencionirani del

Izrek

- 1) Člen 17(2) in (6) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih — Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki v primeru pridobitve blaga, subvencioniranega z javnimi sredstvi, dovoljuje odbitek davka na dodano vrednost za to blago le za nesubvencionirani del te pridobitve.
- 2) Člen 17(2) Šeste direktive 77/388 davčnim zavezancem podeljuje pravice, ki jih lahko pred nacionalnim sodiščem uveljavljajo zoper nacionalno ureditev, nezdružljivo s to določbo.

⁽¹⁾ UL C 116, 9.5.2008.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 2. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Thüringer Finanzgericht, Gotha — Nemčija) — Glückauf Brauerei GmbH proti Hauptzollamt Erfurt

(Zadeva C-83/08) ⁽¹⁾

(Usklajevanje strukture trošarin — Direktiva 92/83/EGS — Člen 4(2) — Mala pivovarna, ki je pravno in ekonomsko neodvisna od katere koli druge pivovarne — Merila pravne in ekonomske neodvisnosti — Možnost izpostavljenosti posrednemu vplivu)

(2009/C 141/27)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Thüringer Finanzgericht, Gotha

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Glückauf Brauerei GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt Erfurt

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Thüringer Finanzgericht, Gotha (Nemčija) — Razlaga člena 4(2) Direktive Sveta 92/83/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače (UL L 316, str. 21) — Opredelitev kot „neodvisna mala pivovarna“ za namen uporabe nižjih trošarinskih stopenj — Merilo „ekonomske neodvisnosti“ — Pivovarna, na katero lahko dve drugi pivovarni posredno vplivata zaradi udeležbe v kapitalu in razdelitve glasovalnih pravic

Izrek

Člen 4(2) Direktive Sveta 92/83/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače je treba razlagati tako, da položaj, v katerem so med različnimi pivovarnami strukturne povezave v smislu udeležbe ter glasovalnih pravic in ki vodi do tega, da ima ista oseba, ki opravlja vodstvene naloge v več zadevnih pivovarnah, možnost neodvisno od svojega dejanskega ravnanja vplivati na sprejemanje poslovnih odločitev teh pivovarn, izključuje, da bi se te pivovarne lahko šttele za ekonomsko neodvisne druga od druge.

⁽¹⁾ UL C 128, 24.5.2008.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 2. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof — Nemčija) — Hauptzollamt Bremen proti J. E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.

(Zadeva C-134/08) ⁽¹⁾

(Uredba (ES) št. 2193/2003 — Dodatne carine na uvoz določenih izdelkov s poreklom iz Združenih držav Amerike — Področje uporabe ratione temporis — Člen 4(2) — Izdelki, izvoženi po začetku veljavnosti navedene uredbe, za katere pa se lahko dokaže, da so bili na dan prve uporabe navedenih dajatev že na poti v Skupnost — Zavezanost za plačilo)

(2009/C 141/28)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hauptzollamt Bremen

Tožena stranka: J.E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Bundesfinanzhof — Razlaga člena 4(2) Uredbe Sveta (ES) št. 2193/2003 z dne 8. decembra 2003 o uvedbi dodatnih carin na uvoz določenih izdelkov s poreklom iz Združenih držav Amerike (UL L 328, str. 3) — Obdavčenje z dodatnimi dajatvami za izdelke, izvožene iz Združenih držav Amerike v Skupnost po začetku veljavnosti navedene uredbe, za katere pa se lahko dokaže, da so bili že na poti v Skupnost brez možnosti preusmeritve na dan prve uporabe navedenih dajatev

Izrek

Člen 4(2) Uredbe Sveta (ES) št. 2193/2003 z dne 8. decembra 2003 o uvedbi dodatnih carin na uvoz določenih izdelkov s poreklom iz Združenih držav Amerike je treba razlagati v smislu, kot izhaja iz njegovega besedila, in sicer da za izdelke, za katere je mogoče dokazati, da so bili na dan začetka veljavnosti te uredbe že na poti v Evropsko skupnost in jih ni bilo mogoče preusmeriti, dodatne dajatve ne veljajo.

(¹) UL C 171, 5.7.2008.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 2. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht Karlsruhe — Nemčija) — kazenski postopek zoper Rafeta Kqikua

(Zadeva C-139/08) (¹)

(Vizumi, azil in priseljevanje — Državljan tretje države, ki ima švicarsko dovoljenje za prebivanje — Vstop in prebivanje na ozemlju države članice z drugačnimi nameni, kot je tranzit — Neobstoj vizuma)

(2009/C 141/29)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberlandesgericht Karlsruhe

Stranka v postopku v glavni stvari

Rafet Kqiku

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Oberlandesgericht Karlsruhe (Nemčija) — Razlaga členov 1 in 2 Odločbe št. 896/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o vzpostavitvi poenostavljenega režima kontrole oseb na zunanjih mejah na podlagi enostranskega priznanja določenih dovoljenj za prebivanje, ki jih izdala Švica in Lihtenštajn, s strani držav članic za namen tranzita preko njihovih ozemelj

(UL 167, str. 8) — Možnost, da državljan nekdanje Državne skupnosti Srbije in Črne gore, ki prebiva v Švici in ima švicarsko dovoljenje za stalno prebivanje tipa C, brez vizuma vstopi na ozemlje Zvezne republike Nemčije, z drugačnim namenom kot sta tranzit in prebivanje v tej državi dva dni brez vizuma

Izrek

Odločba št. 896/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o vzpostavitvi poenostavljenega režima kontrole oseb na zunanjih mejah na podlagi enostranskega priznanja dovoljenj za prebivanje, ki jih izdala Švica in Lihtenštajn, s strani držav članic za namen tranzita preko njihovih ozemelj se mora razlagati tako, da se dovoljenja za prebivanje, ki so naštet v prilogi k tej odločbi, ki jih izdala Švicarska konfederacija in Kneževina Lihtenštajn državljanom tretjih držav, katerih državljani morajo imeti vizum, obravnavajo kot enakovredna le tranzitnemu vizumu. Za vstop na ozemlje držav članic z namenom tranzita zadostuje — za izpolnitev zahtev iz členov 1(1) in 2 Uredbe Sveta (ES) št. 539/2001 z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve — da imajo osebe, na katere se nanaša navedena odločba, dovoljenje za prebivanje, ki ga je izdala Švicarska konfederacija ali Kneževina Lihtenštajn in je navedeno v prilogi k tej odločbi.

(¹) UL C 183, 19.7.2008.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 23. aprila 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van Cassatie van België — Belgija) — Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik international, VO Sembodja BV, Parc Healthcare International Limited proti Omnipol Ltd

(Zadeva C-167/08) (¹)

(Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Člen 43(1) — Pristojnost in izvrševanje sodnih odločb — Pojem „stranka“)

(2009/C 141/30)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hof van Cassatie van België

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik international, VO Sembodja BV, Parc Healthcare International Limited

Tožena stranka: Omnipol Ltd

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Hof van Cassatie van België — Razlaga člena 43(1) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah („Uredba Bruselj I“) (UL 2001, L 12, str. 1) — Pojem stranke — Tožba, ki jo upnik vloži v imenu in za račun svojega dolžnika — Odločba o zahtevi za razglasitev izvršljivosti

Izrek

Člen 43(1) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da upnik nekega dolžnika ne more vložiti pravnega sredstva zoper razglasitev izvršljivosti, če formalno ni bil udeleženec postopka v sporu, v katerem je drug upnik tega dolžnika zahteval to razglasitev izvršljivosti.

(¹) UL C 183, 19.7.2008.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 23. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-321/08) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2005/29/ES — Nepoštena poslovne prakse podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)

(2009/C 141/31)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: W. Wils in E. Adsera Ribera, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Španija (zastopnik: B. Plaza Cruz, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države — Nesprejetje določb, potrebnih za usklajitev z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, str. 22), v predpisanem roku.

Izrek

1) Kraljevina Španija, s tem da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah), ni izpolnila obveznosti iz te direktive

2) Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 223, 30.8.2008.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 2. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Avstriji

(Zadeva C-401/08) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 96/82/ES — Nevarnosti večjih nesreč z nevarnimi snovmi — Člen 11(1)(c) — Izdelava zunanjih načrtov za ukrepe ob nesrečah zunaj organizacij — Neprenos v predpisanem roku)

(2009/C 141/32)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: B. Schima in A. Sipos, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Avstrija (zastopnik: E. Riedl, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države — Kršitev člena 11(1)(c) Direktive Sveta 96/82/ES z dne 9. decembra 1996 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/105/ES (UL L 10, str. 13) — Neizdelava zunanjih načrtov za ukrepe ob nesrečah zunaj organizacij.

Izrek

1) Republika Avstrija s tem, da ni zagotovila izdelave zunanjega načrta za vse zunanje organizacije, za katere velja člen 9 Direktive Sveta 96/82/ES z dne 9. decembra 1996 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, kakor je

bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2003/105/ES z dne 16. decembra 2003, ni izpolnila obveznosti, ki izhajajo iz člena 11(1)(c) te direktive.

2) Republiki Avstriji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 327, 20.12.2008.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 23. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki

(Zadeva C-493/08) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2005/56/ES — Čezmejne združitve kapitalskih družb — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)

(2009/C 141/33)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: I. Dimitriou in P. Dejmek, zastopnika)

Tožena stranka: Helenska republika (zastopnik: N. Dafniou, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države — Nesprejetje predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2005/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2005 o čezmejnih združitvah kapitalskih družb, v predpisanem roku (UL L 310, str. 1)

Izrek

1) Helenska republika, s tem da v predpisanem roku ni sprejela predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2005/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2005 o čezmejnih združitvah kapitalskih družb, ni izpolnila obveznosti iz člena 19, prvi odstavek, te direktive.

2) Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 6, 10.1.2009.

Sklep Sodišča (drugi senat) z dne 24. marca 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank van koophandel Hasselt — Belgija) — NV de Nationale Loterij proti BVBA Customer Service Agency

(Zadeva C-525/06) (¹)

(Pritožba zoper sodbo o predlogu za sprejetje predhodne odločbe — Pritožbeno sodišče, ki samo odloča o sporu v glavni stvari — Ustavitev postopka za sprejetje predhodne odločbe)

(2009/C 141/34)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Rechtbank van koophandel Hasselt

Stranki

Tožeča stranka: NV de Nationale Loterij

Tožena stranka: BVBA Customer Service Agency

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Rechtbank van koophandel te Hasselt — Razlaga člena 49 ES — Nacionalna loterija, ki ima na ozemlju države članice zakonski monopol zaradi omejevanja odvisnosti od iger na srečo, ki pa redno oglašuje, da bi spodbudila sodelovanje pri loteriji — Nacionalna zakonodaja, ki prepoveduje, da bi druga podjetja, ki imajo pridobitni namen, prodajala obrazce za skupinsko sodelovanje v igri brez odobritve nacionalne loterije.

Izrek

V zadevi C-525/06 na predlog za sprejetje predhodne odločbe ni treba odgovoriti.

(¹) UL C 42, 24.2.2007.

Sklep Sodišča z dne 20. januarja 2009 — Mebrom NV proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva C-374/07 P) (¹)

(Pritožba — Nepogodbena odgovornost Komisije — Gotova in dejanska škoda — Izkrivljanje dejstev in dokazov — Dokazno breme)

(2009/C 141/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Mebrom NV (zastopnika: K. Van Maldegem in C. Mereu, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: X. Lewis, zastopnik)

Predmet

Pritožba zoper sodbo drugega senata Sodišča prve stopnje z dne 22. maja 2007 v zadevi Mebrom NV proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-198/05, s katero je Sodišče prve stopnje kot neutemeljeno zavrnilo tožbo zaradi povračila škode, ki naj bi jo pritožnica utrpela ker Komisija za meseca januar in februar 2005 ni vzpostavila sistema, ki bi ji v skladu s členoma 6 in 7 Uredbe (ES) št. 2037/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. junija 2000 o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč (UL L 244, str. 1) dopuščal uvoz metilbromida v Evropsko unijo.

Izrek

- 1) Pritožba se zavrne.
- 2) Mebrom NV se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 247, 20.10.2007.

Sklep Sodišča z dne 20. januarja 2009 — Jörn Sack proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva C-38/08 P) (¹)

(Pritožba — Javni uslužbenci — Osebni prejemki — Neuporaba dodatka k plači, določenega za vodje oddelkov, za pravnega svetovalca naziva A*14 — Načelo enakega obravnavanja)

(2009/C 141/36)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnik: Jörn Sack (zastopnik: D. Mahlo, odvetnik)

Druška stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: B. Wägenbaur in J. Currall, zastopnika)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti senat) z dne 11. decembra 2007 v zadevi Sack proti Komisiji (T-66/05), s katero je Sodišče prve stopnje zavrnilo tožbo, katere predmet so bile razglasitve ničnosti odločb o določitvi mesečne plače pritožnika za mesece od maja 2004 do februarja 2005, zahteva novega izračuna te plače in razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi pritožbe pritožnika — Neuporaba dodatka k plači, določenega za vodje oddelkov, za pravnega svetovalca naziva A*14 pravne službe Komisije, ki je usklajeval delovno skupino — Kršitev načela enakega obravnavanja

Izrek

- 1) Pritožba se zavrne.

- 2) J. Sack poleg svojih stroškov nosi tudi stroške Komisije Evropskih skupnosti.

(¹) UL C 107, 26.4.2008.

Sklep Sodišča (osmi senat) z dne 5. marca 2009 — K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Natálie Cristini Lopes de Almeida Cunha, Cláudii Couto Simões, Marly Lima Jatobá

(Zadeva C-90/08 P) (¹)

(Pritožba — Znamka Skupnosti — Zahteva za registracijo figurativne znamke Skupnosti CORPO LIVRE — Ugovor imetnika prejšnjih nacionalnih in mednarodnih besednih znamk LIVRE — Prepozna predložitev dokaza o uporabi prejšnjih znamk — Zavrnitev ugovora)

(2009/C 141/37)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG (zastopnica: D. Spohn, odvetnica)

Tožene stranke: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik), Natálie Cristina Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões, Marly Lima Jatobá

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 12. decembra 2007 v zadevi K & L Ruppert Stiftung proti UUNT — Lopes de Almeida Cunha, Couto Simões, Lima Jatobá (T-86/05), s katero je Sodišče prve stopnje zavrnilo razveljavitev tožbo, ki jo je vložil imetnik nacionalnih in mednarodnih besednih znamk „LIVRE“ za proizvode iz razreda 25 zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 7. decembra 2004, s katero je ta zavrnil pritožbo zoper odločbo oddelka za ugovore, ki je zavrnil njegov ugovor zoper registracijo figurativne znamke Skupnosti „CORPO LIVRE“ za proizvode iz razredov 18 in 25 — Postopek z ugovorom — Zavrnitev ugovora zaradi prepozne predložitve dokazov o uporabi prejšnjih znamk

Izrek

- 1) Pritožba se zavrne.
- 2) K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 142, 7.6.2008.

Pritožba, ki jo je vložil Ammayappan Ayyanarsamy 3. junija 2008 zoper sklep Sodišča prve stopnje (peti senat) z dne 1. aprila 2008 v zadevi Ammayappan Ayyanarsamy proti Komisiji Evropskih skupnosti in Zvezni republiki Nemčiji (T-412/07)

(Zadeva C-251/08 P)

(2009/C 141/38)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnik: Ammayappan Ayyanarsamy (zastopnik: H. Kotzur, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Komisija Evropskih skupnosti in Zvezna republika Nemčija

S sklepom z dne 17. marca 2009 je Sodišče (osmi senat) zavrnilo pritožbo in naložilo A. Ayyanarsamyju plačilo njegovih stroškov.

Pritožba, ki sta jo vložili VDH Projektentwicklung GmbH in Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH 27. avgusta 2008 zoper sklep Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 25. junija 2008 v zadevi VDH Projektentwicklung GmbH in Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH proti Komisiji Evropskih skupnosti (T-185/08)

(Zadeva C-387/08 P)

(2009/C 141/39)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožniki: VDH Projektentwicklung GmbH in Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH (zastopnik: C. Antweiler, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Družbi VDH Projektentwicklung GmbH in Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH sta 27. avgusta 2008 pri Sodišču Evropskih skupnosti vložili pritožbo zoper sklep Sodišča prve stopnje z dne 25. junija 2008 v zadevi VDH Projektentwicklung GmbH in Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH proti Komisiji Evropskih skupnosti (T-185/08). Zastopnik pritožnic je odvetnik dr. Clemens Antweiler, Rotthege Wassermann & Partner, p. p. 20 06 69, DE-40103 Düsseldorf.

Sodišče Evropskih skupnosti (sedmi senat) je s sklepom z dne 3. aprila 2009 pritožbo zavrnilo in odločilo, da morata pritožnici nositi svoje stroške.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španija) 19. marca 2009 — Pedro Manuel Roca Álvarez proti Sesa Start España E.T.T. S.A.

(Zadeva C-104/09)

(2009/C 141/40)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožča stranka: Pedro Manuel Roca Álvarez

Tožena stranka: Sesa Start España E.T.T. S.A.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je nacionalni zakon (v tem primeru člen 37(4) statuta delavcev), v skladu s katerim imajo samo matere, ki so zaposlene pri delodajalcu, pravico do plačanega odmora za dojenje, ki se lahko izrabi v obliki skrajšanja delovnega dne za pol ure ali odsotnosti z dela za eno uro, ki jo je mogoče razdeliti na dva dela, pri čemer je ta odmor prostovoljen, plačan s strani delodajalca in traja, dokler otrok ne dopolni devet mesecev, ta pravica pa, nasprotno, ni priznana očetom, ki so zaposleni pri delodajalcu, v nasprotju z načelom enakega obravnavanja, v skladu s katerim je prepovedana vsakršna diskriminacija zaradi spola in ki je določeno v členu 13 ES, Direktivi Sveta 76/207/EGS z dne 9. februarja 1976 o izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega usposabljanja in napredovanja ter delovnih pogojev ⁽¹⁾ in Direktivi 2002/73/ES o spremembi Direktive Sveta 76/207/EGS ⁽²⁾?

⁽¹⁾ UL L 39, str. 40.

⁽²⁾ UL L 269, str. 15.

Pritožba, ki jo je vložila Komisija Evropskih skupnosti 18. marca 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (tretji razširjeni senat), razglašeno 18. decembra 2008 v združenih zadevah T-211/04 in T-215/04, Vlada Gibraltarja in Združeno kraljestvo proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva C-106/09 P)

(2009/C 141/41)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: R. Lyal, V. Di Bucci in N. Khan, zastopniki)

Druge stranke v postopku: Vlada Gibraltarja; Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska; Kraljevina Španija

Predlogi pritožnice:

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi odločbo Sodišča prve stopnje (tretji razširjeni senat), razglašeno 18. decembra 2008 in poslano Komisiji 5. januarja 2009, v združenih zadevah T-211/04 in T-211/04, Vlada Gibraltarja in Združeno kraljestvo proti Komisiji Evropskih skupnosti;

— zavrne tožbi na razveljavitev, ki sta jih vložila Vlada Gibraltarja in Združeno kraljestvo; in

— plačilo stroškov naloži Vladi Gibraltarja in Združenemu kraljestvu;

podredno,

— vrne zadevi Sodišču prve stopnje v ponovno odločanje; in

— pridrži odločitev o stroških postopka na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija zatrjuje, da bi izpodbijana sodba morala biti razveljavljena iz naslednjih razlogov:

Sodišče prve stopnje je napačno presodilo razmerje med členom 87(1) ES in pristojnostjo držav članic v davčnih zadevah;

Sodišče prve stopnje se je zmotilo pri razlagi in uporabi člena 87(1) ES, s tem da je naložilo neupravičeno omejitev presoje spornih ukrepov državne pomoči;

Sodišče prve stopnje se je zmotilo pri razlagi in uporabi člena 87(1) ES, s tem da je naložilo neupravičeno omejitev izvrševanja nadzornih pooblastil v zvezi z opredelitvijo skupnega ali „običajnega“ davčnega sistema;

Sodišče prve stopnje se je zmotilo pri razlagi in uporabi člena 87(1) ES, s tem da je menilo, da je skupen ali „običajen“ davčni sistem lahko posledica uporabe različnih tehnik za različne davkoplačevalce;

Sodišče prve stopnje se je zmotilo pri razlagi in uporabi člena 87(1) ES, s tem da je menilo, da Komisija ni opredelila skupnega ali „običajnega“ davčnega režima in ni izvedla predpisane presoje, da bi prikazala selektivni značaj spornih ukrepov;

Sodišče prve stopnje se je zmotilo pri razlagi in uporabi člena 87(1) ES, s tem da ni preučilo treh dejavnikov selektivnosti, opredeljenih v izpodbijani odločbi.

Pritožba, ki jo je vložila Kraljevina Španija 20. marca 2009 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (tretji razširjeni senat), razglašeno 18. decembra 2008 v zadevi T-211/04, Vlada Gibraltarja in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva C-107/09 P)

(2009/C 141/42)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Kraljevina Španija (zastopnika: N. Díaz Abad in J. M. Rodríguez Cárcamo, zastopnika)

Druge stranke v postopku: Vlada Gibraltarja, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko ter Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnice:

— Sodba Sodišča prve stopnje, ki je predmet pritožbe, naj se v celoti razveljavi in naj se izreče nova sodba, s katero se razglasi, da je Odločba Komisije 2005/261/ES z dne 30. marca 2004 o shemi pomoči, ki jo Združeno kraljestvo namerava izvajati glede reforme davka od dobička pravnih oseb, ki jo je uvedla vlada Gibraltarja (¹), v skladu s pravom, in

— toženim strankam naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Kršitev člena 299(4) ES, kot ga razlaga sodna praksa Sodišča. Prvič, v izpodbijani sodbi naj ne bi bil upoštevan pravni status Gibraltarja, kot izhaja iz sodne prakse Sodišča (sodbi z dne 23. septembra 2003 in 12. septembra 2006), ker ni navedeno, da je španski kralj z utrechtsko pogodbo iz leta 1713 odstopil Gibraltar britanski kroni in ker vsebuje več nedoslednosti v zvezi z opredelitvijo tega statusa. Poleg tega se s sodbo Sodišča prve stopnje krši člen 299(4) ES, ker se Gibraltarju priznava možnost, da se na davčnem področju loči od Združenega kraljestva, kar pomeni, da zadnjenavedeno ni več odgovorno za zunanje odnose Gibraltarja na tem področju in Gibraltar dejansko spremeni v novo državo članico na davčnem področju.
2. Kršitev člena 87(1) ES, ker se v sodbi Sodišča prve stopnje razlaga tako, da se Skupnosti onemogoča njegova uporaba v okviru boja proti davčnim oazam, ki jih priznava OECD. OECD šteje Gibraltar za davčno oazo. Ker se v izpodbijani sodbi šteje, da ni mogoče primerjati dejavnosti podjetij v

Gibraltarju in dejavnosti podjetij v Združenem kraljestvu, je ta v nasprotju z načeli te organizacije, v skladu s katerimi bi lahko bili ukrepi, ki bi jih bilo mogoče na splošno uporabiti za Gibraltar, v škodo njenim državam članicam, med katerimi je Združeno kraljestvo. Člen 87(1) ES je treba razlagati v skladu z načeli OECD, in zato ta primerjava ni zgolj mogoča ampak tudi nujna.

3. Kršitev Smernic ECB z dne 16. julija 2004 pri uporabi člena 87(1) ES. Evropski sistem centralnih bank šteje Gibraltar, skupaj s 37 drugimi območji, za ekstrateritorialni finančni center, ki je ločen od Združenega kraljestva na področju statistike plačilne bilance, stanja mednarodnih naložb in mednarodne rezerv. Analiza izpodbijane sodbe, ki preprečuje primerjavo dejavnosti podjetij v Gibraltarju in Združenem kraljestvu, je v nasprotju s to opredelitvijo, ki omogoča to primerjavo in ima za posledico uporabo člena 87(1) ES, in krši zavezujoče pravilo prava Skupnosti, kakršno so Smernice ECB z dne 16. julija 2004.
4. Kršitev člena 87(1) ES zaradi nespoštovanja pogoja, v skladu s katerim mora pomoč dodeliti „država članica, ali [da gre za] kakršn[o] koli vrst[o] pomoči iz državnih sredstev“. Ker je v skladu s členom 299(4) ES Gibraltar ozemlje, ki ni del države članice, je potrditev sodbe, v skladu s katero se referenčni okvir za uporabo člena 87(1) ES nanaša izključno na geografske meje ozemlja Gibraltar, enaka ugotovitvi, da se Gibraltar šteje za državo članico, ker v nasprotnem primeru ne bi bila mogoča izpolnitev pogoja, da mora pomoč dodeliti „država članica ali [da gre za] kakršn[o] koli vrst[o] pomoči iz državnih sredstev“.
5. Kršitev načela prepovedi diskriminacije, ker je v sodbi sodna praksa Azori neutemeljeno uporabljena za primer, ki se razlikuje od primera, na katerega se nanaša navedena sodba. Med primerom Azori in zadevo, o kateri je bilo odločeno z izpodbijano sodbo, sta dve razliki. Na eni strani so Azori del ozemlja države članice, kar ne velja za Gibraltar, na drugi strani pa se sodba Azori nanaša na znižanje davčne stopnje davka od dobička pravnih oseb, medtem ko se zadeva Gibraltar nanaša na nov splošni sistem davka od dobička pravnih oseb.
6. Kršitev člena 87(1) ES, ker je v sodbi odločeno, da pogoji za dodelitev državne pomoči niso izpolnjeni z vidika regionalne selektivnosti. Podrobneje, Kraljevina Španija meni, da je v sodbi napačno uporabljeno pravo, ker je bilo ugotovljeno, da so bila tri merila v zvezi s politično, procesno in gospodarsko avtonomijo, ki so bila uvedena s sodbo Azori, izpolnjena.
7. Napačna uporaba prava zaradi zavrnitve presoje in uporabe četrtega merila, ki ga je navedla Kraljevina Španija v postopku pred Sodiščem prve stopnje. Čeprav bi se šelo, da so trije pogoji iz sodbe Azori izpolnjeni, bi bilo treba

zahtevati četrto merilo uskladitve v okviru nacionalnega davčnega sistema države članice, iz katere izvira ukrep.

8. Kršitev člena 87(1) ES, ker je Sodišče prve stopnje v izpodbijani sodbi odločilo, da pogoji za dodelitev državne pomoči niso izpolnjeni z vidika materialne selektivnosti. Čeprav bi šteli, da Gibraltar predstavlja samostojni referenčni okvir, za katerega so pogoji iz sodbe Azori izpolnjeni, se s sodbo krši člen 87(1) ES pri njenem preizkusu materialne selektivnosti, ker Sodišče prve stopnje pri analizi ni upoštevalo dejstva, da bi se z reformo davka od dobička pravnih oseb, ki jo želi izvesti Gibraltar, vzpostavil sistem, v katerem bi bilo 28 798 od 29 000 obstoječih družb v Gibraltarju naložen davek z ničelno davčno stopnjo. Za te družbe je to merilo še posebej koristno in z izpodbijano sodbo se, ker v njej ni take ugotovitve, krši člen 87(1) ES. Poleg tega je Komisija, v nasprotju s tem, kar je potrjeno v sodbi, opredelila skupni davčni sistem.
9. Neobrazložitev sodbe, ker ni bil preučeno četrto merilo, ki ga je navedla Kraljevina Španija.
10. Kršitev temeljne pravice v zvezi z rešitvijo spora v razumnem roku, ker je postopek pred Sodiščem prve stopnje v bistvu trajal dvakrat dlje kot v običajni zadevi, ne da bi bilo to kakorkoli utemeljeno, pri čemer ima ta okoliščina pomemben vpliv na spor.
11. Kršitev členov 77(a) in 77(b) Poslovnika Sodišča prve stopnje, ker postopek po zaslišanju strank ni bil formalno prekinjen.

(¹) UL L 85, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Baranya Megyei Bíróság (Madžarska) 23. marca 2009 — Ker-Optika Bt. proti ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet

(Zadeva C-108/09)

(2009/C 141/43)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Baranya Megyei Bíróság (Madžarska)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožča stranka: Ker-Optika Bt.

Tožena stranka: ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali pomeni prodaja kontaktnih leč zdravniški nasvet z obveznim zdravniškim pregledom pacienta in tako ne spada v področje uporabe Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu ⁽¹⁾?
- 2) Ali je treba v primeru, da prodaja kontaktnih leč ne pomeni zdravniškega nasveta z obveznim zdravniškim pregledom pacienta, člen 30 ES razlagati tako, da nasprotuje določbam države članice, ki določajo, da je mogoče kontaktne leče prodajati le v specializiranih prodajalnah z medicinskimi pripomočki?
- 3) Ali je madžarska zakonodaja, ki dovoljuje prodajo kontaktnih leč le v specializiranih prodajalnah z medicinskimi pripomočki, v nasprotju z načelom prostega pretoka blaga, določenim v členu 28 ES?

⁽¹⁾ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesarbeitsgericht (Nemčija) 23. marca 2009 — Deutsche Lufthansa AG proti Gertraudu Kumpanu

(Zadeva C-109/09)

(2009/C 141/44)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesarbeitsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožena stranka: Deutsche Lufthansa AG

Tožena stranka: Gertraud Kumpan

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člene 1, 2(1) in 6(1) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 ⁽¹⁾ o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu in/ali splošna načela prava Skupnosti razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi, ki je začela veljati 1. januarja 2001, po kateri se lahko z delavci, ki so dopolnili 58 let, sklepajo pogodbe o zaposlitvi za določen čas, ne glede na obstoj dodatnih pogojev, samo zato, ker so dopolnili 58 let?
2. Ali je treba določbo 5, točka 1, okvirnega sporazuma, sklenjenega med ETUC, UNICE in CEEP, ki je bil izveden z

Direktivo Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 ⁽²⁾, razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki ne glede na obstoj dodatnih pogojev in časovno neomejeno dopušča sklepanje neomejenega števila zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas, ne glede na obstoj objektivnega razloga, samo zato, ker je delavec ob začetku delovnega razmerja za določen čas dopolnil 58 let in ker ni tesne zveze s prejšnjim delovnim razmerjem za nedoločen čas z istim delodajalcem?

3. Če je odgovor na prvo in/ali drugo vprašanje pritrdilen:

Ali nacionalna sodišča ne smejo uporabiti predpisa nacionalnega prava?

⁽¹⁾ UL L 303, str. 16.

⁽²⁾ UL L 175, str. 43.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Okresní soud v Chebu (Češka republika) 23. marca 2009 — Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group proti Michalu Bilasu

(Zadeva C-111/09)

(2009/C 141/45)

Jezik postopka: češčina

Predložitevno sodišče

Okresní soud v Chebu

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožena stranka: Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group

Tožena stranka: Michal Bilas

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali je treba člen 26 Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (v nadaljevanju: Uredba) razlagati tako, da sodišču ne dovoljuje obravnavati njegove mednarodne pristojnosti, če se tožena stranka udeleži postopka, čeprav za zadevo veljajo pravila o obvezni pristojnosti v smislu oddelka 3 Uredbe in je bila tožba vložena v nasprotju z njimi?
- 2) Ali lahko tožena stranka s svojo udeležbo v postopku vzpostavi mednarodno pristojnost sodišča v smislu člena 24 Uredbe, čeprav za postopek veljajo pravila o izključni pristojnosti v smislu oddelka 3 Uredbe in je bila tožba vložena v nasprotju z njimi?

- 3) Če je odgovor na drugo vprašanje nikalen, ali je mogoče dejstvo, da se tožena stranka udeleži postopka v zadevi v zvezi z zavarovanjem pred sodiščem, ki sicer v skladu z Uredbo ni pristojno, obravnavati kot sporazum o pristojnosti v smislu člena 13(1) Uredbe?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein — Westfalen (Nemčija) 27. marca 2009 — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein — Westfalen e.V. proti Bezirksregierung Arnsberg

(Zadeva C-115/09)

(2009/C 141/46)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein — Westfalen

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožena stranka: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein — Westfalen e.V.

Tožena stranka: Bezirksregierung Arnsberg

Ob udeležbi: Trianel Kohlekraftwerk Lünen GmbH & Co. KG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 10a Direktive Sveta 85/337/EGS ⁽¹⁾ v različici Direktive 2003/35/ES ⁽²⁾ zahteva, da lahko nevladne organizacije, ki zahtevajo dostop do sodišč neke države članice, katere upravno procesno pravo zahteva, da se uveljavlja kršitev pravice, uveljavljajo kršitev vseh upoštevnihih okoljskih predpisov za odobritev projekta, torej tudi takšnih predpisov, ki služijo samo interesom skupnosti in niso namenjeni vsaj tudi varstvu pravnih dobrin posameznikov?
2. Če na prvo vprašanje ni mogoče odgovoriti neomejeno pritrdilno:

Ali člen 10a Direktive Sveta 85/337/EGS v različici Direktive 2003/35/ES zahteva, da nevladne organizacije, ki zahtevajo dostop do sodišč neke države članice, katere upravno procesno pravo zahteva, da se uveljavlja kršitev pravice, lahko uveljavljajo kršitev takih upoštevnihih okoljskih predpisov za odobritev projekta, ki imajo neposredno podlago v pravu Skupnosti ali prenašajo okoljske predpise Skupnosti v nacionalno pravo, torej tudi takšnih predpisov, ki služijo samo interesom skupnosti in niso namenjeni vsaj tudi varstvu pravnih dobrin posameznikov?

- a) Če je odgovor na drugo vprašanje načeloma pritrdilen:

Ali morajo okoljski predpisi Skupnosti izpolnjevati določene vsebinske zahteve, da se jih lahko izpodbija?

- b) Če je odgovor na drugo vprašanje, pod a, pritrdilen:

Za kakšne vsebinske zahteve gre (na primer neposredni učinek, namen varstva, cilj)?

3. Če je odgovor na prvo ali drugo vprašanje pritrdilen:

Ali imajo nevladne organizacije pravico do dostopa do sodišča, ki presega določbe nacionalnega prava, neposredno iz direktive?

- ⁽¹⁾ Direktiva Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 175, 5.7.1985, str. 40–48).
- ⁽²⁾ Direktiva 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o sodelovanju javnosti pri sestavi nekaterih načrtov in programov v zvezi z okoljem in o spremembi Direktiv Sveta 85/337/EGS in 96/61/ES glede sodelovanja javnosti in dostopa do sodišč (UL L 156, 25.6.2003, str. 17–25).

Pritožba, ki jo je 31. marca 2009 vložila Kronoply GmbH, nekdanja Kronoply GmbH & Co.KG, zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti senat), razglašeno 14. januarja 2009 v zadevi Kronoply GmbH & Co.KG proti Komisiji Evropskih skupnosti (T-162/06)

(Zadeva C-117/09 P)

(2009/C 141/47)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Kronoply GmbH, nekdanja Kronoply GmbH & Co.KG (zastopnika: R. Nierer in L. Gordalla, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnice

1. Sodba Sodišča prve stopnje (peti senat) z dne 14. januarja 2009 v zadevi T-162/06 naj se razveljavi;
2. odločba Komisije z dne 21. septembra 2005 o državni pomoči št. C 5/2004 (prej N 609/2003), s katero Komisija pomoč, ki jo želi Nemčija zagotoviti tožeči stranki, razglašajo za nezdržljivo s skupnim trgov, naj se razglasi za nično;
3. podredno drugemu predlogu, zadeva naj se vrne Sodišču prve stopnje v ponovno odločanje;
4. Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka na prvi in drugi stopnji, še posebej stroškov tožeče stranke oziroma pritožnice.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet te pritožbe je sodba Sodišča prve stopnje, s katero je bila zavrnjena tožba pritožnice za razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 21. septembra 2005, ki državno pomoč, ki jo Nemčija želi dodeliti družbi Kronoply GmbH & Co. KG, razglasa za nezdržljivo s skupnim trgom. V skladu z izpodbijano sodbo naj bi Komisija pravilno štela, da sporna pomoč od upravičenca ne zahteva niti nasprotne dajatve niti prispevka k cilju skupnega interesa; šlo naj bi torej za pomoč tekočega poslovanja, namenjeno kritju tekočih stroškov. Po mnenju Sodišča prve stopnje sporna pomoč ni potrebna, ker naj bi bila namenjena le gradnji proizvodnega objekta, ki pa naj bi bila že predmet prejšnje priglasitve, in ker naj bi bil naložbeni projekt s pomočjo, odobreno na podlagi te prejšnje priglasitve, v celoti izveden že veliko pred priglasitvijo sporne pomoči.

Pritožba se opira na to, da naj izpodbijana sodba ne bi bila v skladu s členom 87(3)(a) in (c) ES, smernicami o regionalnih pomočeh, sprejetih v zvezi s tem členom, ter z večsektorskim okvirjem o regionalnih pomočeh za večje naložbene projekte iz leta 1998. S tem naj bi Sodišče prve stopnje kršilo tudi načeli zaupanja v pravo in enakega obravnavanja.

Šlo naj bi za kršitev člena 87(3)(a) in (c) ES, ker naj bi Sodišče prve stopnje napačno razlagalo in ocenilo merilo nujnosti oziroma spodbujevalnega učinka.

V zvezi s presojo nujnosti sporne pomoči, naj bi Sodišče prve stopnje nedopustno omejilo področje uporabe člena 87(3) ES, ker naj bi napačno domnevalo, da lahko upravičenec do pomoči zgolj enkrat priglasijo pomoč za nek naložbeni projekt in da se mora vsaka nova priglasitev nanašati na nov naložbeni projekt. Poleg tega naj bi se Sodišče prve stopnje pri presoji nujnosti ravnalo po trenutku, ki naj bi bil za odločitev pritožnice za naložbo popolnoma nepomemben in na katerega naj ne bi mogla vplivati. Trenutek, ki naj bi bil za Komisijo in Sodišče prve stopnje bistven, naj bi bil dan, ko je država članica sporno pomoč priglasila Komisiji. A pritožnica naj bi že z zahtevkom za pomoč, ki naj bi ga predložila nacionalni organ, storila vse potrebno in kar je bilo v njeni moči, da bi izkazala nujnost. Na trenutek priglasitve pomoči Komisiji naj pritožnica ne bi imela vpliva. To pojmovanje Sodišča prve stopnje in Komisije bi — gledano posledično — vodilo k temu, da bi bilo nujnost pomoči treba odreči vsakemu naložbenemu projektu, če bi odločba Komisije o združljivosti ali nezdržljivosti načrtovane pomoči s skupnim trgom sledila šele po izvršitvi oziroma dokončanju naložbenega projekta.

Dalje naj bi bilo treba spomniti, da pritožnica ni mogla ukrepati neposredno zoper odločbo Komisije o prvotno priglašeni pomoči. Če razglasi Komisija pomoč, katere višina naj ne bi ustrezala temu, kar naj bi upravičenec zahteval od nacionalnega organa, za združljivo s skupnim trgom, upravičenec ne more

uspešno izpodbijati odločbe Komisije, ki je zanj ugodna, pred Sodiščem prve stopnje. Obdobje med prvo odločbo Komisije o odobritvi prvotne pomoči in priglasitvijo sporne pomoči naj bi se razložilo s tem, da je pritožnica izčrpala pravna sredstva, ki jih je po svojem mnenju imela zoper sporočilo Komisije o zavrnitvi spremembe svoje prve odločbe o odobritvi. Da je Zvezna republika Nemčija sporno pomoč tako priglasila šele po izvedbi naložbenega projekta, naj bi bilo povezano s tem, da je prišlo do spora o opredelitvi zgoraj navedenega sporočila Komisije. Zato naj presoja nujnosti ne bi mogla temeljiti na argumentu, da naj bi bil naložbeni projekt medtem zaključen.

V zvezi z merilom spodbujevalnega učinka, naj bi Sodišče prve stopnje to vprašanje izrecno pustilo nedorečeno. Tudi če bi bila, v nasprotju z mnenjem pritožnice, nujnost in spodbujevalni učinek obravnavana kot dva različna pogoja odobritve pomoči, naj bi bila v tem primeru oba izpolnjena.

Točka 4.2(3) Smernic o državni regionalni pomoči določa, da je spodbujevalno merilo izpolnjeno, ko je zahtevek za pomoč vložen pred začetkom izvajanja projekta. Pri tem naj bi bil — kot je predstavljeno zgoraj — odločilen le zahtevek za pomoč, vložen pri nacionalnih organih. Pritožnica naj bi ta zahtevek vložila pred začetkom izvajanja in s tem izpolnila merilo. Sodišče prve stopnje naj tega ne bi upoštevalo in naj bi s tem kršilo ne le člen 87 ES, ampak tudi Smernice o državni regionalni pomoči.

Izpodbijana sodba naj bi kršila tudi večsektorski okvir o regionalnih pomočeh in načelo enakega obravnavanja, s tem da naj bi Sodišče prve stopnje sprejelo nedosledno uporabo ocene trga, ki jo je podala Komisija. Komisija naj bi sicer v postopku priglasitve v povezavi s priglasitvijo prvotne pomoči sporočila, da je zadevni proizvodni trg ocenila s količnikom stanja konkurence 0,75, a naj bi le približno tri tedne kasneje v neki drugi odločbi enak zadevni trg ocenila drugače in štela, da količnik stanja konkurence v skladu z večsektorskim okvirjem upravičeno znaša 1,0. Tudi če se upošteva, da ima Komisija široko diskrecijsko pravico za gospodarsko presojo dejanskega stanja, je omejena s tem, da obstajajo enaki trgi za enake proizvode, še posebej takrat, ko trge istih skupin proizvodov presoja v razmaku treh tednov.

Nazadnje naj bi Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravo s tem, da naj bi argument pritožnice, da je zavezana dokončati projekt v obdobju 36 mesecev po predložitvi zahteve, popolnoma prezrlo. Če tožeča stranka te obveznosti ne bi izpolnila, bi celotno pomoč izgubila. Ne bi se ji smelo očitati, da se je tega držala. Podana naj bi bila kršitev člena 87 ES in načela, da se mora Komisija držati predpisov o upravljanju državnih pomoči, ki jih je izdala in ki jih izvaja.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission (Avstrija) 1. aprila 2009 — Mag. lic. Robert Koller proti Rechtsanwaltsprüfungskommission beim Oberlandesgericht Graz

(Zadeva C-118/09)

(2009/C 141/48)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Mag. lic. Robert Koller

Tožena stranka: Rechtsanwaltsprüfungskommission beim Oberlandesgericht Graz

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se Direktiva 89/48/EGS ⁽¹⁾ uporabi za avstrijskega državljanca, če je ta:

a) v Avstriji uspešno končal dodiplomski študij pravnih znanosti in mu je bil z odločbo o podelitvi diplome podeljen akademski naziv „Magister der Rechtswissenschaften“ (magister pravnih znanosti),

b) mu je bila nato z listino o priznanju ministrstva za izobraževanje in znanost Kraljevine Španije po opravljenih dodatnih izpitih na španski univerzi, na katere se je pripravljaj manj kot tri leta, podeljena pravica, da uporablja španski naziv „licenciado en derecho“, ki je enakovreden avstrijskemu nazivu „Magister der Rechtswissenschaften“ in

c) je z vpisom pri odvetniški zbornici v Madridu pridobil pravico do poklicnega naziva „abogado“ in je dejansko v Španiji opravljal odvetniški poklic, in sicer tri tedne pred vložitvijo predloga oziroma glede na trenutek sprejetja odločbe na prvi stopnji največ pet mesecev?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali je taka razlaga člena 24 EuRAG, da pridobitev avstrijske visokošolske diplome s področja pravnih znanosti in pravica do uporabe španskega naziva „licenciado en derecho“, pridobljenega po opravljenih dodatnih izpitih na španski univerzi, ki so trajali manj kot tri leta, ne zadostujeta za pripustitev k preizkusu poklicne usposobljenosti v Avstriji v skladu s členom 24(1) EuRAG brez dokazila o opravljeni praksi, ki jo zahteva nacionalno pravo (člen 2(2) RAO), niti če je kandidat v Španiji brez primerljive zahteve po praksi vpisan kot „abogado“ in je tam pred vložitvijo predloga poklic opravljal tri tedne oziroma glede na trenutek sprejetja odločbe na prvi stopnji največ pet mesecev, skladna z Direktivo 89/48/EGS?

3. Postopek se prekine do prejema odločbe Sodišča Evropskih skupnosti.

⁽¹⁾ UL L 19, str. 16.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 1. aprila 2009 — Société fiduciaire nationale d'expertise comptable proti Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(Zadeva C-119/09)

(2009/C 141/49)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Société fiduciaire nationale d'expertise comptable

Tožena stranka: Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je bila z Direktivo 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu ⁽¹⁾ za regulirane poklice, na katere se nanaša, prepovedana vsakršna splošna prepoved ne glede na zadevno obliko poslovne prakse ali pa je bila z njo državam članicam prepuščena možnost, da ohranijo splošne prepovedi za nekatere poslovne prakse, kot je akvizicija?

⁽¹⁾ UL L 376, str. 36.

Tožba, vložena 1. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-120/09)

(2009/C 141/50)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. van Beek in J.-B. Laignelot, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predlogi tožeče stranke:

— ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija s tem, ko ni zagotovila prenosa člena 2, (f),(j) in (k) ter točke 4(C) Priloge III k Direktivi Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih⁽¹⁾ v valonsko pravo, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Evropska Komisija v utemeljitev svoje tožbe navaja dva očitka.

Po eni strani očita toženi stranki, da ni prenesla v pravo Valonske regije pojmov „podzemno skladišče“, „odlagališčni plin“ in „izlužek“ iz določb člena 2(f),(j) in (k) Direktive 1999/31/ES o odlaganju odpadkov na odlagališčih. Komisija poudarja pomen teh pojmov, ki so — ker gre za ključne pojme za uporabo te direktive — uporabljeni tudi v drugih določbah, ki so sprejete na podlagi in ob uporabi le-te.

Po drugi strani tožeča stranka navaja, da valonsko pravo ne vsebuje nobene določbe, ki bi določila sprožitvene ravni, od katerih se lahko šteje, da ima odlagališče pomemben škodljiv vpliv na kakovost podtalnic. Vendar pa naj bi bila točka 4(C) Priloge III k direktivi, ki določa pripravo takšnih določb, ključnega pomena za zagotovitev dejanskega nadzora kakovosti podtalnic in posledično jamstva varstva okolja, ki je bistveni cilj direktive.

⁽¹⁾ UL L 182, str. 1.

Tožba, vložena 1. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki

(Zadeva C-121/09)

(2009/C 141/51)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: W. Wils in C. Cattabriga, zastopnika)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predloga tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Italijanska republika ni izpolnila obveznosti iz člena 7 Direktive 90/314/EGS⁽¹⁾;

— Italijanski republiki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Italijanska republika z določitvijo trimesečnega roka od datuma, določenega za konec potovanja, za vložitev predloga za intervencijo pri jamstvenem skladu, za potrošnika turističnega paketa, ni izpolnila obveznosti iz člena 7 Direktive 90/314.
2. Člen 7 Direktive 90/314 določa, da mora pogodbeni organizator potovanja in/ali turistični agent zagotoviti zadosten dokaz o jamstvu za povrnitev preplačanih zneskov in za vrnitev potrošnika na mesto odhoda v primeru insolventnosti. V skladu z razlago podano v sodni praksi Skupnosti ta določba državam članicam nalaga obveznost glede doseganja rezultata, ki vključuje podelitev kupcu turističnih paketov pravice do dejanskega varstva pred tveganjem insolventnosti organizatorjev in zlasti povrnitev plačanih zneskov ter vrnitev kupca na mesto odhoda.
3. Na podlagi naslednjega člena 8 lahko države članice sprejmejo strožje predpise, vendar le kadar ti nudijo večjo zaščito potrošniku.
4. V obravnavanem primeru je namen zadevne italijanske zakonodaje, glede na podatke, ki so jih med postopkom zaradi neizpolnitve obveznosti predložili nacionalni organi, zagotoviti možnost izterjave zneskov, ki so bili plačani potrošnikom, v korist državnega proračuna, in torej zavarovati finančne interese države, ne pa zagotoviti večje varstvo kupcev turističnih paketov.
5. Čeprav Komisija razume interes Italije, da zagotovi racionalno in uravnoteženo upravljanje jamstvenega sklada, tako da olajša njegov regresni zahtevek v razmerju do organizatorja turističnih potovanj, pa meni, da tak ukrep, s katerim je določen prekluzivni rok za vložitev predloga za intervencijo sklada, uvaža pogoj, ki lahko potrošniku odvzame pravice zagotovljene z Direktivo 90/314.
6. Res je, kar trdijo italijanski organi, da lahko potrošnik vloži zahtevo za intervencijo sklada takoj, ko izve za okoliščine, ki lahko preprečijo izvršitev pogodbe. Za uporabo te možnosti pa je nujno, da pozna zadevne okoliščine. Če sedaj izključimo primere v katerih je stečaj organizatorja potovanja očiten, saj je bil razglašen z ugotovitveno sodbo, v večini primerov potrošnik ne pozna natančnega premoženjskega položaja navedenega organizatorja. Zato je običajno, da se za vračilo plačanih zneskov najprej obrne nanj, tako da pošlje dopis, morda opomin, in nazadnje plačilni nalog. Tako lahko pride do tega, da je trimesečni rok, ki je določen v členu 5 ministrskega dekreta št. 349/1999 v trenutku vložitve predloga za intervencijo jamstvenega sklada že pred časom potekel, s čimer se potrošniku odvzame pravica do vračila plačanih zneskov.

7. Italijanski organi so za izpolnitev neizpolnjene obveznosti, ki je predmet očitka v tem postopku, najprej napovedali, da želijo rok za vložitev predloga za intervencijo sklada podaljšati iz treh na dvanajst mesecev, nato pa, da ga želijo odpraviti.
8. Poleg tega so v Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana objavili sporočilo, s katerim so želeli obvestiti morebitne zainteresirane stranke, da lahko do odprave zadevnega roka za zagotovitev varstva potrošnikov predloge za dostop do jamstvenega sklada vložijo kadarkoli.
9. Komisija meni, da ti ukrepi, čeprav pomenijo pohvalen poskus odprave posledic očitane neizpolnitve obveznosti niso zadostne za odpravo tveganja, da se kupcu turističnih paketov odvzame pravica do učinkovitega varstva v primeru stečaja organizatorja potovanj.
10. Za popolno zagotovitev pravne varnosti, s čimer se posameznikom omogoči poznavanje celotnega obsega njihovih pravic in njihovo uveljavljanje pred sodišči, je treba določbe direktive izvajati z nesporno učinkovitostjo, specifičnostjo in jasnostjo in ne zgolj z upravnimi praksami, ki jih lahko nacionalna uprava spreminja po prostem preudarku.
11. Hkraten obstoj v italijanski ureditvi, na eni strani, določbe, ki ni bila nikoli formalno odpravljena — s katero je določen trimesečni prekluzivni rok za vložitev predloga za intervencijo sklada — in, na drugi strani, sporočila uprave, ki poziva k neupoštevanju tega roka, povzroča očiten položaj negotovosti za kupce turističnih paketov.

(¹) Direktiva Sveta 90/314/EGS z dne 13. junija 1990 o paketnem potovanju, organiziranih počitnicah in izletih (UL L 158, str. 59).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Symvoulío tis Epikrateias (Grčija) 2. aprila 2009 — Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoikes Grammes, N.E.Lesbou, Blue Star Ferries proti Ypourgos Emborikis Naftilias

(Zadeva C-122/09)

(2009/C 141/52)

Jezik postopka: grščina

Predložitevno sodišče

Symvoulío tis Epikrateias

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoikes Grammes, N.E.Lesbou, Blue Star Ferries

Tožena stranka: Ypourgos Emborikis Naftilias

Vprašanja za predhodno odločanje

- „1. Ali v skladu s členoma 10, drugi odstavek, ES in 249, drugi odstavek, ES velja, da (i) bi se moral grški zakonodajalec v obdobju začasnega izvetja — to je do 1. januarja 2004 — od uporabe Uredbe Sveta (EGS) št. 3577/92 z dne 7. decembra 1992 o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami (pomorska kabotaža) (UL L 364), ki je bilo uvedeno v členu 6(3) te uredbe in ki velja za Grčijo, vzdržati sprejetja določb, ki bi lahko resno ogrozile polno in učinkovito izvajanje Uredbe št. 3577/92 v Grčiji od 1. januarja 2004 dalje; (ii) imajo posamezniki pravico, da se pri izpodbijanju veljavnosti določb, ki jih je grški zakonodajalec sprejel pred 1. januarjem 2004, sklicujejo na zadevno uredbo, če navedene nacionalne določbe resno ogrožajo polno in učinkovito izvajanje te uredbe v Grčiji od 1. januarja 2004 dalje?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je polno izvajanje Uredbe št. 3577/92 od 1. januarja 2004 v Grčiji resno ogroženo, ker je grški zakonodajalec pred 1. januarjem 2004 sprejel predpise, ki so izčrpani in stalni, ki ne vsebujejo določbe, da prenehajo veljati s 1. januarjem 2004, in ki niso skladni z določbami Uredbe št. 3577/92?
3. Če je odgovor na prvo in drugo vprašanje pritrdilen, ali členi 1, 2 in 4 Uredbe Sveta (EGS) št. 3577/92 dopuščajo sprejetje nacionalnih predpisov, v skladu s katerimi lahko ladjarji opravljajo storitve pomorske kabotaže le na določenih linijah, ki jih vsako leto opredeli za to področje pristojen nacionalni organ, in po predhodni pridobitvi upravnega dovoljenja, ki se izda v okviru sistema odobritve s tema lastnostma: (i) brez izjem se nanaša na vse linije za prevoze na otoke, z otokov in med otoki, (ii) pristojni nacionalni organi imajo možnost, da ugodijo vlogi za izdajo dovoljenja za opravljanje ladijskih prevozov na določeni liniji po enostranski spremembi — o kateri odločijo z diskrecijsko pravico in brez predhodno opredeljenih meril, ki se pri tem uporabljajo — sestavin vloge, ki se nanašajo na pogostost in obdobje prekinitve izvajanja storitve ter prevoznino?
4. Če je odgovor na prvo in drugo vprašanje pritrdilen, ali nacionalna zakonodaja, ki določa, da je ladjar, ki mu je upravni organ izdal dovoljenje za opravljanje ladijskih prevozov na določeni liniji (potem ko je bilo njegovi vlogi ugodeno bodisi v obliki, v kakršni je bila predložena, bodisi po spremembi nekaterih njenih sestavin, ki jih je ladjar sprejel), načeloma dolžan neprekinjeno in v vsem enoletnem obdobju obratovanja opravljati ladijske prevoze na določeni liniji in da mora, preden začne izvajati te storitve, zaradi zavarovanja izpolnitve prevzetih obveznosti predložiti garancijo, ki se uveljavi delno ali v celoti, če teh obveznosti ne izpolni ali jih ne izpolni pravilno, ujava nedovoljeno omejitev svobode opravljanja storitev v smislu člena 49 ES?“

Tožba, vložena 2. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Ciper**(Zadeva C-125/09)**

(2009/C 141/53)

*Jezik postopka: grščina***Stranki**

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: G. Zavvos in A. Nijenhuis)

Tožena stranka: Republika Ciper

Predloga tožeče stranke:

- Sodišče naj ugotovi, da Republika Ciper, s tem da ni zagotovila pravočasne, nepristranske in pregledne podelitve pravic do prehoda po javnih zemljiščih oziroma nad in pod njimi, ni izpolnila obveznosti iz člena 11(1) okvirne direktive in iz člena 4(1) Direktive o odobritvi
- Republiki Ciper naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Iz podatkov, predloženih službam Komisije izhaja, da drugi ponudnik mobilne telefonije ni imel možnosti, da bi učinkovito namestil svoje omrežje za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev kot konkurent že delujočemu upravljavcu omrežja, družbi ATHK, zaradi dolgih in neusklajenih ciprskih postopkov.
2. Komisija graja Republiko Ciper, ker iz ravnanja pristojnih javnih ciprskih organov (občin in/ali provinc) izhaja, da drugi ponudnik mobilne telefonije trenutno nima gradbenih dovoljenj, ki se zahtevajo z nacionalno zakonodajo, in se zato lahko šteje, da se z delovanjem njegovega obstoječega omrežja, v zvezi s katerim se čaka na izpolnitev stroge zahteve glede geografske pokritosti, ki je vnesena v dovoljenje, krši ciprsko pravo.
3. Komisija meni, da tak položaj ustvarja veliko neugodnost za dejavnosti drugega upravljavca omrežij mobilne telefonije. Ker ni dokončno razvil svojega omrežja, lahko končnim uporabnikom ponudi popolno geografsko pokritost le prek storitev nacionalnega gostovanja, ki jih z veleprodajnimi cenami zagotavlja družba ATHK. Iz tega izhaja, da je v tem trenutku drugi upravljavec odvisen od veleprodajne storitve nacionalnega gostovanja družbe ATHK za približno 20 % celotnega svojega prometa. Ker njegovo omrežje ne nudi popolne geografske pokritosti, mora drugi upravljavec nositi zunanje materialne stroške za uporabo veleprodajnih storitev nacionalnega gostovanja družbe ATHK in je odvisen od teh storitev.
4. Komisija meni, da ta velika zamuda v zvezi s podelitvijo pravic do prehoda po javnih zemljiščih oziroma nad in

pod njimi, za namestitev omrežij in anten, drugemu ponudniku mobilne telefonije, pomeni kršitev člena 11(1) okvirne direktive, ki določa da pristojni organ ravna na temelju preglednih in javnih postopkov, ki se izvedejo brez diskriminacije in zamud.

5. Republika Ciper trdi, da je pričakovala, da bo odlok, ki bi moral biti sprejet neposredno po glasovanju o predlogu zakona, zajel tudi druge pomembne elemente zakonika, kot je pravilo šestih tednov in, splošneje, vse določbe odstavka 4 zakonika. Vendar pa zgoraj navedeni odlok ni bil nikoli sprejet, zato je položaj ostal v bistvu nespremenjen. Komisija zato meni, da se trenutno na Cipru okvirna direktiva in Direktiva o odobritvi, kar zadeva odobritev urbanističnih načrtov in podelitev gradbenih dovoljenj, ne uporabljata pravilno.
6. Zato polna uporaba člena 4(1) Direktive o odobritvi in člena 11(1) okvirne direktive ne bo zagotovljena pred uradno uveljavitvijo pričakovanih ukrepov prenosa zakonika, ker zaradi neobstoja sprememb potrebnih postopkov in zlasti nesprejetja odloka niso mogli začeti veljati novi predpisi v zvezi z gradbenimi dovoljenji.

Tožba, vložena 3. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg**(Zadeva C-126/09)**

(2009/C 141/54)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: N. Yerrell, zastopnik)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predloga tožeče stranke:

- ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da ni sprejelo zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov, o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 in Direktive Sveta št. 91/439/EGS ter o razveljavitvi Direktive Sveta 76/914/EGS ⁽¹⁾ oziroma v vsakem primeru s tem, da o navedenih predpisih ni obvestilo Komisije, ni izpolnilo svojih obveznosti iz te direktive;
- Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2003/59/ES se je iztekel 9. septembra 2006. Vendar pa tožena stranka na dan vložitve te tožbe še vedno ni sprejela ukrepov, potrebnih za prenos direktive oziroma o njih v vsakem primeru še ni obvestila Komisije.

(¹) UL L 226, str. 4.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Oberlandesgericht Nürnberg (Nemčija) 6. aprila 2009 —
Coty Prestige Lancaster Group GmbH proti Simex
Trading AG**

(Zadeva C-127/09)

(2009/C 141/55)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberlandesgericht Nürnberg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Coty Prestige Lancaster Group GmbH

Tožena stranka: Simex Trading AG

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali gre za dajanje na trg v smislu člena 13(1) Uredbe (ES) št. 40/94 (¹) in člena 7 Direktive 89/104/EGS (²), če se brez prenosa lastninske pravice s prepovedjo prodaje pogodbeno vezanim prekupevalcem prepustijo tako imenovani poskusni vzorci parfumov, zato da ti svojim potencialnim kupcem lahko omogočijo uporabo vsebine blaga za poskusne namene, pri čemer je blago označeno z opozorilom o neprodajnosti, in lahko proizvajalec/imetnik znamke pogodbeno vedno umakne blago, predstavitev blaga pa se znatno razlikuje od blaga, ki ga proizvajalec/imetnik znamke po navadi daje na trg po preprostejši predstavitvi?

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL L 11, 14.1.1994, str. 1).

(²) Prva Direktiva Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 40, 11.2.1989, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Areios Pagos (Grčija) 10. aprila 2009 — Organismos
Sillokikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai
Optikoakoustikon Ergon proti DIVANI AKROPOLIS
Anonimi Xenodocheiaki kai Touristiki Etaireia**

(Zadeva C-136/09)

(2009/C 141/56)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Areios Pagos

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon

Tožena stranka: DIVANI AKROPOLIS Anonimi Xenodocheiaki kai Touristiki Etaireia

Vprašanje za predhodno odločanje

„Ali namestitev televizijskih sprejemnikov in njihova povezava s centralno anteno hotela, ki ju opravi hotelir, brez kakršnega koli drugega dejanja, posredovanja ali posega pomenita priobčitev dela javnosti v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29/ES in zlasti ali gre v skladu z zgoraj navedeno sodbo Sodišča z dne 7. decembra 2006 v zadevi Sociedad General de Autores y Editores de Espana (SGAE) (C-306/05) v obravnavanem primeru za distribucijo signalov prek televizijskih sprejemnikov gostom, ki so nastanjeni v hotelskih sobah, s tehničnim posegom upravitelja hotela?“

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Raad van State (Nizozemska) 15. aprila 2009 — M.
Josemans proti Burgemeester van Maastricht**

(Zadeva C-137/09)

(2009/C 141/57)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: M. Josemans

Burgemeester van Maastricht

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se za ureditev o dostopu nerezidentov do coffeeshopov, kot je ta v zadevi v glavni stvari, v celoti ali deloma uporablja Pogodba ES, zlasti določbe o prostem pretoku

blaga in/ali storitev, ali prepoved diskriminacije iz člena 12 v povezavi s členom 18 Pogodbe ES?

2. Če se uporabljajo določbe Pogodbe ES o prostem pretoku blaga in/ali storitev, ali je prepoved dostopa nerezidentov do coffeeshopov primerno in sorazmerno sredstvo za omejevanje turizma zaradi drog in s tem povezanih nevšečnosti?
3. Ali se prepoved diskriminacije državljanov glede na državljanstvo, določena v členu 12 Pogodbe ES v povezavi s členom 18 Pogodbe ES, uporablja za ureditev dostopa nerezidentov do coffeeshopov, če se ne uporabljajo določbe Pogodbe ES o prostem pretoku blaga in storitev?
4. Če je tako, ali je posredno razlikovanje med rezidenti in nerezidenti, ki je posledica tega, upravičeno in ali je prepoved dostopa nerezidentov do coffeeshopov primerno in sorazmerno sredstvo za omejevanje turizma zaradi drog in s tem povezanih nevšečnosti?

Tožba, vložena 16. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-139/09)

(2009/C 141/58)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: L. de Schietere de Lophem in A. Marghelis, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predlogi tožeče stranke:

- Ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter o spremembi Direktive 2004/35/ES (¹), oziroma v vsakem primeru s tem, da jih ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz te direktive

- Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2006/21/ES se je iztekel 30. aprila 2008. Tožena stranka do vložitve te tožbe še ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za prenos Direktive, oziroma jih v vsakem primeru še ni sporočila Komisiji.

(¹) UL L 102, str. 15.

Tožba, vložena 21. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-141/09)

(2009/C 141/59)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: P. Dejmeek in J. Sénéchal, zastopnika)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predloga tožeče stranke:

- Ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da ni sprejelo zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/56/ES z dne 26. oktobra 2005 o čezmejnih združitvah kapitalskih družb (¹), in predvsem s členi od 1 do 4, od 5 do 8, in členom 13 te direktive, ni izpolnilo obveznosti iz člena 19 te direktive;

- Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2005/56/ES se je iztekel 14. decembra 2007. Tožena stranka do vložitve te tožbe še ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za prenos Direktive, oziroma jih v vsakem primeru še ni sporočila Komisiji.

(¹) UL L 310, str. 1.

Tožba, vložena 27. aprila 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-149/09)

(2009/C 141/60)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: P. Dejmeek in J. Sénéchal, zastopnika)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predloga tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg, ker ni sprejelo zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/68/ES Evropskega parlamenta

in Sveta z dne 6. septembra 2006 o spremembi Direktive Sveta 77/91/EGS glede ustanavljanja delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja njihovega kapitala ⁽¹⁾ ali, v vsakem primeru, ker navedenih predpisov ni sporočilo Komisiji, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive;

— Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2006/68/ES je potekel 15. aprila 2008. Na datum vložitve te tožbe tožena stranka namreč še ni sprejela ukrepov, potrebnih za prenos te direktive, ali, v vsakem primeru, jih ni sporočila Komisiji.

⁽¹⁾ UL L 264, str. 32.

Sklep predsednika drugega senata Sodišča z dne 12. marca 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank van koophandel Brussel — Belgija) — Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV proti Andacon NV

(Zadeva C-132/07) ⁽¹⁾

(2009/C 141/61)

Jezik postopka: nizozemščina

Predsednik drugega senata Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 117, 26.5.2007.

Sklep predsednika Sodišča z dne 13. januarja 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-112/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/62)

Jezik postopka: španščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 128, 24.5.2008.

Sklep predsednika Sodišča z dne 3. marca 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof — Nemčija) — Postopek, ki sta ga začela Hermann Fisher, Rolf Fisher, ob udeležbi: Regierungspräsidium Freiburg

(Zadeva C-193/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/63)

Jezik postopka: nemščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 183, 19.7.2008.

Sklep predsednika Sodišča z dne 12. marca 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Irski

(Zadeva C-234/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/64)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 183, 19.7.2008.

Sklep predsednika sedmega senata Sodišča z dne 5. februarja 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Malti

(Zadeva C-269/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/65)

Jezik postopka: malteščina

Predsednik sedmega senata Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 197, 2.8.2008.

Sklep predsednika Sodišča z dne 17. decembra 2008 — Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Nizozemski**(Zadeva C-283/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 141/66)

Jezik postopka: nizozemščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 223, 30.8.2008.**Sklep predsednika Sodišča z dne 20. marca 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji****(Zadeva C-326/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 141/69)

Jezik postopka: nemščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 223, 30.8.2008.**Sklep predsednika šestega senata Sodišča z dne 5. marca 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska****(Zadeva C-284/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 141/67)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik šestega senata Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 223, 30.8.2008.**Sklep predsednika Sodišča z dne 20. februarja 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji****(Zadeva C-369/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 141/70)

Jezik postopka: nemščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 285, 8.11.2008.**Sklep predsednika Sodišča z dne 2. marca 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Češki republiki****(Zadeva C-294/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 141/68)

Jezik postopka: češčina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 247, 27.9.2008.**Sklep predsednika Sodišča z dne 10. marca 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji****(Zadeva C-463/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 141/71)

Jezik postopka: španščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 327, 20.10.2008.

Sklep predsednika Sodišča z dne 24. marca 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal de première instance de Namur — Belgija) — Atenor Group SA proti Belgiji

(Zadeva C-514/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/72)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

Sklep predsednika Sodišča z dne 24. marca 2009 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel de Liège — Belgija) — Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA proti Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd

(Zadeva C-584/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/73)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 32, 7.2.2009.

⁽¹⁾ UL C 55, 7.3.2009.

SODIŠČE PRVE STOPNJE

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 30. aprila 2009 — Itochu proti Komisiji

(Zadeva T-12/03) ⁽¹⁾

(„Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg konzol za videoigre in igralnih kartic, ki so združljive z igralnimi konzolami Nintendo — Odločba, s katero je ugotovljena kršitev člena 81 ES — Omejitev vzporednega izvoza — Odgovornost za kršitev — Globe — Različno obravnavanje — Odvračalni učinek — Trajanje kršitve — Olajševalne okoliščine — Sodelovanje v upravnem postopku“)

(2009/C 141/74)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Itochu Corp. (Tokio, Japonska) (zastopniki: Y. Shibasaki, G. van Gerven in T. Franchoo, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: sprva P. Hellström in O. Beynet, nato F. Castillo de la Torre in O. Beynet, zastopniki)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti členov 1, 3 in 5 Odločbe Komisije 2003/675/ES z dne 30. oktobra 2002 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma EGP (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution in COMP/36.321 Omega — Nintendo) (UL 2003, L 255, str. 33) v delu, v katerem se nanašajo na tožečo stranko, oziroma podrejeno, za zmanjšanje globe, ki ji je bila naložena.

Izrek

1) Tožba se zavrne.

2) Družbi Itochu Corp. se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 55, 8.3.2003.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 30. aprila 2009 — Nintendo in Nintendo of Europe proti Komisiji

(Zadeva T-13/03) ⁽¹⁾

(„Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg konzol za videoigre in igralnih kartic Nintendo — Odločba, s katero je ugotovljena kršitev člena 81 ES — Omejitev vzporednega izvoza — Globe — Odvračalni učinek — Trajanje kršitve — Obteževalne okoliščine — Vloga vodje ali pobudnika — Olajševalne okoliščine — Sodelovanje v upravnem postopku“)

(2009/C 141/75)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Nintendo Co., Ltd (Kjoto, Japonska) in Nintendo of Europe GmbH (Grossostheim, Nemčija) (zastopniki: I. Forrester, QC, J. Pheasant, M. Powell, C. Kennedy-Loest, solicitors in J. Killick, barrister)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: sprva O. Beynet in A. Whelan, nato X. Lewis in O. Beynet, zastopniki)

Predmet

Predlog za odpravo oziroma zmanjšanje globe, ki je bila tožečima strankama naložena s členom 3, prva alineja, Odločbe Komisije 2003/675/ES z dne 30. oktobra 2002 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma EGP (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution in COMP/36.321 Omega — Nintendo) (UL 2003, L 255, str. 33).

Izrek

1) Znesek globe, ki se naloži družbama Nintendo Co., Ltd in Nintendo of Europe GmbH, se določi na 119,2425 milijona EUR.

2) V preostalem se tožba zavrne.

3) Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 70, 22.3.2003.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 30. aprila 2009 — CD-Contact Data proti Komisiji(Zadeva T-18/03) ⁽¹⁾

(„Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg konzol za videoigre in igralnih kartic Nintendo — Odločba, s katero je ugotovljena kršitev člena 81 ES — Omejitev vzporednega izvoza — Dokaz obstoja sporazuma o omejevanju vzporedne trgovine — Globe — Različno obravnavanje — Olajševalne okoliščine“)

(2009/C 141/76)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: CD-Contact Data GmbH (Burglengenfeld, Nemčija) (zastopnika: J. de Pree in R. Wesseling, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: P. Oliver, X. Lewis in O. Beynet, zastopniki)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2003/675/ES z dne 30. oktobra 2002 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES in člena 53 Sporazuma EGP (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution in COMP/36.321 Omega — Nintendo) (UL 2003, L 255, str. 33).

Izrek

- 1) Znesek globe, ki se naloži CD-Contact Data GmbH, se določi na 500 000 EUR.
- 2) V preostalem se tožba zavrne.
- 3) Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 70, 22.3.2003.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 30. aprila 2009 — Španija proti Komisiji(Zadeva T-281/06) ⁽¹⁾

(„EKUJS — Jamstveni oddelek — Izdatki, izključeni iz financiranja Skupnosti — Kompenzacijska pomoč pridelovalcem banan — Nepravilnosti pri kontrolah kakovosti — Vrsta uporabljenih finančne korekcije — Sorazmernost“)

(2009/C 141/77)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Španija (zastopnik: M. Muñoz Pérez, abogado del Estado)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predmet

Delna razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2006/554/ES z dne 27. julija 2006 o izključitvi nekaterih izdatkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) iz financiranja Skupnosti, v delu, v katerem se nanaša na izdatke Kraljevine Španije iz naslova kompenzacijskih pomoči proizvajalcem banan za tržni leti 2002 in 2003.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 294, 2.12.2006.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 29. aprila 2009 — Borco-Marken-Import Matthiesen proti UUNT (a)(Zadeva T-23/07) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Prijava figurativne znamke Skupnosti a — Absolutni razlog za zavrnitev — Razlikovalni učinek — Člen 7(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94“)

(2009/C 141/78)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG (Hamburg, Nemčija) (zastopnik: M. Wolter, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: M. Kicia, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 30. novembra 2006 (zadeva R 808/2006-4), v zvezi z registracijo figurativnega znaka a kot znamke Skupnosti

Izrek

- 1) Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 30. novembra 2006 (zadeva R 808/2006-4) se razveljavi.
- 2) O drugem tožbenem predlogu BORCO-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG ni treba odločiti.

3) UUNT se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 69, 24.3.2007.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 29. aprila 2009 — Bodegas Montebello proti UUNT — Montebello (MONTEBELLO RHUM AGRICOLE)

(Zadeva T-430/07) (¹)

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti MONTEBELLO RHUM AGRICOLE — Prejšnja nacionalna besedna znamka MONTEBELLO — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Neobstoj podobnosti proizvodov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“)

(2009/C 141/79)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Bodegas Montebello, SA (Montilla, Španija) (zastopniki: T. Andrade Boué, I. Lehmann Novo in A. Hernández Lehmann, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: P. López Fernández de Corres in J. Crespo Carrillo, zastopnika)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT, intervenient pred Sodiščem prve stopnje: Montebello SARL (Petit-Bourg, Francija) (zastopnik: G.-G. Lamoureux, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 7. septembra 2007 (zadeva R 223/2007-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Bodegas Montebello, SA in Montebello SARL.

Izrek

1) Tožba se zavrne.

2) Družbi Bodegas Montebello, SA se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 22, 26.1.2008.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 5. maja 2009 — Rotter proti UUNT (Oblika skupka klobas)

(Zadeva T-449/07) (¹)

(„Znamka Skupnosti — Prijava tridimenzionalne znamke Skupnosti — Oblika skupka klobas — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“)

(2009/C 141/80)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Thomas Rotter (München, Nemčija) (zastopnik: M. Müller, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik)

Predmet

Vložitev tožbe zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) z dne 27. septembra 2007 (zadeva R 1415/2006-4) glede registracije tridimenzionalnega znaka, ki predstavlja skupek klobas, kot znamke Skupnosti.

Izrek

1) Tožba se zavrne.

2) Thomasu Rotterju se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 37, 9.2.2008.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 24. aprila 2009 — Sanchez Ferriz in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-492/07 P) (¹)

(Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Napredovanje — Napredovalno obdobje 2005 — Nevpis na seznam uradnikov, ki so napredovali — Multiplikatorji enakovrednosti — Člena 6 in 10 Priloge XIII Kadrovskih predpisov — Interes za navedbo razloga)

(2009/C 141/81)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Carlos Sanchez Ferriz (Bruselj, Belgija) in devet drugih uradnikov Komisije Evropskih skupnosti, katerih imena so navedena v prilogi k sodbi (zastopnik: F. Frabetti, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: C. Berardis-Kayser in G. Berscheid, zastopnika)

Predmet

Pritožba zoper sklep Sodišča za uslužbence Evropske unije (drugi senat) z dne 17. oktobra 2007 v zadevi Sanchez Ferriz in drugi proti Komisiji (F-115/06, še neobjavljen v ZOdl.), s katero se predlaga razveljavitev tega sklepa.

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Carlosu Sanchezu Ferrizu in devetim drugim uradnikom Komisije, katerih imena so navedena v prilogi k sodbi, se naloži plačilo svojih stroškov in stroškov, ki jih je priglasila Komisija na tej stopnji.

(¹) UL C 64, 8.3.2008.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 6. maja 2009 — M proti EMEI

(Zadeva T-12/08 P) (¹)

(Pritožba — Javna uprava — Začasni uslužbenci — Invalidnost — Zahteva ponovne obravnave odločbe o zavrnitvi zahteve za sklic invalidske komisije — Ničnostna tožba — Akt, zoper katerega ni pritožbe — Potrditveni akt — Nova in bistvena dejstva — Dopustnost — Nepogodbena odgovornost — Nepremoženjska škoda)

(2009/C 141/82)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: M (London, Združeno kraljestvo) (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis in É. Marchal, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska agencija za zdravila (EMA) (zastopnika: V. Salvatore in N. Rampal Olmedo, zastopnika)

Predmet

Pritožba zoper sklep Sodišča za uslužbence Evropske unije (prvi senat) z dne 19. oktobra 2007 v zadevi M proti EMEI (F-23/07, še neobjavljen v ZOdl.) in razveljavitev tega sklepa.

Izrek

1. Sklep Sodišča za uslužbence Evropske unije (prvi senat) z dne 19. oktobra 2007 v zadevi M proti EMEI (F-23/07, še neobjavljen v ZOdl.) se razveljavi.

2. Odločba Evropske agencije za zdravila (EMA) z dne 25. oktobra 2006 se razglasi za nično v delu, v katerem je bila zavrnjena zahteva M. z dne 8. avgusta 2006, da bi njegov primer obravnavala invalidska komisija.

3. EMEI se naloži, da tožeči stranki plača odškodnino 3 000 evrov.

4. V preostalem se tožba zavrne.

5. EMEI se naloži plačilo stroškov postopka pred Sodiščem za uslužbenca in stroškov tega postopka.

(¹) UL C 64, 8.3.2008.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 29. aprila 2009 — Enercon proti UUNT (E-Ship)

(Zadeva T-81/08) (¹)

(„Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti E-Ship — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisna narava — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 40/94“)

(2009/C 141/83)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Enercon GmbH (Aurich, Nemčija) (zastopnika: R. Böhm in V. Henke, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: S. Schäffner, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 4. decembra 2007 (zadeva R 319/2007-1) glede zahteve za registracijo znamke E-ship kot znamke Skupnosti.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Enercon GmbH se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 107, 26.4.2008.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 5. maja 2009 — ars Parfum Creation & Consulting proti UUNT (Oblika stekleničke za parfum)

(Zadeva T-104/08) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Prijava tridimenzionalne znamke Skupnosti — Oblika stekleničke za parfum — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Obveznost obrazložitve — Členi 7(1)(b), 73 in 74(1) Uredbe (ES) št. 40/94“)

(2009/C 141/84)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: ars Parfum Creation & Consulting GmbH (Köln, Nemčija) (zastopnika: A. Späth in G. Hasselblatt, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: R. Pethke, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 8. novembra 2007 (zadeva R 1656/2006-1) v zvezi z registracijo tridimenzionalnega znaka v obliki stekleničke za parfum kot znamke Skupnosti.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) ars Parfum Creation & Consulting GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 107, 26.4.2008.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 27. marca 2009 — Alves dos Santos proti Komisiji

(Zadeva T-184/08) ⁽¹⁾

(„Evropski socialni sklad — Usposabljanje — Znižanje dodeljene finančne pomoči — Tožba — Procesne zahteve — Očitna nedopustnost“)

(2009/C 141/85)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Tožeča stranka: Rui Manuel Alves dos Santos (Alvaiázere, Portugalska) (zastopnik: A. Marques Fernandes, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: P. Guerra e Andrade in B. Kotschy, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 4. marca 2004, ki je bila Ruiju Manuelu Alvesu dos Santosu vročena 3. marca 2008, o znižanju zneska pomoči Evropskega socialnega sklada (ESS), ki je bila tožeči stranki dodeljena za izvedbo poklicnega usposabljanja, ki ga je portugalska uprava predlagala v spisu št. 890 488 P1.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Ruiju Manuelu Alvesu dos Santosu se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 209, 15.8.2008.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 22. aprila 2009 — Bundesverband Deutscher Milchviehhalter in drugi proti Svetu

(Zadeva T-217/08) ⁽¹⁾

(„Ničnostna tožba — Uredba (ES) št. 248/2008 — Sistem mlečnih kvot — Zvišanje nacionalnih mlečnih kvot — Neobstoj posamične zadevnosti — Nedopustnost“)

(2009/C 141/86)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Bundesverband Deutscher Milchviehhalter eV (Bonn, Nemčija); Romuald Schaber (Petersthal, Nemčija); Stefan Mann (Eberdorfergrund, Nemčija); in Walter Peters (Körchow, Nemčija) (zastopnika: W. Renner in O. Schniewind, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: M. Moore in Z. Kupčová, zastopnika)

Intervenientka v podporo tožečim strankam: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: H. Tserpa-Lacombe in M. Vollkommer, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 248/2008 z dne 17. marca 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 1234/2007 glede nacionalnih kvot za mleko (UL L 76, str. 6).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Bundesverband Deutscher Milchviehhalter eV, Romualdu Schaberju, Stefanu Mannu in Walterju Petersu se naloži plačilo svojih stroškov in stroškov, ki jih je priglasi Svet.
3. Komisiji se naloži plačilo svojih stroškov.

⁽¹⁾ UL C 209, 15.8.2008.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 1. aprila 2009 — Perry proti Komisiji(Zadeva T-280/08) ⁽¹⁾

(„Odškodninska tožba — Zastaranje — Nedopustnost“)

(2009/C 141/87)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Claude Perry (Pariz, Francija) (zastopnik: J. Culioli, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J. P. Keppenne in P. van Nuffel, zastopnika)

Predmet

Odškodninska tožba na povračilo škode, ki naj bi jo tožeča stranka domnevno utrpela zaradi obtožb o zlorabi subvencij Skupnosti pri izvrševanju določenih pogodb, sklenjenih med družbami tožeče stranke in Komisijo.

Izrek

- 1) Tožba se zavrže kot nedopustna.
- 2) Claude Perry nosi stroške postopka.

⁽¹⁾ UL C 260, 11.10.2008.**Sklep Sodišča prve stopnje z dne 31. marca 2009 — Španija proti Komisiji**(Zadeva T-359/08) ⁽¹⁾

(„Ničnostna tožba — Umik izpodbijanega akta — Ustavitev postopka“)

(2009/C 141/88)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Španija (zastopnik: J. Rodríguez Cárcamo, zastopnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: A. Steiblytè in S. Pardo Quintillán, zastopnika)

Predmet

Zahteva za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C (2008) 3243 z dne 25. junija 2008 o zmanjšanju pomoči Kohezijskega sklada za skupino projektov št. 2001.ES.16.C.P.E.045 (Ravnanje z odpadki v Galiciji — 2001 (skupina II)) z odločbo Komisije C (2001) 4193 z dne 20. decembra 2001.

Izrek

- 1) Postopek se ustavi.

- 2) Komisija nosi lastne stroške in stroške, ki jih je priglasila Kraljevina Španija.

⁽¹⁾ UL C 272, 25.10.2008.**Sklep Sodišča prve stopnje z dne 31. marca 2009 — Španija proti Komisiji**(Zadeva T-360/08) ⁽¹⁾

(„Ničnostna tožba — Umik izpodbijanega akta — Ustavitev postopka“)

(2009/C 141/89)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Španija (zastopnik: J. Rodríguez Cárcamo, zastopnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: A. Steiblytè in S. Pardo Quintillán, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 25. junija 2008 o zmanjšanju pomoči kohezijskega sklada za skupino projektov št. 2001.ES.16.C.P.E.036 (sanitacija severnega porečja — Galicija-2001), ki je bila dodeljena z Odločbo Komisije C (2001) 4084 z dne 20. decembra 2001.

Izrek

- 1) Postopek se ustavi.
- 2) Komisija nosi svoje stroške in plača stroške, ki jih je priglasila Kraljevina Španija.

⁽¹⁾ UL C 272, 25.10.2008.**Sklep Sodišča prve stopnje z dne 2. aprila 2009 — Cachuera proti UUNT — Gelkaps (Ayanda)**(Zadeva T-43/09) ⁽¹⁾

(„Vloga, s katero se postopek začne — Zahtevana obličnost — Nedopustnost“)

(2009/C 141/90)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: La Cachuera, SA (Misiones, Argentina) (zastopnik: E. Armijo Chávarri, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT: Gelkaps GmbH (Pritzwalk, Nemčija)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) z dne 19. novembra 2008 (zadeva RE 87/2008-2), ki se nanaša na postopek z ugovorom med La Cachuera, SA in Gelkaps GmbH

Izrek

- 1) Tožba se zavrne kot nedopustna.
- 2) La Cachuera, SA nosi svoje stroške.

(¹) UL C 69, 21.3.2009.

Sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 24. aprila 2009 — Nycomed Danmark proti EMEA

(Zadeva T-52/09 R)

(„Izdaja začasne odredbe — Dovoljenje za promet z zdravilom — Naprava za ultrazvočno ehokardiografsko slikanje, ki je namenjena diagnosticiranju (perflubutan) — Zavrnitev EMEA, da odobri opustitev obveznosti predložitve načrta pediatričnih preiskav — Predlog za odložitev izvršitve in za sprejetje začasnih ukrepov — Neobstoje nujnosti“)

(2009/C 141/91)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Nycomed Danmark ApS (Roskilde, Danska) (zastopnika: C. Schoonderbeek in H. Speyart van Woerden, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska agencija za zdravila (EMA) (zastopnika: V. Salvatore in N. Rampal Olmedo, zastopnika)

Predmet

Predlog za, prvič, odložitev izvršitve odločbe EMA z dne 28. novembra 2008 o zavrnitvi vloge za opustitev določenega zdravila v zvezi s perflubutanom in, drugič, za sprejetje začasnih ukrepov.

Izrek

- 1) Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
- 2) Odločitev o stroških se pridrži.

Sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 3. aprila 2009 — UCAPT proti Komisiji

(Zadeva T-96/09 R)

(„Začasna odredba — Predlog za odlog izvršitve — Neupoštevanje obličnostnih zahtev — Nedopustnost“)

(2009/C 141/92)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Union des Coopératives agricoles des producteurs de tabac de France (Pariz, Francija) (zastopnika: B. Peignot in D. Garreau, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. Moore in P. Mahnič Bruni, zastopnika)

Predmet

Predlog za odlog izvršitve Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, spremembi uredb (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 247/2006, (ES) št. 378/2007 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1782/2003 (UL L 30, str. 16).

Izrek

- 1) Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
- 2) Odločitev o stroških se pridrži.

Tožba, vložena 24. marca 2009 — Viasat Broadcasting UK proti Komisiji

(Zadeva T-114/09)

(2009/C 141/93)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Viasat Broadcasting UK Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: S. Kalsmose-Hjelmborg in M. Honoré, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predloga tožeče stranke

— za nično naj se razglasi odločba Komisije Evropskih skupnosti z dne 4. avgusta 2008 v zadevi N 287/2008; in

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo predlaga razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 4. avgusta 2008 v zadevi N 287/2008 ⁽¹⁾, s katero je Komisija na podlagi člena 87(3)(c) ES odobrila pomoč za reševanje, ki jo je država Danska odobrila TV 2 Danmark A/S (v nadaljevanju: TV 2).

Tožeča stranka navaja, da državna pomoč ni v skladu s členom 87(3)(c) ES, ker krši načelo sorazmernosti, določeno v tej določbi, v skladu s katerim državna pomoč ne „spreminja trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi“. Tožeča stranka zlasti trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da je TV 2 „podjetje v težavah“ v smislu Smernic Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah ⁽²⁾. Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo s tem, da je menila, da je pomoč za reševanje omejena na obseg, potreben za to, da se ohrani poslovanje TV 2 in da je bila pomoč ohranjena na ravni, ki TV 2 ne bi omogočila investiranja v nove dejavnosti oziroma agresivnega ravnanja na trgu. Tretjič, tožeča stranka trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo s tem, da ni upoštevala državnih pomoči, ki jo je TV 2 prejela v preteklosti.

⁽¹⁾ Povzetek izpodbijane odločbe je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* (UL 2009, C 9, str. 2), različica, ki ne vsebuje zaupnih podatkov pa je bila dostopna na strani http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

⁽²⁾ Smernice Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah (UL 2004, C 244, str. 2).

Tožba, vložena 20. marca 2009 — La Sonrisa de Carmen in Bloom Clothes proti UUNT — Heldmann (BLOOM-CLOTHES)

(Zadeva T-118/09)

(2009/C 141/94)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina

Stranke

Tožeči stranki: La Sonrisa de Carmen SL (Vigo, Španija), Bloom Clothes SL (Madrid, Španija) (zastopnica: S. Míguez Pereira, odvetnica)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT: Harald Heldmann (Hamburg, Nemčija)

Predlog tožečih strank

— Odločba odbora za pritožbe z dne 8. januarja 2009 v zadevi R 695/2008-2 naj se razveljavi in odredi naj se registracija mešane znamke BLOOCLOTHES za razreda 25 in 35.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeči stranki

Zadevna znamka Skupnosti: Mešana znamka, ki jo sestavlja izraz „BLOOMCLOTHES“ skupaj s figurativnim elementom mušnice (zahteva za registracijo št. 5 077 128), za proizvode in storitve iz razredov 18, 25 in 35.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Harald Heldmann

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Besedna znamka „BLOOM“ (nemška znamka št. 30 439 990) za proizvode iz razreda 25.

Odločba oddelka za ugovore: delno sprejetje ugovora.

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe.

Navajani tožbeni razlogi: Nepravilna uporaba člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str.1, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti, UL L 78, str. 1).

Tožba, vložena 23. marca 2009 — Zhejiang Xinshiji Foods in Hubei Xinshiji Foods proti Svetu

(Zadeva T-122/09)

(2009/C 141/95)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd, Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd (zastopniki: F. Carlin, Barrister, A. MacGregor, Solicitor, N. Niejahr in Q. Azau, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga tožečih strank

— Uredba naj se razglasi za nično v delu, v katerem uvaja protidampinške dajatve na proizvode, ki jih proizvajata in izvažata tožeči stranki;

— Svetu Evropske Unije naj se naloži plačilo njegovih stroškov in stroškov tožečih strank.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki s to tožbo predlagata, naj se Uredba Sveta (ES) št. 1355/2008 z dne 18. decembra 2008 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranjučasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih pripravljenih ali konzerviranih agrumov (mandarin itd.) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: dokončna uredba) razglasi za nično v delu, ki zadeva tožeči stranki.

Tožeči stranki predlagata, naj se dokončna uredba razglasi za nično v delu, ki se nanaša na tožeči stranki, ker krši pravico do obrambe tožečih strank, obveznost obrazložitve in načelo dobre uprave.

Tožeči stranki trdita, da je bila njuna pravica do obrambe kršena,

(i) ker niso bila pravočasno razkrita bistvena dejstva, kot določa člen 20(4) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 ⁽²⁾, in ker niso bile predložene ustrezne razlage glede neskladij v obsegu prodaje industrije Skupnosti ter posledično tožeči stranki nista mogli učinkovito predstaviti svojih stališč oziroma ustrezno zaščititi svojega interesa;

(ii) pri določanju škode, ker Komisija ni:

(a) pravočasno odgovorila na vprašanja tožečih strank glede neskladnosti podatkov v obsegu prodaje industrije Skupnosti, da bi lahko tožeči stranki Svetu predstavili svoja stališča, preden je ta sprejel dokončno uredbo;

(b) tožečim strankam predložila zahtevanih pojasnil v zvezi z zavrnitvijo, da bi se upošteval vpliv cen surovin;

(c) pojasnila, kako je izračunala 2-odstotno povečanje stroškov uvoza in stopnje dobička uvoznika, in

(iii) zaradi očitne napake pri presoji, ker pri določanju škode Komisija ni upoštevala večjih neskladij v zvezi z obsegom prodaje industrije Skupnosti.

Tožeči stranki trdita, da dokončna uredba krši tudi člen 253 ES, ker ni bila podana obrazložitev glede bistvenega dejstva, na kateri je bila utemeljena, namreč 2-odstotnega povečanja stroškov uvoza in stopnje dobička uvoznika, ki je pomembno za ugotovitve v dokončni uredbi, ki so privedla do uvedbe dokončnih protidampinskih dajatev za tožeči stranki.

Nazadnje, tožeči stranki trdita, da je Svet — glede na navedbe tožečih strank v postopku, iz katerih izhaja, da Komisija večkrat ni ustrezno obrazložila dejanske podlage, glede na katero je predlagala sprejem dokončnih protidampinskih ukrepov, in da ni ustrezno zaščitila pravice tožečih strank do obrambe — s tem da je sprejel dokončno uredbo, kot jo je predlagala Komisija, kršil načelo dobre uprave.

⁽¹⁾ UL L 350, str. 35.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinskemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 56, 6.3.1996, str. 1).

Tožba, vložena 28. marca 2009 — Ryanair proti Komisiji

(Zadeva T-123/09)

(2009/C 141/96)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Ryanair Ltd (Dublin, Irska) (zastopnika: E. Vahida in I-G. Metaxas-Maragkidis, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

— V skladu s členoma 230 ES in 231 ES naj se Odločba Evropske komisije z dne 12. novembra 2008 v postopku v zvezi z državno pomočjo C26/2008 (posojilo v višini 300 milijonov EUR družbi Alitalia S.p.A.) razglasi za nično v delu, v katerem z njo pravnemu nasledniku družbe Alitalia ni naloženo vračilo pomoči, Italiji pa je dan dodaten čas za izvršitev odločbe;

— V skladu s členoma 230 ES in 231 ES naj se za nično razglasi Odločba z dne 12. novembra 2008 v postopku v zvezi z državno pomočjo N510/2008 (prodaja sredstev družbe Alitalia S.p.A.);

— Komisiji naj se naloži plačilo njenih stroškov ter stroškov tožeče stranke; in

— naj se sprejme nadaljnje ukrepe, za katere Sodišče meni, da so primerni.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija zakonitost dveh odločb Komisije z dne 12. novembra 2008 v postopkih v zvezi z državno pomočjo C 26/2008 (prej NN 31/08) v zvezi s posojilom 300 milijonov EUR, ki je bilo odobreno družbi Alitalia, notificiranim pod številko C(2008) 6743 ⁽¹⁾ in N510/2008 št. C(2008) 6745 konč. v zvezi s postopkom prodaje sredstev družbe Alitalia, v delu, v katerem je v njej ugotovljeno, da ta postopek ni pripeljal do odobritve državne pomoči, če italijanski organi izpolnijo določene zaveze.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja naslednje tožbene razloge:

V zvezi s prvo izpodbijano odločbo tožeča stranka trdi, da je nična v delu, v katerem z njo pravnemu nasledniku družbe Alitalia ni naloženo vračilo pomoči, Italiji pa je dan dodaten čas za izterjavo posojila.

Glede druge izpodbijane odločbe tožeča stranka trdi, da je Komisija zato, ker kljub obstoju resnih težav ni začela formalnega postopka preiskave, sprejela nepopolno in nezadostno odločbo ter kršila postopkovne pravice tožeče stranke iz člena 88(2) ES. Poleg tega tožeča stranka trdi, da Komisija ni bila pristojna za sprejetje pogojne odločbe o neobstoju pomoči zgolj po predhodni preučitvi. Poleg tega tožeča stranka trdi,

da Komisija ni preučila vseh upoštevnih elementov ukrepov ter njihovega konteksta. Natančneje, po mnenju tožeče stranke Komisija ni opravila presoje, ali je bila podelitev pomoči določena z italijanskim izrednim upravnim postopkom kot takim ter ali je italijanska vlada spremenila zakonodajo v korist načrta družbe Compagnia Aerea Italiana.

Tožeča stranka poleg tega trdi, da je Komisija storila očitno napako pri presoji, s tem da ni upoštevala možnih alternativ pri prodaji sredstev družbe Alitalia, kot sta sodna likvidacija ali prodaja deležev. Tožeča stranka trdi tudi, da Komisija pri prodaji sredstev družbe Alitalia ni uporabila načela tržno usmerjenega investitorja, zlasti s tem, da ni presodila vpliva na ceno izrecnega pogoja stalnosti storitev in implicitnega pogoja, da je prevzemnik dejavnosti družbe Alitalia prevoza potnikov italijanskega izvora, da ni ugotovila, da je bil postopek prodaje sredstev družbe Alitalia očitno neprimeren in ker ni preučila resnične cene, ki jo je ponudila družba CAI ter ni opredelila meril za določitev tržne cene sredstev družbe Alitalia.

Tožeča stranka poleg tega trdi, da je Komisija napravila napako pri določitvi stranke, ki je dolžna povrniti posojilo, ki bi morala biti družba CAI glede na kontinuiteto med družbo Alitalia in družbo Compagnia Aerea Italiana. Tožeča stranka nazadnje trdi, da je Komisija kršila obveznost obrazložitve.

(¹) UL 2009, L 52, str.3.

Tožba, vložena 31. marca 2009 — Meridiana in Eurofly proti Komisiji

(Zadeva T-128/09)

(2009/C 141/97)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Meridiana SpA (Olbia, Italija) in Eurofly SpA (Milano, Italija) (zastopniki: N. Green, QC, odvetnik, K. Bacon, Barrister, C. Osti in A. Prastaro, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predloga tožečih strank

— odločba Komisije C(2008) 6745 konč. z dne 12. novembra 2008 naj se razglasi za nično;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki predlagata razglasitev ničnosti odločbe Komisije C(2008) 6745 konč. z dne 12. novembra 2008, v kateri je bilo ugotovljeno, da postopek prodaje premoženja letalske družbe Alitalia, kot so ga priglasili italijanski organi, ne pomeni odobritve državne pomoči v korist kupca (N 510/2008) (¹). Tožeči stranki sta konkurenta na trgu letalskih prevozov in sta pri Komisiji vložila pritožbi glede ukrepov, ki so jih priglasili italijanski organi.

Tožeči stranki v podporo svoje tožbe navajata naslednje tožbene razloge.

Prvič, tožeči stranki trdita, da je bilo v odločbi napačno uporabljeno pravo, da ta odločba vsebuje očitno napačno ugotovljeno dejansko stanje in pomanjkljivo obrazložitev, saj je Komisija ugotovila, da se bo premoženje družbe Alitalia prodalo po tržnih cenah. Tožeči stranki zlasti trdita, da iz podrobnosti postopka, kot jih je določila Komisija, ne izhaja, da se bo pred pogajanjem v zvezi s premoženjem družbe Alitalia opravila neodvisna strokovna ocena tega premoženja. Po mnenju tožečih strank je Komisija napačno uporabila pravo tudi s tem, ker ni dovolj upoštevala, da ni odprtega in preglednega postopka za prodajo premoženja družbe Alitalia.

Drugič, tožeči stranki trdita, da se je z ugotovitvijo Komisije, da se ni sklenilo dogovorov za prenos premoženja zato, da bi se izognilo obveznosti povračila državne pomoči, napačno uporabilo pravo in da ta ugotovitev temelji na očitno napačnem ugotovljenem dejanskem stanju ter pomanjkljivi obrazložitvi.

Tretjič, tožeči stranki trdita, da je Komisija napačno uporabila pravo in kršila obveznost obrazložitve s tem, da ni obravnavala tega, ali zakonodaja iz leta 2008, ki jo je glede posebnih postopkov zaradi insolventnosti sprejela Italija, pomeni državno pomoč za družbo Alitalia in kupca, saj se je po mnenju tožečih strank, kot zatrjujeta v pritožbi, s to zakonodajo omogočil prenos premoženja družbe Alitalia.

Četrtič, Komisija je po mnenju tožečih strank napačno uporabila pravo in kršila obveznost obrazložitve s tem, da ni obravnavala tega, ali so nekateri dokazi v pritožbi tožečih strank kazali na obstoj državne pomoči, in sicer ločitev premoženja družbe Alitalia v okoliščinah, v katerih običajni zasebni vlagatelj tega ne bi storil, kršitev načela prepovedi diskriminacije, da se je v prodajo vključilo premoženje drugega podjetja in da je kupec premoženja družbe Alitalia pridobil drugo podjetje.

Nazadnje, tožeči stranki trdita, da je Komisija s tem, da ni začela formalnega postopka preiskave v skladu s členom 88(2) ES in namesto tega odločila o zadevi po predhodni preiskavi, napačno uporabila pravo.

(¹) UL 2009 C 46, str. 6.

**Tožba, vložena 2. aprila 2009 — Bongrain proti UUNT —
Apetito (APETITO)****(Zadeva T-129/09)**

(2009/C 141/98)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke**

Tožeča stranka: Bongrain SA (Viroflay, Francija) (zastopnik: C. Hertz Eichenrode, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Apetito AG (Rheine, Nemčija)

Predlogi tožeče stranke

— odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 2. februarja 2009 v zadevi R 720/2008-4 naj se razveljavi; in

— UUNT naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „APETITO“ za proizvode iz razreda 29 — prijava št. 3 470 598

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka pred odborom za pritožbe

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: registracija besedne znamke Skupnosti „apetito“ za proizvode iz razredov 5, 11, 21 29, 30, 37, 39, 41 in 42

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 40/94, ker je odbor za pritožbe napačno ugotovil, da obstaja podobnost med proizvodi in s tem verjetnost zmede med obravnavanimi znamkami.

Tožba, vložena 27. marca 2009 — I Marchi Italiani in B Antonio Basile 1952 proti UUNT — Osra (B Antonio Basile 1952)**(Zadeva T-133/09)**

(2009/C 141/99)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina***Stranke**

Tožeči stranki: I Marchi Italiani Srl (Neapelj, Italija), B Antonio Basile 1952 (Giugliano, Italija) (zastopnik: G. Militeri, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Osra SA (Rovereta, Italija)

Predlogi tožečih strank

— Razveljavi naj se odločba drugega odbora za pritožbe z dne 9. januarja 2009, vročena tožečima strankama 30. januarja 2009 v postopku R 502/2008 med družbama I Marchi Italiani Srl in Osra S.A., s katero je bila potrjena odločba oddelka za izbris in s tem razveljavitev in razglasitev ničnosti znamke „B Antonio Basile 1952“ na podlagi pritožbe, ki jo je vložila družba Osra S.A.;

— razglasi naj se veljavnost in učinkovanje registracije znamke „B Antonio Basile 1952“ od dneva vložitve prijave in/ali registracije navedene znamke;

— UUNT naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: figurativna znamka, ki vsebuje izraz „B. Antonio Basile 1952“ (znamka Skupnosti št. 5 274 121 (deljena registracija, ki je nastala z delitvijo registracije št. 1 462 555 zaradi delnega odstopa znamke)), za proizvode iz razredov 14, 18 in 25

Imetnika znamke Skupnosti: tožeči stranki

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: Osra S.A.

Pravica iz znamke, ki jo ima stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti: figurativna znamka „BASILE“ (italijanska registracija št. 738 901 in mednarodna registracija št. R 413 396 B) za proizvode iz razreda 25

Odločba oddelka za izbris: ugoditev predlogu za razveljavitev in razglasitev ničnosti znamke Skupnosti v celoti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: napačna uporaba členov 52(1)(a) in 53(2) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1) (postala člena 53(1)(a) in 54(2) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o znamki Skupnosti, UL L 78, str. 1), in neobstoje verjetnosti zmede

Tožba, vložena 30. marca 2009 — B Antonio Basile 1952 in I Marchi Italiani proti UUNT — Osra (B Antonio Basile 1952)

(Zadeva T-134/09)

(2009/C 141/100)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina

Stranke

Tožeci stranki: B Antonio Basile 1952 (Giugliano, Italija), I Marchi Italiani Srl (Neapelj, Italija) (zastopnik: G. Militerni, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Osra SA (Rovereta, Italija)

Predlogi tožecih strank

- Razveljavi naj se odločba drugega odbora za pritožbe z dne 9. januarja 2009, vročena tožecima strankama 30. januarja 2009 v postopku R 1436/2007-2 med Antoniom Basilejem, kot samostojnim podjetnikom „B Antonio Basile 1952“ in družbo Osra S.A., s katero je bila potrjena odločba oddelka za izbris in s tem razveljavitev in razglasitev ničnosti znamke „B Antonio Basile 1952“, na podlagi pritožbe, ki jo je vložila družba Osra S.A.;
- razglasi naj se veljavnost in učinkovanje registracije znamke „B Antonio Basile 1952“ od dneva vložitve prijave in/ali registracije navedene znamke;
- UUNT naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: figurativna znamka, ki vsebuje izraz „B. Antonio Basile 1952“ (prijava znamke Skupnosti št. 1 462 555) za proizvode iz razredov 14, 18 in 25

Imetnika znamke Skupnosti: tožeci stranki

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: Osra S.p.A.

Pravica iz znamke, ki jo ima stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti: besedna znamka „BASILE“ (italijanska znamka št. 287 030 in mednarodna znamka št. R 413 396 B) za proizvode iz razreda 25

Odločba oddelka za izbris: razglasitev delne ničnosti zadevne znamke za proizvode iz razreda 25

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Tožbeni razlogi v tej zadevi so enaki kot v zadevi T-133/09.

Tožba, vložena 7. aprila 2009 — Nexans France in Nexans proti Komisiji

(Zadeva T-135/09)

(2009/C 141/101)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeci stranki: Nexans France SAS in Nexans SA (Pariz, Francija) (zastopnika: M. Powell, solicitor, in J.-P. Tran Thiet, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožecih strank

- Odločbo Komisije z dne 9. januarja 2009 — zadeva COMP/39610 — Visoka napetost, naj se razglasi za nično;
- odločbo Komisije, v skladu s katero naj bi bili zaradi kasnejše preiskave v prostorih Komisije v Bruslju iz prenosnega računalnika uslužbenca družbe Nexans France odstranjeni štirje DVD-ROMi in kopija celotnega trdega diska, naj se razglasi za nezakonito;
- odločba Komisije o zaslišanju uslužbenca družbe Nexans France, dne 30. januarja 2009, naj se razglasi za nično;
- Komisiji naj se naloži, da družbi Nexans France brez omejitev vrne vse dokumente in druga dokazila, ki jih je pridobila z odločbama, ki sta bili razglašeni za nični, med drugim: (a) dokumente, ki ne spadajo na področje, ki ga je zakonito zajela preiskava, (b) dokumente, ki se nanašajo na projekte izven Evropskega gospodarskega prostora, povezane z električnimi kablji (c) dokumente, ki so bili nezakonito zaseženi iz trdega diska in DVD-ROMov; (d) izjave, pridobljene tekom zaslišanj, ali izjave, ki temeljijo na zaslišanjih uslužbenca družbe Nexans France;
- Komisiji naj se naloži, da za namene postopka v zvezi s kršitvijo pravil Skupnosti s področja konkurence ne sme uporabiti dokumentov ali dokazil, ki jih je pridobila z odločbama, ki sta bili razglašeni za nični;
- Komisiji naj se naloži, da dokumentov ali dokazov (oziroma, informacij ki iz njih izhajajo) ne sme posredovati organom, pristojnim za konkurenco pred drugimi sodišči;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka;
- sprejme naj se vse druge ukrepe, za katere Sodišče prve stopnje meni, da so potrebni.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V obravnavani zadevi tožeci stranki predlagata razglasitev ničnosti odločbe Komisije C(2009) 92/1 z dne 9. januarja 2009, s katero je bilo družbi Nexans SA in vsem družbam, ki jih neposredno ali posredno nadzoruje, vključno z družbo Nexans France SAS, naloženo, da se podredijo pregledu v skladu s členom 20(4) Uredbe Sveta št. 1/2003⁽¹⁾ (zadeva COMP/39610 — Visoka napetost), kot tudi načina njene izvedbe.

V podporo svoji tožbi tožeči stranki navajata, da izpodbijana odločba krši njune temeljne pravice, vključno s pravico do obrambe, pravico do poštenega sojenja, privilegijem zoper samoobtožbo in domnevo nedolžnosti ter pravico do zasebnosti. Poleg tega navajata, da je Komisija pri izvajanju izpodbijane odločbe presegla obseg preiskave.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL L 1, str. 1).

Tožba, vložena 7. aprila 2009 — Komisija proti Galorju

(Zadeva T-136/09)

(2009/C 141/102)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: A.-M. Rouchaud-Joët, F. Mirza, zastopnika, skupaj z B. Katan in M. van der Woude, odvetnika)

Tožena stranka: Benjamin Galor (Jupiter, Združene države Amerike)

Predlogi tožeče stranke

- B. Galorju naj se naloži, da Skupnosti plača znesek 205 611 EUR, povečan za zakonite zamudne obresti v skladu s členom 6119 nizozemskega civilnega zakonika, ki tečejo od 1. marca 2003 do dne, ko bo Skupnost prejela celotno plačilo;
- B. Galorju naj se naloži, da Skupnosti plača zakonite zamudne obresti v skladu s členom 6119 nizozemskega civilnega zakonika od zneska 9 231,25 EUR, ki tečejo od 2. septembra 2003 (oziroma podredno od 10. marca 2007) do dne, ko bo Skupnost prejela celotno plačilo;
- B. Galorju naj se naloži plačilo stroškov tega postopka, ki so trenutno ocenjeni na 17 900 EU, povečane za zakonite zamudne obresti v skladu s členom 6119 nizozemskega civilnega zakonika od datuma sodbe do dne, ko bo Skupnost prejela celotno plačilo.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Evropska skupnost, ki jo je zastopala Komisija, je 23. decembra 1997 s prof. Benjaminom Galorjem in tremi družbami sklenila pogodbo IN/004/97 za izvedbo projekta „Self-Upgrading of Old-Design Gas Turbines in Land & Marine Industries by Energy-Saving Clean Jet-Engine Technologies“ v okviru dejavnosti Skupnosti na področju nejedrske energije (¹). Komisija je v skladu s pogodbo izplačala predjem svojega prispevka k projektu pogodbenih strank. Plačilo je prejel vodja projekta, prof. Benjamin Galor.

Ker so imele pogodbene stranke težave s pridobitvijo partnerja za projekt in ker izvedba projekta ni napredovala, se je Komisija odločila, da bo razdrla pogodbo. V dopisu pogodbenim

strankam je Komisija pojasnila, da lahko prispevek Skupnosti izplača (oziroma ga pogodbene stranke lahko obdržijo) le, če je povezan s projektom in je utemeljen s končnim tehničnim in finančnim poročilom.

Komisija ni potrdila končnega poročila, ki so ga predložile pogodbene stranke, in je začela postopek za vračilo predujma.

Komisija v tožbi zatrjuje, da tožena stranka ni vrnila prejetega zneska, temveč je zahtevala, naj ji Komisija izplača prispevek, dogovorjen s pogodbo, zmanjšan za prejeti predjem. Poleg tega je tožena stranka pri nizozemskem sodišču začela sodni postopek za izterjavo tega zneska. Komisija je ugovarjala pristojnosti nizozemskega sodišča na podlagi pogodbene klavzule o sodni pristojnosti, ki določa, da o vseh sporih med pogodbenimi strankami odloča Sodišče prve stopnje.

Komisija s tožbo zahteva vračilo predujma. Trdi, da je imela v skladu s pogodbenimi določbami pravico razdreti pogodbo, ker tožena stranka ni izpolnila svojih pogodbenih obveznosti, saj je, med drugim, prišlo do pomembne zamude pri začetku projekta in pri njegovi izvedbi ni bilo vidno nikakršno napredovanje, tožena stranka ni mogla zagotoviti tehničnih sredstev, potrebnih za raziskovanje, za katero so bila namenjena sredstva, in tehnična in finančna poročila niso ustrezala pogodbenim zahtevam.

Zato Komisija trdi, da ima pravico zahtevati vračilo predujma.

(¹) Sklep Sveta 94/806/ES z dne 23. novembra 1994 o sprejetju posebnega programa za raziskave in tehnološki razvoj, vključno s prikazi, in sicer na področju nejedrske energije (od 1994 do 1998) (UL L 334, str. 87).

Tožba, vložena 8. aprila 2009 — Francija proti Komisiji

(Zadeva T-139/09)

(2009/C 141/103)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Francoska republika (zastopniki: E. Belliard, G. de Bergues in A.-L. During, zastopniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2009) 2003 konč. z dne 28. januarja 2009 o načrtih ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih v sektorju sadja in zelenjave, ki jih je izvedla Francija, kolikor se nanaša na del ukrepov, izvedenih v okviru načrtih ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih, financiranjem s stanovskimi deleži,
- podredno, v primeru, da bi Sodišče prve stopnje ugotovilo, da predlog za razglasitev delne ničnosti ni dopusten, razglasitve ničnosti Odločbe C(2009) 2003 konč. v celoti;
- naložitev plačila stroškov Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga razglasitev delne ničnosti Odločbe Komisije C(2009) 203 konč. ⁽¹⁾ z dne 28. januar 2009, s katero je Komisija državne pomoči, ki jih je Francoska republika dodelila proizvajalcem sadja in zelenjave na podlagi „načrtov ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih“ za olajšanje trženja kmetijskih proizvodov iz Francije, razglasila za nezdržljive s skupnim trgom.

Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe v delu, v katerem je Komisija ugotovila, da so ukrepi v korist proizvajalcev sadja in zelenjave državna pomoč, čeprav naj bi bili ti ukrepi delno financirani iz prostovoljnih prispevkov izvajalcev v tem sektorju, ki po mnenju tožeče stranke niso državna sredstva oziroma jih ni mogoče pripisati državi.

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja dva tožbena razloga:

- kršitev obveznosti obrazložitve, ker naj Komisija ne bi utemeljila razširitve opredelitve državne pomoči na ukrepe, delno financirane iz prostovoljnih prispevkov izvajalcev v tem sektorju;
- napačna uporaba prava, saj naj bi Komisija kot državne pomoči opredelila ukrepe, ki se financirajo iz zasebnih sredstev, izplačanih prostovoljno in brez intervencije javnega organa. Teh ukrepov ni mogoče šteti za ugodnosti, dodeljene iz državnih sredstev.

⁽¹⁾ To je številka, navedena na izpodbijani odločbi, medtem ko se tožeča stranka nenehno sklicuje na številko C(2009) 2003 konč..

Tožba, vložena 7. aprila 2009 — Prysmian, Prysmian Cavi e Sistemi Energia proti Komisiji

(Zadeva T-140/09)

(2009/C 141/104)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeči stranki: Prysmian SpA (Milano, Italija), Prysmian Cavi e Sistemi Energia Srl (Milano, Italija) (zastopniki: A. Pappalardo, F. Russo, M. L. Stasi, C. Tesaurio, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank

- Odločbo z dne 9. januarja 2009, s katero je Komisija naložila preglede (zadeva COMP/39610 — Surge), naj se razglasi za nično;
- ugotovi naj se, da je odločba Komisije o kopiranju celotne vsebine trdih diskov nekaterih vodstvenih delavcev družbe Prysmian in o analiziranju njihove vsebine v svojih prostorih v Bruslju, nezakonita in v nasprotju s členom 20(2) Uredbe št. 1/2003;

- podrejeno temu, kar se predlaga v predhodni točki, naj se ugotovi, da ravnanje inšpektorjev pomeni zlorabo, ker so z napačno razlago preiskovalnih pooblastil, ki so jim bila dodeljena z odločbo, pridobili kopijo celotne vsebine nekaterih trdih diskov, da bi njihovo vsebino preverili v prostorih Komisije v Bruslju;
- Komisiji naj se naloži, da družbi Prysmian vrne vse dokumente, ki jih je nezakonito pridobila med pregledom na sedežu v Milanu ali vzela iz kopij trdih diskov v svojih prostorih v Bruslju;
- Komisiji naj se izrecno naloži, da na noben način ne uporabi nezakonito pridobljenih dokumentov, in zlasti ne v postopku ugotavljanja domnevnih protikonkurenčnih ravnanj, ki so v nasprotju s členom 81 ES, v sektorju električnih kablov;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Podlaga za to tožbo je odločba, ki jo je Komisija sprejela 9. januarja 2009, namenjena ugotavljanju morebitnih protikonkurenčnih ravnanj, ki so v nasprotju s členom 81 ES, v sektorju električnih kablov, s katero je tožeči stranki pozvala, naj se podredita pregledu v smislu člena 20(4) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe ⁽¹⁾.

V zvezi s tem je treba poudariti, da so bili predstavniki tožečih strank ob izvajanju navedene odločbe obveščeni, da se je tožena stranka odločila, da bo izvedla verodostojno kopijo („forensic image“) trdih diskov nekaterih računalnikov, da bi raziskovanje nadaljevala v prostorih institucije v Bruslju.

V utemeljitev svojih predlogov tožeči stranki uveljavljata, da:

- Uredba št. 1/2003 izrecno določa, da se preiskovalna pooblastila izvajajo v prostorih podjetja, s tem ko predvideva možnost, da se taki prostori lahko zapečatijo, če pregled traja več dni, in da nobena določba Komisiji ne dovoljuje kopiranja celotnih trdih diskov, njihovega iznašanja iz prostorov podjetja in analiziranja take dokumentacije v lastnih prostorih;
- je tožena stranka neutemeljeno podaljšala trajanje pregleda za približno en mesec, s čimer je pri tožečih strankah povzročila negotovost o dejanskem obsegu preiskave;
- jima je Komisija za nekaj tednov tudi onemogočila, da bi na podlagi popolnega poznavanja zadeve presodili možnost, da zaprosita za program ugodne obravnave;
- ravnanja, ki se očitajo tožeči stranki, pomenijo očitno nespoštovanje meja, ki jih je zakonodajalec Skupnosti postavil svojim preiskovalnim organom, in lahko znatno ogrozijo možnosti obrambe podjetij, ki so podrejena pregledu.

⁽¹⁾ UL L 1, 4.1.2003, str. 1

Tožba, vložena 6. aprila 2009 — Bredenkamp in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-145/09)

(2009/C 141/105)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: John Arnold Bredenkamp, Alpha International (PTV) Ltd (Camberley, Združeno kraljestvo), Breco (Asia Pacific) Ltd. (Douglas, Isle of Man, Združeno kraljestvo), Breco (Eastern Europe) Ltd. (Douglas, Isle of Man, Združeno kraljestvo), Breco (South Africa) Ltd. (Douglas, Isle of Man, Združeno kraljestvo), Breco (UK) Ltd. (Ascot, Združeno kraljestvo), Breco Group, Breco International (St. Helier, Jersey, Združeno kraljestvo), Breco Nominees Ltd. (Ascot, Združeno kraljestvo), Breco Services Ltd. (Ascot, Združeno kraljestvo), Corybantes Ltd. (Ascot, Združeno kraljestvo), Echo Delta Holdings (Reading, Združeno kraljestvo), Masters International Ltd. (Ascot, Združeno kraljestvo), Piedmont (UK) Ltd. (Ascot, Združeno kraljestvo), Raceview Enterprises (Private) Limited, Scottlee Holdings (PTV) Ltd., Scottlee Resorts Ltd., Timpani Exports Ltd. (Douglas, Isle of Man, Združeno kraljestvo), Tremalt Ltd. (zastopniki: D. Vaughan, QC, P. Moser, Barrister, in R. Khan, Solicitor)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank

- Uredba Komisije (ES) št. 77/2009 z dne 26. januarja 2009 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 314/2004 o nekaterih omejevalnih ukrepih proti Zimbabveju naj se v delu, v katerem se nanaša na vsako od tožečih strank, razglasi za nično;
- poleg tega ali podredno, naj se Uredba Komisije (ES) št. 77/2009 razglasi za nično v delu, ki zadeva prvo tožečo stranko in kateri koli subjekt iz Priloge III, čigar „lastnica“ naj bi bila prva tožeča stranka, z izbrisom navedbe prve tožeče stranke in vseh navedb subjektov iz Priloge III;
- posledično, ugotovi naj se, da se odločba Komisije z dne 26. januarja 2009 za tožeče stranke ne uporablja;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov tožečih strank.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V tem primeru tožeče stranke predlagajo delno razveljavitev Uredbe Komisije (ES) št. 77/2009 z dne 26. januarja 2009 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 314/2004 o nekaterih omejevalnih ukrepih proti Zimbabveju⁽¹⁾ v delu, v katerem so tožeče stranke vključene v seznam fizičnih in pravnih oseb, subjektov in teles, katerih sredstva in ekonomski viri so v skladu s tem predpisom zamrznjeni.

Tožeče stranke v utemeljitev svoje tožbe navajajo pet tožbenih razlogov.

Prvič, tožeče stranke trdijo, da je izpodbijana uredba brez vsake pravne podlage.

Drugič, trdijo, da Komisija ni podala utemeljenih razlogov za zamrznitev sredstev tožečih strank in da je s tem kršila svojo dolžnost, kot izhaja iz ustaljene sodne prakse.

Tretjič, tožeče stranke trdijo, da izpodbijana uredba krši njihovo pravico do obrambe, tako pravico do izjave kot tudi do učinkovitega sodnega varstva, ker je bila po mnenju tožečih strank sprejeta, ne da bi bilo zagotovljeno kakršno koli jamstvo, da bodo seznanjene z obremenilnimi dokazi oziroma zaslišane v zvezi z njimi ali da bodo zaslišanje v zvezi s svojimi razbremenilnimi dokazi.

Četrtrič, tožeče stranke trdijo, da je bila izpodbijana uredba sprejeta s kršitvijo člena 1 Protokola 1 k EKČP in da krši njihovo temeljno pravico do lastnine.

Petič, trdijo, da izpodbijana uredba v delu, ki jih zadeva, temelji na očitno napačnih dejstvih. Dalje trdijo, da Komisija ni navedla domnevnih razlogov, da bi dokazala, da je zamrznitev sredstev tožečih strank pravno utemeljena z relevantno zakonodajo, in da ni navedla natančnih podatkov ter resnih in verodostojnih dokazov kot podlago za odločitev, s čimer ni izpolnila obveznosti v zvezi z dokaznim bremenom.

⁽¹⁾ UL L 23, str. 5.

Tožba, vložena 9. aprila 2009 — Parker ITR in Parker-Hannifin proti Komisiji

(Zadeva T-146/09)

(2009/C 141/106)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Parker ITR Srl (Veniano, Italija), in Parker-Hannifin Corp. (Mayfield Heights, Združene države) (zastopniki: B. Amory, F. Marchini Càmia in F. Amato, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank

- Odločbo naj se razglasi za nično v delu, v katerem družbo Parker ITR bremeni odgovornosti za obdobje od 1. aprila 1986 do 9. junija 2006 in družbo Parker Hannifin za obdobje od 31. januarja 2002 do 9. junija 2006;
- bistveno naj se zniža globa, naložena tožečima strankama;
- Komisiji naj se naloži plačilo njenih stroškov in stroškov tožečih strank.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki predlagata razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2009) 428, končna, z dne 28. januarja 2009, izdane v postopku na podlagi člena 81 ES in 53 Sporazuma EGP v zadevi COMP/39406 — pomorske cevi, v delu, v katerem tožeči stranki bremenijo odgovornosti za sodelovanje v eni trajajoči kršitvi v sektorju pomorskih cevi v EGP, ki so jo sestavljali medsebojno razdeljevanje razpisov, določanje cen, določanje kvot, določanje pogojev prodaje, geografska delitev trga in izmenjava občutljivih podatkov o cenah, obsegu prodaje in javnih naročilih. Poleg tega tožeči stranki predlagata znižanje globe, ki jima je bila naložena.

Tožeči stranki v podporo svoji tožbi navajata devet tožbenih razlogov.

V okviru prvih treh tožbenih razlogov, ki se nanašajo na vprašanje bremena odgovornosti, tožeči stranki navajata:

Prvič, izpodbijana odločba naj bi s tem, da družbo Parker ITR bremenijo odgovornosti za kršitev, ki naj bi jo pred 1. januarjem 2002 napravile pravne osebe, ki še vedno obstajajo, opravljajo gospodarsko dejavnost in pripadajo drugemu podjetju, kršila načelo osebne odgovornosti, zlorabila svoja pooblastila, da bi obšla pravila o zastaranju, in kršila načelo nediskriminacije, poleg tega pa odločbe ni obrazložila.

Drugič, tožeči stranki trdita, da naj bi izpodbijana odločba kršila načelo osebne odgovornosti s tem, da ju bremenijo odgovornosti za nezakonito ravnanje zaposlenega v družbi Parker ITR, ker (i) je bil zaposleni zaradi lastnih koristi udeležen v dejavnostih omejevalnega sporazuma, (ii) je zaposleni zaradi doseganja svojih nezakonitih dobičkov poslovno enoto Parker ITR's Oil & Gas vodil neodvisno od tožečih strank, (iii) je družba Parker ITR zaradi nezakonitega ravnanja zaposlenega utrpela škodo.

Tretjič, tožeči stranki navajata, da naj bi izpodbijana odločba tožeči stranki napačno bremenila odgovornosti za obdobje med 31. januarjem 2002 in 9. junijem 2006, saj naj bi tožeči stranki domnevo, da je družba Parker Hannifin imela določen vpliv na dejavnosti njune odvisne družbe Parker ITR — ki je v njuni 100 odstotni lasti — na področju pomorskih oljnih in plinskih cevi, popolnoma ovrgli, in nobena trditev ali dokument, naveden v odločbi, naj ne bi izpodbil te ovržbe ali pomenil dokaz o odločilnem vplivu družbe Parker Hannifin na družbo Parker ITR v tem obdobju.

V okviru preostalih šestih tožbenih razlogov, ki se nanašajo na višino globe, tožeči stranki navajata:

Četrtyč, tožeči stranki trdita, da naj bi bili v izpodbijani odločbi kršitvi, ki sta trajali od 1. aprila 1986 do 13. maja 1997 in od 11. junija 1999 do 2. maja 2007, očitno napačno opredeljeni kot bodisi ena trajajoča kršitev bodisi kot ponovljena kršitev v smislu člena 25(2), drugi stavek, Uredbe št. 1/2003⁽¹⁾. Zato je po mnenju tožečih strank pooblastilo Komisije, da naloži globo za kršitev, ki je trajala od 1. aprila 1986 do 13. maja 1997, zastarano.

Petič, tožeči stranki trdita, da je bila družba Parker ITR v odločbi napačno opredeljena kot voditeljica omejevalnega sporazuma od 11. junija 1999 do 30. septembra 2001.

Šestič, tožeči stranki navajata, da naj bi izpodbijana odločba kršila načelo osebne odgovornosti in da naj ne bi obrazložila povišanja globe, naložene družbi Parker Hannifin za domnevno vodilno vlogo družbe Parker ITR.

Sedmič, tožeči stranki trdita, da naj bi odločba kršila načelo varstva upravičenih pričakovanj s tem, da naj bi za namen izračuna „skupne prodaje v EGP“ v smislu člena 18 Smernic Komisije o načinu določanja glob⁽²⁾ upoštevala prodajo blaga, zaračunanega podjetjem s sedežem v EGP, ki pa ni bilo dobavljeno znotraj EGP.

Osmič, tožeči stranki trdita, da je izpodbijana odločba s tem, da je upoštevala konsolidirani promet družbe Parker Hannifin za izračun zgornje meje 10 odstotkov deleža globe, ki je bila naložena družbi Parker ITR, kršila člen 23 Uredbe št. 1/2003, načelo osebne odgovornosti in v zvezi s tem ni podala nobene obrazložitve.

Devetič, tožeči stranki navajata, da je odločba s tem, da je tožečima strankama zavrnila znižanje globe, kršila načelo varstva upravičenih pričakovanj in dolžnost obrazložitve.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL 2003, L 1, str. 1).

⁽²⁾ Smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 (UL 2006, C 210, str. 2).

Tožba, vložena 9. aprila 2009 — Trelleborg proti Komisiji

(Zadeva T-148/09)

(2009/C 141/107)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Trelleborg AB (Trelleborg, Švedska) (zastopnika: J. Joshua, Barrister, in E. Aliende Rodríguez, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

— Člen 1 izpodbijane odločbe naj se razglasi za ničnega v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, ali vsaj v delu, v katerem je bilo ugotovljeno, da je tožeča stranka storila kršitve pred 21. junijem 1999;

- zniža naj se globo, naloženo tožeči stranki v členu 2, in s tem popravi očitne napake v odločbi;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka zahteva, da se Odločbo Komisije C(2009)428 konč. z dne 28. januarja 2009 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 ES in člena 53 Sporazuma o EGP v zadevi COMP/39406 — Cevi za prečrpavanje surove nafte na morju razglasi za nično v delu, v katerem Komisija meni, da je tožeča stranka odgovorna za sodelovanje pri eni sami in nadaljevani kršitvi v sektorju cevi za prečrpavanje surove nafte na morju v EGP, ki jo sestavljajo dodeljevanje razpisov, določanje cen kvot ter prodajnih pogojev, geografsko razdelitev trga in izmenjavo občutljivih podatkov o cenah, količinah prodaje in javnih naročilih. Dalje zahteva znižanje globe, naložene tožečim strankam.

Tožeča stranka v podkrepitev svojih trditev navaja dva tožbena razloga.

Prvič, trdi, da je pristojnost Komisije, da naloži globe za katero koli obdobje pred 21. junijem 1999, že zastarala v skladu s členom 25(1) Uredbe št. 172003, saj je Komisija storila očitno dejansko in pravno napako, ko je ugotovila, da je tožeča stranka zagrešila eno samo in nadaljevano kršitev.

Drugič, tožeča stranka trdi, da Komisija nima legitimnega interesa za razglasitev kršitve za prvo obdobje, ki se je zaključilo maja leta 1997.

parlamenta (Pravilnik PSN) s tem, da je poskušal med drugim tožeči stranki z retroaktivnim učinkom postaviti obremenjujoče pogoje, ki v upoštevnem času niso bili pogoji za člane Evropskega parlamenta, in s tem, da ni natančno določil, kateri izdatki so bili neupravičeno izplačani.

Drugič, trdi, da je Parlament kršil načelo pravne varnosti, ko se je oprl na domnevni „konflikt interesov“, saj je ravnal v nasprotju s preteklimi običaji in prakso, v neskladju z njegovimi objavljenimi pravili ter ne da bi postavil jasna in pregledna merila. Tožeča stranka trdi, da odločba Parlamenta nima pravne in dejanske osnove.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da Parlament ni upošteval temeljnih postopkovnih zahtev iz člena 27 PNP glede, med drugim, predhodnega posvetovanja s kvestorji, utemeljitve okoliščin „izrednega primera“, zaslišanja tožeče stranke pred sprejetjem odločbe ter glede zahteve, da mora odločbo sprejeti predsedstvo.

Četrtrič, tožeča stranka trdi, da je tožena stranka od nje zahtevala povračilo DDV, ne da bi za to imela pravno podlago.

Nazadnje, tožeča stranka trdi, da je Parlament prezgodaj posredoval zadevo OLAF, s čimer je kršil njeno pravico do obrambe in za kar ni imel pravne podlage ali utemeljitve.

Tožba, vložena 10. aprila 2009 — Dover proti Parlamentu (Zadeva T-149/09)

(2009/C 141/108)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Densmore Ronald Dover (Borehamwood, Združeno kraljestvo) (zastopniki: D. Vaughan, QC Barrister, M. Lester, Barrister, in M. French, Solicitor)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi tožeče stranke

- Izpodbijana odločba naj se razglasi za nično;
- v skladu s členom 64 Poslovnika Sodišča prve stopnje naj se opravijo ukrepi procesnega vodstva, kot so navedeni v tožbi;
- Parlamentu naj se naloži plačilo stroškov tožeče stranke v tej tožbi.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo predlaga razglasitev ničnosti odločbe Parlamenta D(2009) 4639 z dne 29. januarja 2009 o povračilu nadomestila za parlamentarno pomoč.

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja pet tožbenih razlogov.

Prvič, trdi, da je Parlament napačno razložil in uporabil člen 14 Pravilnika o stroških in nadomestilu poslancev Evropskega

Tožba, vložena 10. aprila 2009 — Ningbo Yonghong Fasteners proti Svetu

(Zadeva T-150/09)

(2009/C 141/109)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd (zastopnika: F. Graafsma in J. Cornelis, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga tožeče stranke

- Uredba Sveta (ES) št. 91/2009 z dne 26. januarja 2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske naj se razglasi za nično; in

- Svetu naj se naloži, da tožeči stranki povrne stroške.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 91/2009 z dne 26. januarja 2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov

iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ⁽¹⁾ na podlagi kršitve členov 2(7)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 384/96 ⁽²⁾ in na podlagi očitne zmotne pri presoji dejanskega stanja zaradi zavrnitve zahtevka tožeče stranke za tržnogospodarsko obravnavo („TGO“).

Tožeča stranka trdi, da Komisija ni sprejela odločbe v predpisanim roku na podlagi člena 2(7)(c), drugi odstavek, Uredbe (ES) št. 384/96. Zatrjuje, da je s sprejetjem odločbe TGO po prejemu vseh zahtevanih informacij iz protidampinškega vprašalnika Komisija kršila obveznost iz predhodno omenjene določbe, ki ima namen zagotoviti, da o vprašanju, ali proizvajalec izpolnjuje merila TGO, ni odločeno na podlagi njegovega vpliva na izračun dampinške marže.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Svet storil očitno zmotno pri presoji, s tem ko je ugotovil, da stroški tožeče stranke za glavno surovino, tj. valjano žico iz jekla, niso bistveno odražali tržnih vrednosti, kot zahteva člen 2(7)(c) Uredbe (ES) št. 384/96. Trdi, da je do očitne zmotne pri presoji Komisije in Sveta prišlo, ker nista skrbno in nepristransko preizkusila vseh ustreznih dokazov, kar predstavlja kršitev obveznosti potrebne skrbnosti in dobrega upravljanja.

Končno, tožeča stranka trdi, da je razlaga Sveta člena 2(7)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 384/96 nedopustna in jo je zato treba obravnavati kot kršitev omenjene določbe. Dalje tožeča stranka trdi, da razlaga Sveta člena 2(7)(b)(c), ne samo, da ne upošteva dejstva, da je treba opraviti oceno TGO na ravni, ki je specifična za družbo, temveč tudi naloži nerazumno dokazno breme. Poleg tega, po mnenju tožeče stranke razlaga Sveta povzroči, da postane možnost prilagoditve proizvodnih stroškov, v skladu s členom 2(5) Uredbe (ES) št. 384/96, ki so zaradi posebne situacije na trgu izkrivljeni, odvečna in kot taka krši obveznost, da se določbe prava Skupnosti razlagajo skladno z njihovim sobesedilom in ciljem.

⁽¹⁾ UL 2009, L 29, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 1996, L 56, str. 1).

Tožba, vložena 8. aprila 2009 — ISDIN proti UUNT — Pfizer (ISDIN)

(Zadeva T-153/09)

(2009/C 141/110)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: ISDIN, SA (Barcelona, Španija) (zastopnik: M. Esteve Sanz, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Pfizer Ltd (Sandwich, Združeno kraljestvo)

Predlogi tožeče stranke

- Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 22. januarja 2009 v zadevi R 390/2008-1 naj se razveljavi;
- podredno, odločba prvega odbora Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 22. januarja 2009 v zadevi 390/2008-1 naj se razveljavi v delu, v katerem se je registrirano znamko Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti, razglasilo za nično za določene proizvode iz razreda 5; in
- tožeči stranki, in če je potrebno drugi stranki pred odborom za pritožbe, naj se naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški, nastalimi pred odborom za pritožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: besedna znamka „ISDIN“ za proizvode iz razredov 3 in 5

Imetnik znamke Skupnosti: tožeča stranka

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: druga stranka pred odborom za pritožbe

Odločba oddelka za izbris: delna razglasitev ničnosti zadevne znamke Skupnosti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 73 Uredbe Sveta 40/94 ⁽¹⁾ (ki je v Uredbi Sveta 207/2009 postal člen 75) in pravila 50(2)(h) Uredbe Komisije št. 2868/95 ⁽²⁾, ker odbor za pritožbe glede verjetnosti zmede med zadevnima znamkama ni upošteval obveznosti obrazložitve; kršitev člena 51(1)(a) (ki je v Uredbi Sveta 207/2009 postal člen 52(1)(a)) v povezavi s členom 8(1)(b) (ki je v Uredbi Sveta 207/2009 postal člen 8(1)(b)) in členom 74 Uredbe Sveta 40/94 (ki je v Uredbi Sveta 207/2009 postal člen 76), ker je odbor za pritožbe zavrnil upoštevanje omejitve, ki jo je tožeča stranka navedla v svoji vlogi o razlogih za pritožbo, in tako na splošno štel, da so sporni proizvodi enaki; podredno, kršitev člena 51(1)(a) v povezavi s členom 8(1)(b) Uredbe Sveta 40/94 v delu, v katerem se izpodbijana odločba nanaša na določene proizvode iz razreda 5; kršitev člena 51(1)(a) v povezavi s členom 8(1)(b) Uredbe Sveta 40/94 v delu, v katerem je odbor za pritožbe za vse proizvode, ki jih je sprva pokrivala izpodbijana znamka, potrdil odločbo oddelka za izbris.

⁽¹⁾ Nadomestila jo je Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti, UL L 78, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, str. 1).

Tožba, vložena 10. aprila 2009 — MRI proti Komisiji**(Zadeva T-154/09)**

(2009/C 141/111)

*Jezik postopka: italijanščina***Stranki**

Tožeča stranka: Manuli Rubber Industries SpA (MRI) (Milano, Italija) (zastopniki: L. Radicati di Brozolo, M. Pappalardo in E. Marasà, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

Primarno:

- Člen 1 odločbe naj se razglasi za ničen v delu, v katerem ugotavlja, da je tožeča stranka sodelovala pri enotni in nadaljevani kršitvi na trgu morskih cevi od 1. aprila 1986 do 1. avgusta 1992 in od 3. septembra 1996 do 2. maja 2007, zlasti pa v obdobju od 3. septembra 1996 do 9. maja 2000;
- člen 2 odločbe naj se razglasi za ničen v delu, v katerem je zaradi napak, predstavljenih v tej tožbi, tožeči stranki naložena globa 4 900 000 EUR;
- vsi nasprotni ugovori naj se zavrnejo.

Podredno:

- Globa 4 900 000 EUR, določena v breme tožeče stranke v členu 2 odločbe, naj se zmanjša v skladu s členom 229 ES.

V vsakem primeru:

- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Odločba, ki se izpodbija v tej zadevi, je ista kot v zadevi T-146/09 Parker ITR in Parker Hannifin proti Komisiji.

V utemeljitev svojih predlogov tožeča stranka najprej zatrjuje, da je zgoraj navedena odločba napačna glede opredelitve kršitve, ki ji jo pripisuje, kot enotnega in kompleksnega kartelnega sporazuma, ki je trajal od leta 1986 do 2007, in zlasti glede pripisovanja kršitve v obdobju od leta 1996 do leta 2000 ter torej vključevanja obdobja med septembrom 1996 in majem 1997 v obdobje, za katero je bila izrečena sankcija.

V zvezi s tem se zatrjuje, da neka kršitev ne more biti ne nadaljevana ne ponavljajoča se, če posamezne dogodke kršitve, kot v obravnavanem primeru, ločujejo daljša časovna obdobja, predvsem pa pozitivni dogodki, ki niso združljivi z voljo do nadaljevanja ali ponavljanja kršitve, kot na primer javna in

izrecna prekinitve odnosov tožeče stranke s kartelom, ki naj bi jo priznala tudi Komisija.

Tožeča stranka zatrjuje tudi nepravilnost pri določanju zneska globe ob upoštevanju zlasti trajanja, teže in zmanjšanja zaradi sodelovanja v programu ugodne obravnave.

Pritožba, ki jo je 20. aprila 2009 vložil Luigi Marcuccio zoper sklep, ki ga je 18. februarja 2009 razglasilo Sodišče za uslužbence v zadevi F-42/08, Marcuccio proti Komisiji**(Zadeva T-157/09 P)**

(2009/C 141/112)

*Jezik postopka: italijanščina***Stranki**

Pritožnik: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Druška stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnika:

- Sklep prvega senata Sodišča za uslužbence z dne 18. februarja 2009 v zadevi F-42/08 (v nadaljevanju: obravnavana zadeva), Marcuccio proti Komisiji, naj se v celoti in brez kakršnekoli izjeme razveljavi;
- ugotovi naj se, da je bila tožba, glede katere je bil izdan izpodbijani sklep, v celoti dopustna; poleg tega pa

primarno:

- v celoti in brez kakršnekoli izjeme naj se ugotovi zahtevku pritožnika iz tožbe v postopku na prvi stopnji, kar pomeni, da se ta v vseh pogledih izrecno ponovno vloga;
- toženi stranki naj se naloži, da pritožniku povrne vse stroške tako iz postopka na prvi stopnji kot iz postopka s pritožbo v obravnavani zadevi, oziroma

podredno:

- obravnavana zadeva naj se vrne Sodišču za uslužbence, da v drugačni sestavi o njej ponovno vsebinsko odloči.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta pritožba je vložena zoper sklep Sodišča za uslužbence (SDU) z dne 18. februarja 2009, s katerim je kot očitno nedopustno zavrglo tožbo pritožnika za povračilo škode, ki naj bi ji nastala s tem, da je Komisija poslala dopis na številko telefaksa, do katere ni imela dostopa.

V utemeljitev svojih predlogov pritožnik uveljavlja očitno pomanjkljivost obrazložitve glede:

- nedopustnosti odškodninskega zahtevka;
- nedopustnosti predlogov Sodišču, da med drugim „ugotovi nedopustnost dejanja, s katerim je bila povzročena škoda“;
- datuma vložitve odgovora na tožbo; zvezi s tem se navaja tudi kršitev postopka, ker ni bila spoštovana dolžnost neupoštevanja vsebine odgovora na tožbo, če je ta vložen prepozno, kar lahko resno ogrozi interese pritožnika.

Pritožnik se sklicuje tudi na kršitev pravil poštenega sojenja, člena 6 Evropske konvencije o človekovih pravicah in člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Tožba, vložena 16. aprila 2009 — Martinet proti Komisiji

(Zadeva T-163/09)

(2009/C 141/113)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Yvon Martinet (Pariz, Francija) (zastopnik: J.-L. Fourgoux, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- odločba, s katero se je zavrglo prijavo Y. Martinet za delovno mesto namestnika člana komisije za pritožbe Evropske agencije za kemikalije, naj se razglasi za nično;
- Evropski komisiji, generalnemu direktoratu za podjetništvo in industrijo, odboru za predizbor v okviru komisije za pritožbe Evropske agencije za kemikalije naj se naloži, da zaradi povrnitve nepremoženjske škode, ki je nastala zaradi izgube priložnosti, opravijo resnični preizkus ter preizkus o utemeljenosti prijave Y. Martinet;
- Evropski komisiji, generalnemu direktoratu za podjetništvo in industrijo, odboru za predizbor v okviru komisije za pritožbe Evropske agencije za kemikalije naj se v vsakem primeru naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka zahteva razglasitev ničnosti odločbe Komisije, s katero se je zavrgla njena prijava za namestnico člana komisije za pritožbe Evropske agencije za kemikalije (ECHA) z obrazložitvijo, da se njena prijava ni upoštevala, ker je ni prejela služba, odgovorna za postopek izbire, saj je bila poslana podpredsedniku Komisije, G. Verheugnu, to je na naslov, ki se je razlikoval od točnega naslova, navedenega v razpisu za

prijavo interesa, objavljenega v *Uradnem listu Evropske unije*, C 2008, 41 A, str. 8.

Tožeča stranka v podporo svoji tožbi za razglasitev ničnosti navaja:

- V izpodbijani odločbi naj ne bi bila izpolnjena obveznost obrazložitve, ki je materialni pogoj, ki ga je treba upoštevati;
- v izpodbijani odločbi naj bi se oprlo na vsebinsko nepravilna dejstva, saj je bila prošnja poslana na naslov, ki je bil naveden v razpisu za oddajo prijav;
- kršeno naj bi bilo načelo dobre uprave in enakih možnosti kandidatov, saj se prijava tožeče stranke ni preučila.

Pritožba, ki jo je 27. aprila 2009 vložil Luigi Marcuccio zoper sklep Sodišča za uslužbence z dne 18. februarja 2009 v zadevi F-70/07, Marcuccio proti Komisiji

(Zadeva T-166/09 P)

(2009/C 141/114)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnik: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Druška stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnika

- V celoti in brez kakršnekoli izjeme naj se razveljavi sklep z dne 18. februarja 2009 v zadevi F-70/07 (v nadaljevanju: zadeva, v kateri je bila vložena pritožba), Marcuccio proti Komisiji, prvega senata Sodišča za uslužbence;
- ugotovi naj se, da je bila prvostopenjska tožba, v zvezi s katero je bil sprejet izpodbijani sklep, v celoti in brez kakršnekoli izjeme dopustna;
- v potrebnem obsegu naj se ugotovi, da je Sodišče za uslužbence z opredelitvijo nekaterih predlogov iz vloge, s katero se je začel postopek na prvi stopnji v zadevi, v kateri je bila vložena pritožba, kot „zahteva za določitev stroškov“ (glej točko 16 izpodbijanega sklepa) napačno uporabilo pravo;
- v potrebnem obsegu naj se ugotovi, da je bilo Sodišče za uslužbence kot prvostopenjsko sodišče pristojno, da razsodi o vseh predlogih tožeče stranke (v nadaljevanju: predlogi) v zadevi, v kateri je bila vložena pritožba; poleg tega

primarno:

- v celoti in brez kakršnekoli izjeme naj se ugotovi zahtevku iz tožbe na prvi stopnji, za katerega se razume, da je v tej pritožbi izrecno ponovno navajan za vsakršni pravni namen;

- toženi stranki naj se v korist tožeče stranke naloži povračilo vseh stroškov, ki jih je priglasila tožeča stranka na prvi stopnji in v tem pritožbenem postopku; oziroma

podredno:

- zadeva naj se vrne Sodišču za uslužbenca, da v drugačni sestavi o njej ponovno vsebinsko odloči.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v utemeljitev svojih trditev navaja:

- Nezakonitost delne predodelitve zadeve, v kateri je bila vložena pritožba, Sodišču prve stopnje zaradi, med drugim, napačne uporabe in razlage člena 90 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi za uradnike) in očitno pomanjkljiva obrazložitev.
- Kršitev, napačna uporaba in razlaga načela zakonitega sodnika in člena 47 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije (v nadaljevanju: Listina).
- Nezakonitost zavrženja, ker naj bi bili predlogi, za katere se Sodišče za uslužbenca ni izreklo za nepristojno, nedopustni, med drugim zaradi napačne uporabe in razlage člena 90 Kadrovskih predpisov za uradnike in pojma stranskega zahtevka za povračilo škode poleg predloga za razglasitev ničnosti odločbe institucije Skupnosti ter zaradi očitno pomanjkljive obrazložitve in izkrivljanja dejstev.
- *Error in procedendo*, ki bi lahko resno ogrozil interese tožeče stranke, zaradi nespoštovanja dolžnosti neupoštevanja vsebine akta iz točke 11 izpodbijanega sklepa, ker je bil ta akt prepozno predložen, in zaradi zahteve strankam, da predložijo akte *extra ordinem*, ki so bili kasneje vloženi v spis v okviru postopka na prvi stopnji, ki bi lahko resno ogrozili interese tožeče stranke.
- Kršitev pravil glede poštenega sojenja, člena 6 Evropske konvencije o človekovih pravicah in člena 47 Listine.

Tožba, vložena 28. aprila 2009 — Vidieffe proti UUNT — Ellis International Group Holdings (GOTHA)

(Zadeva T-169/09)

(2009/C 141/115)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Vidieffe Srl (Bologna, Italija) (zastopniki: M. Lamandini, D. De Pasquale, M. Pappalardo, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Perry Ellis International Group Holdings Ltd

Predlogi tožeče stranke

- Zaradi kršitve člena 8(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1) (ki jo je nadomestila Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti, UL L 78, str. 1) in/ali zlorabe pooblastil naj se razveljavi odločba prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 12. februarja 2009 v delu, v katerem je bilo delno ugodeno pritožbi in je bila razveljavljena odločba oddelka za ugovore UUNT v delu, v katerem je z njo zavrjen ugovor v zvezi z „izdelki iz usnja in imitacijami, ki jih ne obsegajo drugi razredi; kovčki in potovalnimi torbami; dežniki, sončniki in sprehajalnimi palicami“ iz razreda 18 in vsemi proizvodi iz razreda 25; posledično naj se v celoti potrdi odločba oddelka za ugovore UUNT (postopek št. B 909 350, 22. februar 2008).
- UUNT najse naloži sprejetje potrebnih ukrepov, da se uskladi z odločbo Sodišča prve stopnje;
- UUNT in družbi Perry Ellis naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „GOTHA“ (prijava št. 3 665 957) za proizvode iz razredov 18 in 25

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Perry Ellis International Group Holdings, Limited

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: figurativna znamka Skupnosti „gotcha“ (št. 2 896 199) za proizvode iz razredov 3, 18 in 25

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora v celoti

Odločba odbora za pritožbe: delna ugoditev pritožbi

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94, in v vsakem primeru zloraba pooblastil, ker je bilo presojeno, da obstaja verjetnost zmede med znakoma, ki nista zamenljiva

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2009/C 141/108	Zadeva T-149/09: Tožba, vložena 10. aprila 2009 — Dover proti Parlamentu	53
2009/C 141/109	Zadeva T-150/09: Tožba, vložena 10. aprila 2009 — Ningbo Yonghong Fasteners proti Svetu	53
2009/C 141/110	Zadeva T-153/09: Tožba, vložena 8. aprila 2009 — ISDIN proti UUNT — Pfizer (ISDIN)	54
2009/C 141/111	Zadeva T-154/09: Tožba, vložena 10. aprila 2009 — MRI proti Komisiji	55
2009/C 141/112	Zadeva T-157/09 P: Pritožba, ki jo je 20. aprila 2009 vložil Luigi Marcuccio zoper sklep, ki ga je 18. februarja 2009 razglasilo Sodišče za uslužbence v zadevi F-42/08, Marcuccio proti Komisiji	55
2009/C 141/113	Zadeva T-163/09: Tožba, vložena 16. aprila 2009 — Martinet proti Komisiji	56
2009/C 141/114	Zadeva T-166/09 P: Pritožba, ki jo je 27. aprila 2009 vložil Luigi Marcuccio zoper sklep Sodišča za uslužbence z dne 18. februarja 2009 v zadevi F-70/07, Marcuccio proti Komisiji	56
2009/C 141/115	Zadeva T-169/09: Tožba, vložena 28. aprila 2009 — Vidieffe proti UUNT — Ellis International Group Holdings (GOTHA)	57

Cena naročnine 2009 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 000 EUR na leto (*)
Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na mesec (*)
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	700 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	70 EUR na mesec
Uradni list EU, serija C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Uradni list EU, serija C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	40 EUR na mesec
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	500 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	360 EUR na leto (= 30 EUR na mesec)
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

(*) Prodaja po številki: — do 32 strani: 6 EUR
— od 33 do 64 strani: 12 EUR
— več kot 64 strani: cena se določi glede na posamezen primer

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Plačljive publikacije, ki jih izdaja Urad za publikacije, so na voljo pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. Ta spletna stran omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletno stran <http://europa.eu>

